Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1306/2013/EU RENDELETE

(2013. december 17.)

a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

(HL L 347., 2013.12.20., 549. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács 1310/2013/EU rendelete (2013. december 17.)	L 347	865	2013.12.20.
►M2	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/791 rendelete (2016. május 11.)	L 135	1	2016.5.24.
►M3	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2393 rendelete (2017. december 13.)	L 350	15	2017.12.29.
►M4	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/127 rendelete (2020. január 29.)	L 27	1	2020.1.31.
►M5	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/2220 rendelete (2020. december 23.)	L 437	1	2020.12.28.

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 61., 2014.3.1., 11. o. (1310/2013/EU)
►C2 Helyesbítés, HL L 130., 2016.5.19., 7. o. (1306/2013/EU)
►C3 Helyesbítés, HL L 327., 2017.12.9., 83. o. (1306/2013/EU)
►C4 Helyesbítés, HL L 233., 2018.9.18., 3. o. (1306/2013/EU)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1306/2013/EU RENDELETE

(2013. december 17.)

a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

I. CÍM

HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Hatály

Ez a rendelet szabályokat állapít meg az alábbiak vonatkozásában:

a) a Közös Agrárpolitika (KAP) keretében felmerülő kiadások finanszírozása, beleértve a vidékfejlesztésre vonatkozó kiadásokat is;

b) a mezőgazdasági tanácsadó rendszer;

c) a tagállamok által létrehozandó irányítási és kontrollrendszerek;

d) a kölcsönös megfeleltetés rendszere;

e) számlaelszámolás.

2. cikk

A rendeletben használt fogalmak

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) „mezőgazdasági termelő”: a(z) 1307/2013/EU rendelet 4. cikke szerinti mezőgazdasági termelő;

b) „mezőgazdasági tevékenység”: a(z) 1307/2013/EU rendelet 4. cikke szerinti mezőgazdasági tevékenység;

c) „mezőgazdasági terület”: a(z) 1307/2013/EU rendelet 4. cikke szerinti mezőgazdasági terület;

d) „mezőgazdasági üzem”: a(z) 1307/2013/EU rendelet 4. cikke szerinti mezőgazdasági üzem, a 91. cikk (3) bekezdésében meghatározottak sérelme nélkül;

e) „közvetlen kifizetések”: a(z) 1307/2013/EU rendelet 1. cikke szerinti közvetlen kifizetések;

f) „ágazati mezőgazdasági jogszabályok”: a KAP keretében az EUMSZ 43. cikke alapján elfogadott minden alkalmazandó jogi aktus, valamint – adott esetben – az e jogi aktusok alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat vagy végrehajtási jogi aktusokat, továbbá a(z) 1303/2013/EU rendelet második részének az EMVA-ra vonatkozó rendelkezéseit;

▼B

g) „szabálytalanság”: a 2988/95/EK, Euratom rendelet 1. cikkének (2) bekezdése szerinti szabálytalanság.

(2) A KAP finanszírozása, irányítása és monitoringja alkalmazásában a „vis maior” és a „rendkívüli körülmények” elismerése különösen az alábbi esetekben lehetséges:

a) a kedvezményezett halála;

b) a kedvezményezett tartós munkaképtelensége;

c) a mezőgazdasági üzemet lényegesen sújtó, súlyos természeti csapás;

d) a mezőgazdasági üzem részét képező, állattartásra szolgáló építmények véletlenszerű megsemmisülése;

e) a kedvezményezett állat-, illetve növényállományának egy részét vagy egészét érintő járványos állat-, illetve növénybetegség;

f) a mezőgazdasági üzem egészének vagy jelentős részének kisajátítása, amennyiben ez a kisajátítás a kérelem benyújtásának időpontjában nem volt előrelátható.

II. CÍM

A MEZŐGAZDASÁGI ALAPOKRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Mezőgazdasági alapok

3. cikk

A mezőgazdasági kiadásokat finanszírozó alapok

(1) Az EUMSZ által a KAP-ra vonatkozóan meghatározott célkitűzések teljesítése érdekében az e szakpolitika körébe tartozó különböző intézkedések finanszírozása, beleértve a vidékfejlesztést is, a következő alapokon keresztül történik:

a) Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA);

b) Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA).

(2) Az EMGA és az EMVA (a továbbiakban: az alapok) az Európai Unió általános költségvetésének (a továbbiakban: az uniós költségvetés) részét képezik.

4. cikk

EMGA-kiadások

(1) Az EMGA végrehajtása a tagállamok és az Unió között fennálló megosztott irányítás mellett történik. Az EMGA az alábbi, az uniós jogszabályoknak megfelelően felmerültek kiadásokat finanszírozza:

a) a mezőgazdasági piacokat szabályozó vagy támogató intézkedések;

▼B

b) a KAP keretében a mezőgazdasági termelők részére teljesített közvetlen kifizetések;

c) az Unió pénzügyi hozzájárulása a mezőgazdasági termékekre vonatkozóan az Unió belső piacán és harmadik országokban folytatott tájékoztatási és promóciós tevékenységekhez, amelyeket a tagállamok az 5. cikkben említett programoktól eltérő, a Bizottság által kiválasztott programok alapján hajtanak végre;

▼M2

d) az Unió pénzügyi hozzájárulása az 1308/2013/EU rendelet 220. cikkében említett, az állatbetegségekhez és a fogyasztói bizalomvesztéshez kapcsolódó intézkedésekhez.

▼B

(2) Az EMGA közvetlen módon és az uniós jogszabályoknak megfelelően finanszírozza a következő kiadásokat:

a) közvetlenül a Bizottság által vagy nemzetközi szervezetek bevonásával végzett, a mezőgazdasági termékek promóciójára irányuló tevékenységek;

b) az uniós jogszabályoknak megfelelően hozott, a mezőgazdaságban a genetikai erőforrások megőrzésére, feltérképezésére, összegyűjtésére és hasznosítására irányuló intézkedések;

c) mezőgazdasági számviteli információs rendszerek kialakítása és fenntartása;

d) mezőgazdasági felmérési rendszerek, beleértve a mezőgazdasági üzemek szerkezetére irányuló felméréseket.

5. cikk

EMVA-kiadások

Az EMVA végrehajtása a tagállamok és az Unió között fennálló megosztott irányítás keretében történik. Az EMVA uniós pénzügyi hozzájárulást biztosít a vidékfejlesztési támogatásra vonatkozó uniós jogszabályoknak megfelelően végrehajtott vidékfejlesztési programokhoz.

6. cikk

Egyéb kiadások, beleértve a technikai segítségnyújtást

Mindkét alap az érintettségének megfelelő mértékben közvetlen módon finanszírozhatja a Bizottság kezdeményezésére és/vagy nevében a KAP végrehajtásához szükséges előkészítési, monitoring, adminisztratív és technikai segítségnyújtási intézkedéseket, valamint az értékelési, audit és ellenőrzési intézkedéseket. Ezek az intézkedések különösen az alábbiakat foglalják magukba:

a) a KAP elemzéséhez, irányításához, monitoringjához, végrehajtásához és az azzal kapcsolatos információcseréhez és a kontrollrendszerek megvalósításához, valamint a technikai és adminisztratív segítségnyújtáshoz szükséges intézkedések;

b) az ellenőrzésekhez szükséges műholdas felvételek Bizottság általi beszerzése a 21. cikkel összhangban;

▼B

c) a Bizottság által távérzékelési alkalmazások révén végrehajtott intézkedések a mezőgazdasági erőforrásoknak a 22. cikkel összhangban történő monitoringja céljából;

d) a KAP finanszírozására használt forrásokkal való pénzügyi gazdálkodással kapcsolatos információs, rendszer-összekapcsolási, monitoring- és kontrollmódszerek és technikai eszközök fenntartásához és fejlesztéséhez szükséges intézkedések;

e) a KAP-pal kapcsolatos tájékoztatás a 45. cikkel összhangban;

f) a KAP-ról szóló tanulmányok, valamint az alapok által finanszírozott intézkedések értékelése, beleértve az értékelési módszerek tökéletesítését és a KAP-pal összefüggő gyakorlatra vonatkozó információk cseréjét;

g) adott esetben a KAP-pal összefüggésben eljáró végrehajtó hivatalok létrehozatala az 58/2003/EK tanácsi rendeletnek ([1]) megfelelően;

h) a vidékfejlesztés terén hozott, uniós szintű információterjesztésre, figyelemfelkeltésre, együttműködés és tapasztalatcsere ösztönzésére irányuló intézkedések, beleértve az érintett feleket összekapcsoló hálózat létrehozatalát;

i) az uniós minőségpolitikák keretében logók kidolgozásával, bejegyzésével és védelmével, valamint a kapcsolódó szellemitulajdon-jogok védelmével, illetve a szükséges információs technológiai (IT) fejlesztésekkel összefüggő intézkedések.

II. FEJEZET

Kifizető ügynökségek és más szervek

7. cikk

A kifizető ügynökségek és a koordináló szervek akkreditálása és akkreditációjuk visszavonása

(1) A kifizető ügynökségek a tagállamok olyan szervezeti egységei vagy szervei, amelyek felelnek a 4. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikkben említett kiadásokkal való gazdálkodásért és azok kontrolljáért.

A kifizetések kivételével a kifizető ügynökségek engedélyezhetik más szervek számára, hogy a nevükben elvégezzék e feladatokat.

(2) A tagállamok olyan szervezeti egységeket vagy szerveket akkreditálnak kifizető ügynökségként, amelyek olyan igazgatási szervezettel és belső ellenőrzési rendszerrel rendelkeznek, amely kellő garanciát nyújt arra, hogy a kifizetések jogszerűek és megfelelőek legyenek,

([1]) A Tanács 58/2003/EK rendelete (2002. december 19.) a közösségi programok igazgatásában bizonyos feladatokkal megbízott végrehajtó hivatalokra vonatkozó alapszabály megállapításáról (HL L 11., 2003.1.16., 1. o..

▼B

és elszámolásuk is a szabályoknak megfelelően történjen. Ennek érdekében a kifizető ügynökségek teljesítik az akkreditálásnak a belső környezetre, a kontrolltevékenységekre, a tájékoztatásra és kommunikációra, valamint a monitoringra vonatkozó minimumfeltételeit, amelyeket a Bizottság a 8. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően állapít meg.

Az akkreditált kifizető ügynökségei számát minden tagállam – alkotmányos rendelkezései függvényében – nemzeti szinten vagy adott esetben régiónként legfeljebb egyre korlátozza. Azonban ha a kifizető ügynökségek létrehozása regionális szinten történik, a tagállamok emellett vagy nemzeti szinten is akkreditálnak egy kifizető ügynökséget a jellegüknél fogva nemzeti szinten irányítandó támogatási rendszerek számára, vagy pedig e rendszerek irányításával a regionális kifizető ügynökségeiket bízzák meg.

A második albekezdéstől eltérve, a tagállamok megtarthatják azon kifizető ügynökségeket, amelyek akkreditálására 20 december 2013-t

megelőzően került sor.

A Bizottság 2016 végéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a kifizető ügynökségek rendszerének az Unión belüli működéséről, adott esetben jogalkotási javaslatokkal együtt.

(3) Az érintett pénzügyi évet követő év február 15-éig az akkreditált kifizető ügynökség összeállítja a következőket:

a) az akkreditált kifizető ügynökségre bízott feladatok végrehajtása során felmerült kiadásokra vonatkozó éves elszámolások, kiegészítve az 51. cikk értelmében történő elszámoláshoz szükséges információkkal;

b) vezetőségi nyilatkozat a számlák teljességére, pontosságára és valódiságára, valamint – objektív kritériumok alapján – a belső ellenőrzési rendszerek megfelelő működésére és a mögöttes ügyletek jogszerűségére és megfelelőségére vonatkozóan;

c) a végső auditjelentések és kontrollok éves összefoglalója, beleértve a rendszerekben azonosított hibák és gyengeségek jellegének és mértékének elemzését, valamint a meghozandó vagy tervbe vett korrekciós intézkedéseket.

A Bizottság a február 15-i határidőt kivételes esetben, az érintett tagállamok általi tájékoztatást követően legfeljebb március 1-jéig meghosszabbíthatja.

(4) Amennyiben a tagállam egynél több kifizető ügynökséget akkreditál, kijelöl egy közjogi szervet (a továbbiakban: a koordináló szerv), amely a következő feladatok ellátásáért felelős:

a) a Bizottság számára rendelkezésre bocsátandó információk összegyűjtése és a Bizottság részére történő megküldése;

▼B

b) az esettől függően intézkedések megtétele vagy koordinálása bármilyen általános jellegű hiányosság megszüntetése céljából, valamint a Bizottság folyamatos tájékoztatása azok bármilyen nyomon követéséről;

c) az uniós szabályok összehangolt alkalmazásának előmozdítása és – amennyiben lehetséges – biztosítása.

Az első albekezdés a) pontjában említett pénzügyi információ feldolgozása tekintetében a tagállamok a koordináló szervet egyedi akkreditálásnak vetik alá.

(5) Amennyiben egy akkreditált kifizető ügynökség esetében nem teljesül vagy a továbbiakban nem teljesül egy vagy több, a (2) bekezdésben említett akkreditációs feltétel, a tagállam – saját kezdeményezésére vagy a Bizottság kérésére eljárva – visszavonja az akkreditációt, hacsak a kifizető ügynökség a probléma súlyossága függvényében megállapított határidőn belül meg nem teszi a szükséges változtatásokat.

(6) A kifizető ügynökségek irányítják a felelősségi körükbe tartozó állami intervencióhoz kapcsolódó műveleteket és biztosítják azok kontrollját, továbbá vállalják az általános felelősséget e téren.

8. cikk

Bizottsági hatáskörök

(1) A 7. cikkben meghatározott rendszer megfelelő működésének biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 111. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) a 7. cikk (2) bekezdésében említett kifizető ügynökségek, illetve a 7. cikk (4) bekezdésében említett koordináló szervek akkreditációjára vonatkozó minimumfeltételek;

b) a kifizető ügynökségek állami intervencióval kapcsolatos kötelezettségei, valamint az irányítási és kontrollfeladataik tartalmára vonatkozó szabályok.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat állapít meg a következők vonatkozásában:

a) a kifizető ügynökségek és a koordináló szervek akkreditációjának megadására, visszavonására és felülvizsgálatára vonatkozó eljárások, valamint a kifizető ügynökségek akkreditációjának felügyeletére vonatkozó eljárások;

b) a kifizető ügynökségek vezetőségi nyilatkozatának alapjául szolgáló munka és ellenőrzések;

c) a koordináló szerv működése és az információk Bizottság részére történő bejelentése a 7. cikk (4) bekezdésében említettek szerint.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼B

9. cikk

Tanúsító szervek

(1) A tanúsító szerv a tagállam által kijelölt köz- vagy magánjogi auditáló szerv. Amennyiben a tanúsító szerv magánjogi auditáló szerv, és az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jog azt előírja, úgy a tagállam a szervet közbeszerzési eljárással választja ki. A tanúsító szerv nemzetközileg elfogadott auditszabványoknak megfelelően elkészített véleményt ad a kifizető ügynökség éves számláinak teljességéről, pontosságáról és valódiságáról, valamint belső ellenőrzési rendszerének megfelelő működéséről, és azon kiadások jogszerűségéről és szabályosságáról, amelyek tekintetében a Bizottságtól visszatérítést igényeltek. A véleménynek tartalmaznia kell, hogy a vizsgálat nyomán felmerülnek-e kétségek a vezetőségi nyilatkozat állításaival kapcsolatban.

A tanúsító szervnek rendelkeznie kell a szükséges technikai szakértelemmel. Működését tekintve az érintett kifizető ügynökségtől és a koordináló szervtől, valamint az ügynökséget akkreditáló hatóságtól függetlennek kell lennie.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat állapít meg a tanúsító szervek feladatai, többek között az ellenőrzések, valamint az e szervek által kiállítandó igazolások és elkészítendő jelentések, illetve az azokat kísérő dokumentumok vonatkozásában. Tekintettel arra, hogy a műveletek tesztelését és a szakmai auditvéleményt illetően a lehető legnagyobb hatékonyságra van szükség, az integrált megközelítések tekintetében a végrehajtási jogi aktusoknak a következőket is tartalmazniuk kell:

a) az audit azon elvei, amelyekre a tanúsító szerv a véleményét alapozza, beleértve a kockázatok értékelését, a belső ellenőrzéseket, valamint az auditbizonyítékok szükséges szintjét;

b) a tanúsító szervek által a véleménynyilvánítás során – a nemzetközi auditszabványok figyelembevételével – alkalmazandó auditálási módszerek, beleértve adott esetben az érintettek valamennyi csoportja tekintetében egyetlen integrált minta alkalmazását, valamint adott esetben annak a lehetőségét, hogy a tanúsító szerv is jelen legyen a kifizető ügynökségek által végzett helyszíni ellenőrzések során.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

10. cikk

A kifizető ügynökségek által végrehajtott kifizetések elfogadhatósága

A 4. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikkben említett kiadások csak abban az esetben fedezhetők uniós finanszírozással, ha azok akkreditált kifizető ügynökségeknél merültek fel.

▼B

11. cikk

Teljes körű kifizetés a kedvezményezetteknek

Uniós jogszabályok eltérő, kifejezett rendelkezése hiányában az e rendelet alapján nyújtott finanszírozáshoz kapcsolódó kifizetéseket maradéktalanul teljesíteni kell a kedvezményezettek számára.

III. CÍM

MEZŐGAZDASÁGI TANÁCSADÓ RENDSZER

12. cikk

Alapelv és hatály

(1) A tagállamok létrehoznak egy arra szolgáló rendszert, hogy tanácsadást nyújtsanak a kedvezményezetteknek a földgazdálkodással és a mezőgazdasági üzemvezetéssel kapcsolatban (a továbbiakban: a mezőgazdasági tanácsadó rendszer). Ezt a mezőgazdasági tanácsadó rendszert kijelölt közjogi szervek és/vagy kiválasztott magánjogi szervek működtetik.

(2) A mezőgazdasági tanácsadó rendszer kiterjed legalább az alábbiakra:

a) a gazdaságok szintjén a jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményekből adódó kötelezettségek és a földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotára vonatkozó előírások a VI. cím I. fejezete szerint;

b) az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatok a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címének 3. fejezete szerint, valamint a(z) 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti mezőgazdasági terület fenntartása;

c) a vidékfejlesztési programokban előírt, a gazdaságok szintjén hozandó olyan intézkedések, amelyek a mezőgazdasági üzem korszerűsítésére, a versenyképesség javítására, az ágazati integrációra, az innovációra, a piaci orientációra, illetve a vállalkozói készség előmozdítására irányulnak;

d) a 2000/60/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdésének végrehajtására vonatkozóan a tagállamok által a kedvezményezettek szintjén meghatározott követelmények;

e) az 1107/2009/EK rendelet 55. cikkének végrehajtására vonatkozóan a tagállamok által a kedvezményezettek szintjén meghatározott követelmények, különösen a 2009/128/EK irányelv 14. cikkében említett követelmény.

(3) A mezőgazdasági tanácsadó rendszer emellett kiterjedhet különösen az alábbiakra:

a) a gazdaságok átalakításának és gazdasági tevékenységeik diverzifikálásának előmozdítása;

b) kockázatkezelés és megfelelő megelőző intézkedések bevezetése a természeti katasztrófák, a katasztrófaesemények, valamint az állat- és növénybetegségek kezelése érdekében;

▼B

c) a(z) 1305/2013/EU rendelet 28. cikkének (3) bekezdésében és 29. cikkének (2) bekezdésében említett, a nemzeti jogszabályokban megállapított minimumkövetelmények;

d) az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással, a biológiai sokféleséggel, valamint a vízvédelemmel kapcsolatos információk az e rendelet I. mellékletében foglaltak szerint.

13. cikk

A mezőgazdasági tanácsadó rendszerrel kapcsolatos egyedi követelmények

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a mezőgazdasági tanácsadó rendszerben dolgozó tanácsadók megfelelő képesítéssel rendelkezzenek és rendszeres képzésben részesüljenek.

(2) A tagállamok gondoskodnak a tanácsadás és az ellenőrzés elkülönítéséről. Ebben a tekintetben és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a 12. cikk (1) bekezdésében említett kiválasztott és kijelölt szervek ne hozzák a tanácsadói tevékenységük során megszerzett személyes vagy egyedi információkat és adatokat az érintett mezőgazdasági üzemet vezető kedvezményezetten kívül más személy tudomására, a tevékenységük során feltárt olyan szabálytalanságok vagy jogsértések kivételével, amelyeket uniós vagy nemzeti jogszabályban megállapított kötelezettségük jelenteni a megfelelő hatóságnak, különösen bűncselekmény esetén.

(3) Az érintett tagállami hatóság, elsődlegesen elektronikus úton, a potenciális kedvezményezett rendelkezésére bocsátja a 12. cikk (1) bekezdésében említett kiválasztott és kijelölt szervek megfelelő jegyzékét.

14. cikk

Hozzáférés a mezőgazdasági tanácsadó rendszerhez

A KAP keretében támogatásban nem részesülő kedvezményezettek és mezőgazdasági termelők önkéntes alapon igénybe vehetik a mezőgazdasági tanácsadó rendszert.

A 99. cikk (2) bekezdése negyedik albekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok azonban objektív kritériumok alapján meghatározhatják a kedvezményezettek azon kategóriáit, amelyek elsőbbséget élveznek a mezőgazdasági tanácsadó rendszerhez való hozzáférés terén, beleértve a(z) 1305/2013/EU rendelet 53., 55. és 56. cikke értelmében korlátozott erőforrásokkal működő hálózatokat.

A tagállamok ebben az esetben biztosítják azt is, hogy elsőbbséget élvezzenek azok a mezőgazdasági termelők, akik a legkevésbé férnek hozzá egyéb, a mezőgazdasági tanácsadó rendszeren kívüli tanácsadási szolgáltatáshoz.

A mezőgazdasági tanácsadó rendszernek biztosítania kell, hogy a kedvezményezettek a mezőgazdasági üzemük sajátos helyzetének megfelelő tanácsadásban részesüljenek.

▼B

15. cikk

Bizottsági hatáskörök

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogadhat el a mezőgazdasági tanácsadó rendszer egységes végrehajtása céljából, biztosítandó a rendszer teljes körű működését.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

IV. CÍM

AZ ALAPOK PÉNZÜGYI IRÁNYÍTÁSA

I. FEJEZET

EMGA

1. szakasz

A kiadások finanszírozása

16. cikk

Költségvetési felső összeghatár

▼M4

(1) Az EMGA-kiadásokra vonatkozó éves felső összeghatárt az arra vonatkozóan az 1311/2013/EU, Euratom rendeletben és a Tanács által az EUMSZ 312. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott, a 2021–2027. közötti évekre vonatkozó rendeletben megállapított maximális összegek képezik.

▼B

(2) Abban az esetben, ha az uniós jogszabályok az (1) bekezdésben említett összegek csökkentéséről vagy növeléséről rendelkeznek, a Bizottság az uniós jogszabályban említett adatok alapján, a 116. cikkben említett eljárás alkalmazása nélkül végrehajtási jogi aktustok útján megállapítja az EMGA-kiadásokra rendelkezésre álló nettó egyenleget.

17. cikk

Havi kifizetések

(1) A Bizottság a 4. cikk (1) bekezdésében említett kiadások finanszírozásához szükséges előirányzatokat havi kifizetések formájában bocsátja a tagállamok rendelkezésére, a referencia-időszakban az akkreditált kifizető ügynökségeknél felmerült kiadások alapján.

(2) Amíg a Bizottság a havi kifizetéseket átutalja, a kiadások fedezéséhez szükséges forrásokat a tagállamok mozgósítják az akkreditált kifizető ügynökségeik szükségleteinek megfelelően.

18. cikk

A havi kifizetésekre vonatkozó eljárás

(1) Az 51. és az 52. cikk alkalmazásának sérelme nélkül a havi kifizetéseket a Bizottság az akkreditált kifizető ügynökségeknél a referencia-hónapban felmerült kiadások tekintetében teljesíti.

▼B

(2) A havi kifizetéseket a tagállamok részére legkésőbb a felmerült kiadások szerinti hónapot követő második hónap harmadik munkanapján kell teljesíteni. A tagállamoknál október 1. és 15. között felmerült kiadásokat októberben felmerült kiadásokként kell kezelni. Az október 16. és 31. között felmerült kiadásokat novemberben felmerült kiadásoknak kell tekinteni.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az általa teljesítendő havi kifizetéseket. A Bizottság az említett végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az e havi kifizetéseket a tagállamoktól származó kiadásigazoló nyilatkozatok és a 102. cikk (1) bekezdésének megfelelően benyújtott információk alapján, figyelembe véve a 41. cikkben említett csökkentések és felfüggesztések szükségességét, továbbá minden más korrekciót. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(4) A Bizottság – a 116. cikkben említett eljárás alkalmazása nélkül – végrehajtási jogi aktusok útján további kifizetésekről vagy csökkentésekről dönthet. Erről a 116. cikk (1) bekezdésében említett bizottságot a következő ülésén tájékoztatni kell.

19. cikk

Adminisztratív és személyzeti költségek

A tagállamoknál és az EMGA-ból nyújtott támogatás kedvezményezettjeinél felmerült adminisztratív és személyzeti költségeket az alap nem téríti meg.

20. cikk

Az állami intervencióhoz kapcsolódó kiadások

(1) Amennyiben a közös piacszervezés keretében nincs egységekre lebontott összeg megállapítva az állami intervenció vonatkozásában, az EMGA az érintett intézkedést az Unió egészében egységes átalányösszegek alapján finanszírozza, különösen a tagállamok termékek felvásárlására fordított forrásai, a raktározásból eredő árukezelési műveletek és adott esetben az intervenciós termékek feldolgozása tekintetében.

(2) Az állami intervenciós kiadások EMGA általi finanszírozásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) az uniós finanszírozásra jogosult intézkedések típusa és a visszatérítés feltételei;

b) a jogosultság feltételei, valamint a kiszámítás módja a kifizető ügynökségek által tett tényleges megállapítások vagy a Bizottság által meghatározott átalányösszegek alapján, illetőleg az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban előírt átalányösszegek vagy nem átalányjellegű összegek alapján.

▼B

(3) Az EMGA vonatkozásában az uniós költségvetésbe beállított előirányzatok megfelelő kezelése érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az állami intervencióval kapcsolatos műveletek értékelésére vonatkozó szabályokra, az állami intervenció alá vont termékek megsemmisülése vagy károsodása esetén hozandó intézkedésekre, valamint a finanszírozandó összegek megállapítására vonatkozóan.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az (1) bekezdésben említett összegeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

21. cikk

Műholdas felvételek beszerzése

A Bizottság és a tagállamok megállapodnak az ellenőrzésekhez szükséges műholdas felvételek jegyzékéről az egyes tagállamok által készített előírásokkal összhangban.

A Bizottság ezeket a műholdas felvételeket térítésmentesen az ellenőrző szervek vagy az e szervek által a képviseletükkel megbízott szolgáltatók rendelkezésére bocsátja.

A Bizottság marad a műholdas felvételek tulajdonosa, amelyek a munka befejezése után visszakerülnek a Bizottsághoz. A Bizottság előírhatja a mezőgazdasági területek távérzékelés útján történő ellenőrzése során alkalmazott eljárások és munkamódszerek tökéletesítését is.

22. cikk

A mezőgazdasági erőforrások monitoringja

A 6. cikk c) pontja alapján finanszírozott intézkedések célja az, hogy lehetővé tegyék a Bizottság számára a következőket:

a) az uniós mezőgazdasági piacok globális összefüggésben történő irányítása,

b) a mezőgazdasági földterület – köztük az agrár-erdészeti területek – monitoringja és a termés állapotának agroökonómiai és agrár-környezetvédelmi monitoringja és ezáltal – különösen a terméshozamra és a mezőgazdasági termelésre vonatkozó – becslések készítése,

c) az ezekhez a becslésekhez való hozzáférés nemzetközi környezetben, például az ENSZ szervezetei vagy más nemzetközi ügynökségek által koordinált kezdeményezések keretében való megosztása,

d) a világpiacok átláthatóságához való hozzájárulás, és

e) az agrometeorológiai rendszer technológiai nyomon követésének a biztosítása.

▼B

A 6. cikk c) pontja alapján finanszírozott intézkedések a KAP végrehajtásához és monitoringjához szükséges adatok – köztük a műholdas és a meteorológiai adatok – gyűjtésére, illetve beszerzésére, téradat-infrastruktúra és honlap létrehozására, időjárási viszonyokhoz kapcsolódó, meghatározott tanulmányok készítésére, a talajegészség monitoringjának segítésére használt távérzékelésre, valamint az agrometeorológiai és az ökonometriai modellek aktualizálására vonatkoznak. Szükség esetén ezeket az intézkedéseket a tagállami laboratóriumokkal és szervekkel együttműködésben kell megvalósítani.

23. cikk

Végrehajtási hatáskör

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározhatja:

a) a 6. cikk b) és c) pontja értelmében történő finanszírozáshoz kapcsolódó szabályokat,

b) a 21. és a 22. cikkben említett intézkedéseknek a kijelölt célkitűzések érdekében történő végrehajtására vonatkozó eljárást,

c) a beszerzést szabályozó keretet, a műholdas felvételek és meteorológiai adatok beszerzését, tökéletesítését és hasznosítását, valamint az alkalmazandó határidőket.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

2. szakasz

Költségvetési fegyelem

24. cikk

A felső összeghatár betartása

(1) A költségvetési eljárás és a költségvetés végrehajtása során az EMGA-kiadásokhoz kapcsolódó előirányzatok nem léphetik túl a 16. cikkben említett összeget.

A Bizottság által javasolt és az Európai Parlament és a Tanács, a Tanács, illetőleg a Bizottság által elfogadott, az EMGA költségvetését érintő minden jogalkotási eszköznek tiszteletben kell tartania a 16. cikkben említett összeget.

(2) Amennyiben az uniós jogszabályok a mezőgazdasági kiadások pénzügyi felső összeghatárát euróban állapítják meg egy tagállam tekintetében, úgy e kiadások az ennek az euróban meghatározott felső határnak a mértékéig kerülnek visszatérítésre – a 41. cikk alkalmazása esetén – a szükséges kiigazításokkal.

(3) A(z) 1307/2013/EU rendelet 7. cikkében említett, a közvetlen kifizetésekre vonatkozó nemzeti felső összeghatárokat az e rendelet 26. cikkében megállapított kiigazításokkal korrigálva, euróban megadott pénzügyi felső összeghatároknak kell tekinteni.

▼B

25. cikk

A mezőgazdasági ágazatot érintő válságokra képzett tartalék

A közvetlen kifizetéseknek minden év elején a 26. cikkben említett pénzügyi fegyelmi mechanizmussal történő csökkentése révén létrejön egy olyan tartalék, amelynek célja további támogatást nyújtani a mezőgazdasági ágazat számára a mezőgazdasági termelést vagy értékesítést érintő súlyos válságok esetében (a mezőgazdasági ágazatot érintő válságokra képzett tartalék).

A tartalék teljes összege 2 800 millió EUR, amely a 2014 és 2020 közötti időszakban (2011-es árakon) 400 millió EUR-nak megfelelő, egyenlő összegű éves részletekből fog összeállni, és amelyet a 1311/2013/EU, Euratom rendelet mellékletében szereplő többéves pénzügyi keret2. fejezetbe kell beilleszteni.

▼M5

2021-ben és 2022-ben a tartalék összege 400 millió EUR (2011-es árakon), amelyet az (EU) 2020/2093 tanácsi rendelet ([1]) mellékletében szereplő többéves pénzügyi keret 3. fejezetében kell szerepeltetni.

▼B

26. cikk

Pénzügyi fegyelem

▼M4

(1) A 16. cikkben a piachoz kapcsolódó kiadások és a közvetlen kifizetések finanszírozása tekintetében meghatározott éves felső összeghatárok betartásának biztosítása érdekében kiigazítási arányt kell meghatározni a közvetlen kifizetésekre vonatkozóan (a továbbiakban: kiigazítási arány), amennyiben az adott közbenső összeghatár alá tartozó intézkedések finanszírozására vonatkozó előrejelzések azt mutatják, hogy egy adott pénzügyi évben az alkalmazandó felső összeghatárok túllépése várható.

▼M3

_____

(3) A Bizottság a kiigazítási arány alkalmazásának naptári évében június 30-ig végrehajtási jogi aktus útján meghatározza a kiigazítási arányt. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(4) A Bizottság a kiigazítási arány alkalmazásának naptári évében december 1-ig a rendelkezésére álló új információk alapján végrehajtási jogi aktus útján módosíthatja a (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott kiigazítási arányt. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼B

(5) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikke (3) bekezdésének negyedik albekezdésétől eltérve, a tagállamok visszatérítik a 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikke (3) bekezdésének megfelelően átvitt előirányzatokat azon végső kedvezményezettek számára, akiket a kiigazítás érintett abban a pénzügyi évben, amelyre az előirányzatokat átvitték.

([1]) A Tanács (EU) 202/2093 rendelete (2020. december 17.) a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről (HL L 433., 2020.12.22., 11. o.).

▼B

Az első albekezdésben említett visszatérítés csak azon tagállamok végső kedvezményezettjeire alkalmazandó, ahol az előző pénzügyi évben a pénzügyi fegyelmi mechanizmust kellett alkalmazni.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadhatja az e rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett kiadások finanszírozása érdekében a 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikkének (3) bekezdésével összhangban átvitt előirányzatokra alkalmazandó feltételeket és részletes szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(7) E cikk alkalmazása során a mezőgazdasági ágazatot érintő válságokra képzett, a 25. cikkben említett tartalék összegét figyelembe kell venni a kiigazítási arány meghatározásakor. A pénzügyi év végéig válságkezelési intézkedések céljára fel nem használt összegeket az e cikk (5) bekezdésének megfelelően vissza kell fizetni.

27. cikk

Költségvetési eljárási rend

(1) A Bizottság az n pénzügyi évre vonatkozó költségvetési tervezet benyújtásával egyidejűleg az n-1., az n és az n+1. pénzügyi évre vonatkozó előrejelzéseit is benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) Amennyiben az n pénzügyi évre vonatkozó költségvetési tervezet kidolgozásakor fennáll annak a kockázata, hogy az n pénzügyi évre vonatkozó, a 16. cikkben említett összeget túllépik, a Bizottság javaslatot tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, vagy a Tanácsnak az említett összeg betartása érdekében szükséges intézkedésekre.

(3) Ha a Bizottság bármikor úgy ítéli meg, hogy fennáll a 16. cikkben említett összeg túllépésének kockázata, és hogy hatáskörén belül nincs lehetősége olyan intézkedések megtételére, amelyek ennek orvoslására alkalmasak, akkor további, az említett összeg betartásának biztosítására irányuló intézkedésekre tesz javaslatot. Ezeket az intézkedéseket a Tanács fogadja el, ha azok jogalapja az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése, illetve az Európai Parlament és a Tanács, ha az intézkedések jogalapja az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdése.

(4) Amennyiben az n pénzügyi év végén a tagállamok visszatérítési igényei meghaladják vagy vélhetően meg fogják haladni a 16. cikkben említett összeget, a Bizottság:

a) ezeket az igényeket a tagállamok által benyújtott igények arányában és a rendelkezésre álló költségvetés alapján veszi figyelembe, és végrehajtási jogi aktusok útján ideiglenesen meghatározza az érintett hónapra vonatkozó kifizetések összegét;

b) legkésőbb az n+1 pénzügyi év február 28-ig minden tagállamra vonatkozóan meghatározza az n pénzügyi évre szóló uniós finanszírozás tekintetében fennálló helyzetet;

▼B

c) végrehajtási jogi aktus révén meghatározza az uniós finanszírozás teljes összegét tagállamonkénti bontásban, egységes uniós finanszírozási arány alapulvételével, a havi kifizetések céljára rendelkezésre álló költségvetési keret erejéig;

d) legkésőbb az n+1. év márciusára vonatkozó havi kifizetések teljesítése alkalmával gondoskodik a tagállamoknak nyújtandó esetleges kompenzációkról.

Az első albekezdés a) és c) pontjában meghatározott végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

28. cikk

Korai előrejelző és monitoringrendszer

A 16. cikkben említett költségvetési felső összeghatár betartásának biztosítása érdekében a Bizottság az EMGA-kiadások tekintetében havi korai előrejelző és monitoringrendszert működtet.

Ezért a Bizottság minden pénzügyi év kezdetén meghatározza a havi kiadások kereteit, amelyek adott esetben a három megelőző év átlagos havi kiadásain alapulnak.

A Bizottság rendszeres időközönként jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára, amelyben megvizsgálja a felmerült kiadásoknak a meghatározott keretekhez viszonyított alakulását és felbecsüli a folyó pénzügyi év során várható végrehajtást.

29. cikk

Referencia-árfolyamok

(1) A Bizottság a költségvetési tervezet vagy a költségvetési tervezethez benyújtott, mezőgazdasági kiadásokat érintő módosító indítvány elfogadásakor az EMGA költségvetési irányszámainak megállapítása érdekében az euro és az USA-dollár közötti, az abban az utolsó negyedévben a piacon megfigyelt átlagárfolyamot alkalmazza, amely a költségvetési dokumentum Bizottság általi elfogadását megelőzően legalább húsz nappal ér véget.

(2) A Bizottság költségvetésmódosítás- és pótköltségvetés-tervezet, illetőleg ahhoz benyújtott módosító indítvány elfogadásakor, amennyiben ezek a dokumentumok a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett intézkedésekhez kapcsolódó előirányzatokat érintenek, az alábbiakat alkalmazza:

a) az euro és az USA-dollár közötti, az előző pénzügyi év augusztus 1-jétől azon utolsó negyedév végéig a piacon ténylegesen megfigyelt átlagárfolyam, amely a költségvetési dokumentum Bizottság általi elfogadását megelőzően legalább húsz nappal, de legkésőbb a folyó pénzügyi év július31-én ér véget; és

b) a pénzügyi év hátralévő részére szóló előrejelzésként a költségvetési dokumentum Bizottság általi elfogadását megelőzően legalább húsz nappal véget ért utolsó negyedév során ténylegesen megfigyelt átlagárfolyam.

▼B

II. FEJEZET

EMVA

1. szakasz

Az emva-ra vonatkozó általános rendelkezések

30. cikk

A kettős finanszírozás tilalma

Az EMVA keretében finanszírozott kiadások az Unió költségvetéséből semmilyen más finanszírozásban nem részesülhetnek.

31. cikk

A kifizetésekre vonatkozó közös rendelkezések

(1) A(z) 1303/2013/EU rendelet 77. cikke (1) bekezdésének megfelelően az e rendelet 5. cikkében említett EMVA-hozzájárulás Bizottság általi kifizetései nem haladhatják meg a költségvetési kötelezettségvállalásokat.

Ezeket a kifizetéseket a legkorábban megnyílt kötelezettségvállaláshoz kell rendelni.

(2) A(z) 966/2012/EU, Euratom rendelet 84. cikke alkalmazandó.

2. szakasz

Vidékfejlesztési programok finanszírozása

32. cikk

Az EMVA-ból nyújtott pénzügyi hozzájárulás

A vidékfejlesztés EMVA általi támogatására vonatkozó uniós jogszabályokban megállapított felső összeghatárokon belül minden program vonatkozásában meg kell határozni a vidékfejlesztési programok keretében felmerült kiadásokhoz az EMVA-ból nyújtott pénzügyi hozzájárulást.

▼M5

33. cikk

Költségvetési kötelezettségvállalások

A vidékfejlesztési programokra vonatkozó uniós költségvetési kötelezettségvállalások tekintetében az 1303/2013/EU rendelet 76. cikkét – adott esetben az (EU) 2020/2220 európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] 2. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben – kell alkalmazni.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/2220 rendelete (2020. december 23.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) és az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA) 2021-ben és 2022-ben nyújtandó támogatásokra vonatkozó egyes átmeneti rendelkezések megállapításáról és az 1305/2013/EU, az 1306/2013/EU és az 1307/2013/EU rendeletnek a források és a 2021-ben és 2022-ben való alkalmazás tekintetében, valamint az 1308/2013/EU rendeletnek a források és az ilyen támogatások 2021-re és 2022-re vonatkozó elosztása tekintetében történő módosításáról (HL L 437., 2020.12.28., 1. o.).

▼B

3. szakasz

Pénzügyi hozzájárulás a vidékfejlesztési programokhoz

34. cikk

A vidékfejlesztési programokra nyújtott kifizetésekre vonatkozó rendelkezések

(1) Az 5. cikkben említett kiadások finanszírozásához szükséges előirányzatokat a Bizottság előfinanszírozás, időközi kifizetések és egyenlegkifizetés formájában, az ebben a szakaszban leírtak szerint bocsátja a tagállamok rendelkezésére.

(2) Az előfinanszírozás és az időközi kifizetések együttes teljes összege nem haladhatja meg az adott vidékfejlesztési programhoz nyújtott EMVA-hozzájárulás 95 %-át.

A 95 %-os felső értékhatár elérését követően a tagállamok továbbra is benyújtják a kifizetési kérelmeiket a Bizottság részére.

35. cikk

Az előfinanszírozás szabályai

(1) A Bizottság a vidékfejlesztési program jóváhagyására vonatkozó határozatának elfogadását követően egy kezdeti előfinanszírozási összeget folyósít a tagállamnak a teljes programozási időszakra vonatkozóan. A kezdeti előfinanszírozási összeg részletekben fizetendő, a következők szerint:

a) 2014-ben: a programhoz a teljes programozási időszak alatt az EMVA-ból nyújtott hozzájárulás összegének 1 %-a, illetve a programhoz a teljes programozási időszak alatt az EMVA-ból nyújtott hozzájárulás összegének 1,5 %-a, ha a tagállam az EUMSZ 122. és 143. cikkének megfelelően 2010 óta pénzügyi támogatásban részesül, vagy az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz-ből (EFSF) részesül támogatásban, vagy az EUMSZ 136. és 143. cikkének megfelelően 2013. december 31-én pénzügyi támogatásban részesül;

b) 2015-ben: a programhoz a teljes programozási időszak alatt az EMVA-ból nyújtott hozzájárulás összegének 1 %-a, illetve a programhoz a teljes programozási időszak alatt az EMVA-ból nyújtott hozzájárulás összegének 1,5 %-a, ha a tagállam az EUMSZ 122. és 143. cikkének megfelelően 2010 óta pénzügyi támogatásban részesül, vagy az EFSF-ből részesül támogatásban, vagy az EUMSZ 136. és 143. cikkének megfelelően 2014. december 31-én pénzügyi támogatásban részesül;

c) 2016-ban: a programhoz a teljes programozási időszak alatt az EMVA-ból nyújtott hozzájárulás összegének 1 %-a.

Ha a vidékfejlesztési programot 2015-ben vagy később fogadják el, a korábbi részletek folyósítására az elfogadás évében kerül sor.

(2) Az előfinanszírozás címén folyósított teljes összeget vissza kell téríteni a Bizottság részére, ha nem merülnek fel kiadások, illetőleg egyetlen kiadásigazoló nyilatkozat sem kerül megküldésre a vidékfejlesztési programhoz kapcsolódóan az előfinanszírozás első részletének Bizottság általi kifizetését követő huszonnégy hónapon belül.

▼B

(3) Az előfinanszírozás kamatait az adott vidékfejlesztési programra kell fordítani, valamint azokat le kell vonni a végső kiadásigazoló nyilatkozatban szereplő közkiadások összegéből.

(4) A vidékfejlesztési program lezárása előtt az előfinanszírozás teljes összegét el kell számolni az e rendelet 51. cikkében említett eljárásnak megfelelően.

▼M5

(5) Az (EU) 2020/2220 rendelet 1. cikke szerint meghosszabbított programok esetében a 2021. és a 2022. évi allokációra vagy az 1305/2013/EU rendelet 58a. cikkében említett kiegészítő forrásokra nem nyújtható előfinanszírozás.

▼B

36. cikk

Időközi kifizetések

(1) Az egyes vidékfejlesztési programokhoz kapcsolódóan időközi kifizetéseket kell teljesíteni. Kiszámításuk az egyes intézkedések társfinanszírozási arányának az adott intézkedés címén felmerült közkiadásokra való alkalmazásával történik, a(z 1305/2013/EU rendelet 59. cikkében foglaltak szerint.

(2) A Bizottság a források rendelkezésre állásától függően, a 41. cikk szerinti csökkentések vagy felfüggesztések figyelembe vételével, időközi kifizetéseket teljesít az akkreditált kifizető ügynökségeknél a programok végrehajtásával összefüggésben felmerült kiadások visszatérítésére.

(3) Az egyes időközi kifizetések Bizottság általi teljesítése az alábbi követelményeknek való megfeleléstől függ:

a) az akkreditált kifizető ügynökség által aláírt kiadásigazoló nyilatkozat továbbítása a Bizottság felé a 102. cikk (1) bekezdése c) pontjának megfelelően;

b) az érintett program teljes időszakára vonatkozóan az egyes intézkedések számára biztosított teljes EMVA-hozzájárulás felső határainak betartása;

c) a vidékfejlesztési program végrehajtásában elért eredményekről szóló, a legutóbbi évre vonatkozó jelentés megküldése a Bizottság részére.

▼M5

Az első albekezdés b) pontja értelemszerűen alkalmazandó az 1305/2013/EU rendelet 58a. cikkében említett kiegészítő forrásokra.

▼B

(4) Amennyiben a (3) bekezdésben megállapított követelmények valamelyike nem teljesül, a Bizottság arról haladéktalanul tájékoztatja az akkreditált kifizető ügynökséget vagy – ha ilyet kijelöltek – a koordináló szervet. Amennyiben a (3) bekezdés a) vagy c) pontjában megállapított követelmények valamelyike nem teljesül, a kiadásigazoló nyilatkozatot nem lehet elfogadni.

(5) Az 51. és az 52. cikk alkalmazásának sérelme nélkül a Bizottság az e cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő kiadásigazoló nyilatkozat iktatásától számított 45 napon belül teljesíti az időközi kifizetést.

(6) Az akkreditált kifizető ügynökségek –a Bizottság által megállapítandó időszakonként – időközi kiadásigazoló nyilatkozatokat állítanak ki a vidékfejlesztési programokhoz kapcsolódóan, és azokat közvetlenül vagy – ha ilyet kijelöltek – a koordináló szerven keresztül továbbítják a Bizottság részére.

▼B

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja az akkreditált kifizető ügynökségek számára az időközi kiadásigazoló nyilatkozatok továbbítására vonatkozó időszakokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

A kiadásigazoló nyilatkozatok azokra a kiadásokra vonatkoznak, amelyek a kifizető ügynökségeknél az egyes érintett időszakokon belül felmerültek. Amennyiben a(z) 1303/2013/EU rendelet 65. cikkének (9) bekezdésében említett kiadásokat a Bizottság jóváhagyására váró programmódosítás miatt nem lehet az érintett időszakban bejelenteni a Bizottságnak, azok bejelentése megtörténhet az azt követő időszakokban.

Az október 16-a után felmerült kiadásokra vonatkozó időközi kiadásigazoló nyilatkozatok könyvelésére a következő év költségvetésének terhére kerül sor.

(7) A(z) 1303/2013/EU rendelet 83. cikke alkalmazandó.

37. cikk

Egyenlegkifizetés és programzárás

▼M5

(1) A vidékfejlesztési program végrehajtásában elért eredményekről szóló utolsó éves jelentés átvételét követően a Bizottság a hatályos pénzügyi terv, az adott vidékfejlesztési program végrehajtásának utolsó évére vonatkozó éves elszámolás és a számlaelszámolásról hozott kapcsolódó határozat alapján – a rendelkezésére álló források függvényében – kifizeti az egyenleget. Az említett elszámolást a(z) 1303/2013/EU rendelet 65. cikkének (2) bekezdésében – amelyet adott esetben az (EU) 2020/2220 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben kell értelmezni – a kiadások elszámolhatóságára meghatározott végső határidő letelte után legkésőbb hat hónappal kell a Bizottságnak benyújtani, és annak a kifizető ügynökségnél a kiadások elszámolhatóságára meghatározott végső határidőig felmerült kiadásokra kell vonatkoznia.

▼B

(2) Az egyenleg kifizetésére legkésőbb hat hónappal azon időpontot követően kerül sor, hogy a Bizottság elfogadhatónak ítélte az e cikk (1) bekezdésében említett információkat és dokumentumokat, valamint megtörtént az utolsó év elszámolása. A 38. cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül az egyenleg kifizetését követően még fennálló kötelezettségvállalásokat a Bizottság hat hónapon belül visszavonja.

(3) Amennyiben a Bizottság nem kapja kézhez az (1) bekezdésben meghatározott határidőig az elért eredményekről szóló utolsó éves jelentést, valamint a program-végrehajtás utolsó évéhez kapcsolódó elszámoláshoz szükséges dokumentumokat, a Bizottság a 38. cikknek megfelelően automatikusan visszavonja az egyenlegre vonatkozó kötelezettségvállalást.

38. cikk

A kötelezettségvállalás automatikus visszavonása vidékfejlesztési programok esetében

(1) A Bizottság automatikusan visszavonja a kötelezettségvállalást az adott vidékfejlesztési programra vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalás bármely olyan része tekintetében, amely előfinanszírozásként vagy időközi kifizetésként nem kerül felhasználásra, vagy amelyre a költségvetési kötelezettségvállalást követő harmadik év december 31-ig felmerült kiadás címén egyetlen olyan kiadásigazoló nyilatkozat sem érkezik a Bizottsághoz, amely megfelel a 36. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

▼M5

(2) Automatikusan vissza kell vonni a költségvetési kötelezettségvállalásoknak az 1303/2013/EU rendelet 65. cikke (2) bekezdésében – amelyet adott esetben az (EU) 2020/2220 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben kell értelmezni – a kiadások elszámolhatóságára meghatározott végső határidőt követően felhasználatlan azon részét, amelyre vonatkozóan nem állítottak ki kiadásigazoló nyilatkozatot az említett határidőt követő hat hónapon belül.

▼M3

(3) Felfüggesztő hatályú jogi eljárások vagy közigazgatási jogorvoslati eljárások esetén – az eljárások idejére és az érintett műveletekkel kapcsolatos összeg tekintetében – megszakad a kötelezettségvállalás automatikus visszavonására vonatkozóan az (1) és (2) bekezdésben említett időszak, feltéve, hogy a tagállam az N+4. év január 31-ig kellően megindokolt értesítést juttat el a Bizottsághoz.

▼B

(4) A kötelezettségvállalás automatikus visszavonásának kiszámításakor az alábbiakat figyelmen kívül kell hagyni:

a) a költségvetési kötelezettségvállalás azon része, amelyről kiadásigazoló nyilatkozat került kiállításra, azonban visszatérítését a Bizottság az n+3. év december 31-én csökkentette vagy felfüggesztette;

b) a költségvetési kötelezettségvállalás azon része, amelyet a kifizető ügynökség a vidékfejlesztési program végrehajtását komolyan érintő vis maior következtében nem tudott visszatéríteni. A vis maiorra hivatkozó tagállami hatóságoknak bizonyítaniuk kell annak a program egészére vagy részére gyakorolt közvetlen következményeit.

A tagállam január 31-ig megküldi a Bizottságnak az első albekezdésben említett kivételekkel kapcsolatos információkat a megelőző év végéig bejelentett összegre vonatkozóan.

(5) A Bizottság kellő időben tájékoztatja a tagállamot arról, ha fennáll a kötelezettségvállalás automatikus visszavonásának kockázata. Tájékoztatja továbbá a birtokában lévő információk alapján megállapított összegről is. A tagállamnak ezen információk átvételétől számítva két hónap áll a rendelkezésére ahhoz, hogy a szóban forgó összeggel kapcsolatban egyetértését adja vagy észrevételeit megtegye. A Bizottság az (1)–(3) bekezdés alkalmazásából eredő utolsó határidőt követő legkésőbb kilenc hónapon belül végrehajtja a kötelezettségvállalás automatikus visszavonását.

(6) A kötelezettségvállalás automatikus visszavonása esetén az érintett vidékfejlesztési programhoz nyújtott EMVA-hozzájárulás az adott évre vonatkozóan csökken a kötelezettségvállalás automatikus visszavonásának tárgyát képező összeggel. A tagállam a Bizottság által jóváhagyandó, átdolgozott pénzügyi tervet készít, amelyben az intézkedések között elosztja a támogatáscsökkentést. Ennek hiányában a Bizottság arányosan csökkenti az egyes intézkedésekhez rendelt összegeket.

▼B

III. FEJEZET

Közös rendelkezések

39. cikk

Mezőgazdasági pénzügyi év

A Bizottság által a 46. cikk (6) bekezdésének a) pontja értelmében a kiadásigazoló nyilatkozatokra és az állami intervencióhoz kapcsolódó bevételre vonatkozóan megállapított különös rendelkezések sérelme nélkül, a mezőgazdasági pénzügyi év a kifizető ügynökségeknél az n–1. év október 16-án kezdődő és az n év október 15-én véget érő n pénzügyi év tekintetében felmerülő és a hozzájuk befolyt és az alapok költségvetésébe beállított kiadásokat és bevételeket foglalja magában.

40. cikk

A kifizetési határidők betartása

Amennyiben a kifizetési határidőket uniós jogszabály állapítja meg, a kifizető ügynökségek által a kedvezményezettek számára a kifizetés legkorábbi lehetséges időpontja előtt, illetőleg a kifizetés lehetséges legkésőbbi időpontja után teljesített minden kifizetés elesik az uniós finanszírozásra való jogosultságtól, kivéve az olyan esetekben, illetve az olyan feltételek és korlátok mellett, amelyek meghatározása során figyelembe kell venni az arányosság elvét.

Annak érdekében, hogy a kifizetés legkorábbi lehetséges időpontja előtt, illetőleg a kifizetés lehetséges legkésőbbi időpontja után felmerült kiadások jogosulttá váljanak az uniós finanszírozásra, ugyanakkor ennek pénzügyi hatása korlátozott maradjon, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az első bekezdésben foglalt szabálytól való eltérésekről.

41. cikk

A havi és időközi kifizetések csökkentése és felfüggesztése

(1) Amennyiben a kiadásigazoló nyilatkozatok vagy a 102. cikkben említett információk alapján a Bizottság meg tudja állapítani, hogy a kiadások nem olyan szerveknél merültek fel, amelyek akkreditált kifizető ügynökségek, vagy nem tartották be az uniós jogszabályokban meghatározott kifizetési határidőket vagy pénzügyi felső összeghatárokat, avagy a felmerült kiadások valamely más szempontból nem felelnek meg az uniós szabályoknak, a Bizottság csökkentheti vagy felfüggesztheti az érintett tagállam számára nyújtandó havi vagy időközi kifizetéseket a 18. cikk (3) bekezdésében említett, havi kifizetésekről szóló határozat, vagy a 36. cikkben említett időközi kifizetések keretében.

Amennyiben a Bizottság a kiadásigazoló nyilatkozatok vagy a 102. cikkben említett információk alapján nem tudja megállapítani, hogy a felmerült kiadások megfelelnek-e az uniós szabályoknak, a Bizottság felkéri az érintett tagállamot arra, hogy harminc napnál nem rövidebb határidőn belül nyújtson be további információkat és tegye meg észrevételeit. Amennyiben a tagállam a meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a Bizottság kérésének, vagy válasza elégtelennek

▼B

minősül, illetőleg azt mutatja, hogy a felmerült kiadások nem tesznek eleget az uniós szabályoknak, a Bizottság csökkentheti vagy felfüggesztheti az érintett tagállam számára nyújtandó havi vagy időközi kifizetéseket a 18. cikk (3) bekezdésében említett havi kifizetésekre vonatkozóan, vagy a 36. cikkben említett időközi kifizetések keretében.

(2) A Bizottság végrehajtási aktusok útján csökkentheti vagy felfüggesztheti a havi vagy az időközi kifizetéseket valamely tagállam részére, ha az adott tagállami kontroll rendszer kulcsfontosságú elemeiből egy vagy több hiányzik, vagy azok a feltárt hiányosságok súlyossága vagy állandósága következtében nem hatékonyak, vagy a szabálytalan kifizetések visszafizettetésére szolgáló rendszert hasonló, súlyos hiányosságok jellemzik, és ha a következő feltételek egyike teljesül:

a) az első albekezdésben említett hiányosságok állandó jellegűek, és az érintett tagállam kiadásait az uniós finanszírozásból kizáró, az 52. cikk értelmében hozott legalább kettő végrehajtási jogi aktus indokául szolgáltak; vagy

b) a Bizottság megállapítja, hogy az érintett tagállam a közeljövőben nem tudja – a Bizottsággal konzultálva kidolgozandó, egyértelmű eredménymutatókat tartalmazó cselekvési tervnek megfelelően – végrehajtani a helyzet orvoslásához szükséges intézkedéseket.

A csökkentéseket vagy felfüggesztéseket a kifizető ügynökség megfelelő felmerült kiadásaira kell alkalmazni abban az esetben, ha a hiányosságok az e bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározandó, tizenkét hónapot meg nem haladó időszak során jelentkeznek. Amennyiben a csökkentés vagy felfüggesztés feltételei továbbra is fennállnak, a Bizottság az említett időszakot végrehajtási jogi aktusok útján további, tizenkét hónapot meg nem haladó időszakokkal meghosszabbíthatja,. Amennyiben az említett feltételek már nem állnak fenn, a csökkentés vagy a felfüggesztés nem hosszabbítható meg.

Az e bekezdésben meghatározott végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Az e bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok elfogadását megelőzően a Bizottság tájékoztatja szándékáról az érintett tagállamot, és felkéri arra, hogy egy harminc napnál nem rövidebb időszakon belül tegye meg észrevételeit.

A 18. cikk (3) bekezdésében említett havi kifizetésekről vagy a 36. cikkben említett időközi kifizetésekről szóló végrehajtási jogi aktusok figyelembe veszik az e bekezdés értelmében elfogadott végrehajtási jogi aktusokat.

(3) Az e cikk értelmében végrehajtott csökkentéseket és felfüggesztéseket az arányosság elvével összhangban és az 51. és az 52. cikk alkalmazásának sérelme nélkül kell alkalmazni.

(4) Az e cikk szerinti csökkentések és felfüggesztések nem sérthetik a(z) 1303/2013/EU rendelet 19., 22. és 23. cikkét.

▼B

A(z) 1303/2013/EU rendelet 19. és 22. cikkében említett felfüggesztések alkalmazása az e cikk (2) bekezdésében megállapított eljárás szerint történik.

42. cikk

A kifizetések felfüggesztése késedelmes benyújtás esetén

Amennyiben az ágazati mezőgazdasági jogszabályok előírják a tagállamok számára, hogy egy meghatározott határidőn belül adjanak tájékoztatást az 59. cikk szerint elvégzett ellenőrzések számáról és azok eredményéről, és amennyiben a tagállamok túllépik ezt a határidőt, a Bizottság felfüggesztheti a 18. cikkben említett havi vagy a 36. cikkben említett időközi kifizetéseket, feltéve hogy a Bizottság a referencia-időszak kezdete előtt kellő időben a tagállamok rendelkezésére bocsátotta az adott statisztika elkészítéséhez szükséges valamennyi információt, formanyomtatványt és magyarázatot. A felfüggesztendő összeg nem haladhatja meg azon kiadások 1,5 %-át, amelyekre vonatkozóan nem nyújtották be időben a megfelelő statisztikai információkat. A felfüggesztés alkalmazása során a Bizottság az arányosság elvének megfelelően jár el, figyelembe véve a késedelem mértékét. Különös figyelmet kell fordítani arra, hogy az információk késedelmes benyújtása veszélyezteti-e az éves költségvetési mentesítési mechanizmust. A havi kifizetések felfüggesztése előtt a Bizottság írásban értesíti az érintett tagállamot. A Bizottság visszatéríti a felfüggesztett összegeket, amint az érintett tagállam benyújtja a statisztikai információkat, feltéve hogy az információkat legkésőbb a következő év januárjának 31-ig kézhez kapja.

43. cikk

A bevételek felhasználása

(1) A(z) 966/2012/EU, Euratom rendelet 21. cikke értelmében „címzett bevételeknek” tekintendők:

▼M3

a) a 40., az 52. és az 54. cikk, valamint az EMGA-kiadások tekintetében a 41. cikk (2) bekezdése és az 51. cikk értelmében az Unió költségvetésébe befizetendő összegek, ideértve azok kamatait is;

▼B

b) az 1234/2007/EK rendelet II. része I. címe III. fejezete III. szakaszának értelmében beszedett vagy visszafizettetett összegek;

c) az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban meghatározott konkrét szabályokkal összefüggésben megállapított szankciók következtében beszedett összegek, kivéve ha az említett jogszabály kifejezetten arról rendelkezik, hogy ezek az összegek a tagállamoknál maradhatnak;

d) az EMGA-kiadásokat illetően a VI. cím II. fejezetében a kölcsönös megfeleltetés tekintetében megállapított szabályokkal összhangban alkalmazott szankciókhoz kapcsolódó összegek;

e) minden lehívott biztosíték, letét és garancia, amelyet a KAP keretében elfogadott uniós jogszabály értelmében kell nyújtani majd elvenni, a vidékfejlesztés kivételével. A tagállamok birtokában maradnak azonban azok a lehívott biztosítékok, amelyek nyújtása kiviteli és behozatali engedélyek kibocsátásával összefüggésben vagy pályázati eljárás során kizárólag annak biztosítása érdekében történt, hogy a pályázók valós pályázatot adjanak be.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett összegeket be kell fizetni az Unió költségvetésébe, és újrafelhasználás esetén azokat kizárólag az EMGA- vagy EMVA-kiadások finanszírozására lehet felhasználni.

(3) Ezt a rendeletet értelemszerűen kell alkalmazni az (1) bekezdésben említett címzett bevételekre.

(4) Az EMGA tekintetében a 966/2012/EU, Euratom rendelet 170. és 171. cikkét értelemszerűen kell alkalmazni az ebben a rendeletben említett címzett bevételek könyvelésére.

44. cikk

Külön elszámolás vezetése

Minden kifizető ügynökség külön elszámolást vezet az alapokhoz kapcsolódóan az uniós költségvetésbe beállított előirányzatokról.

45. cikk

Tájékoztatási intézkedések

(1) A 6. cikk e) pontjának értelmében finanszírozott tájékoztatás célja a KAP megismertetésének, végrehajtásának és továbbfejlesztésének elősegítése, a szóban forgó szakpolitika tartalmának és célkitűzéseinek a közvéleményben való tudatosítása, a fogyasztók válságot követően megcsappant bizalmának helyreállítása tájékoztatási kampányok révén, a mezőgazdasági termelők és a vidéki térségekben tevékenykedő további érintett felek tájékoztatása, valamint az európai mezőgazdasági modell támogatása, továbbá annak elősegítése, hogy a polgárok megértsék azt.

A tájékoztatási intézkedések célja koherens, tárgyilagos és átfogó információk nyújtása az Unión belül és kívül annak érdekében, hogy pontos átfogó kép alakuljon ki a KAP-ról.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések az alábbiakból állhatnak:

a) harmadik felek által előterjesztett éves munkaprogramok vagy más egyedi intézkedések;

b) a Bizottság kezdeményezése alapján végrehajtott tevékenységek.

Nem tartoznak ebbe a körbe a jogszabályban előírt intézkedések és a más uniós program keretében már támogatásban részesülő intézkedések.

A b) pontban említett tevékenységek végrehajtása érdekében a Bizottság külső szakértők segítségét veheti igénybe.

Az első albekezdésben említett intézkedéseknek emellett hozzá kell járulniuk az Unió kiemelt politikai kiemelt céljainak szervezeti kommunikációjához, amennyiben ezek a kiemelt célok kapcsolódnak e rendelet általános célkitűzéseihez.

▼B

(3) A Bizottság a 966/2013/EU, Euratom rendeletben megállapított követelmények figyelembevétele mellett minden év október 31-ig pályázati felhívást tesz közzé.

(4) A 116. cikk (1) bekezdésében említett bizottságot tájékoztatni kell az e cikk értelmében tervezett és tett intézkedésekről.

(5) A Bizottság az Európai Parlament és a Tanács részére kétévente jelentést készít e cikk végrehajtásáról.

46. cikk

Bizottsági hatáskörök

(1) A tagállamok által benyújtott kiadásigazoló nyilatkozatok alapján teljesített kifizetések alkalmával a kifizető ügynökségek által az uniós költségvetés javára beszedett bevételek figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azokra a feltételekre vonatkozóan, amelyek fennállása mellett az alapok bizonyos kiadásai és bevételei kompenzálandók.

(2) A rendelkezésre álló előirányzatok tagállamok közötti méltányos felosztása érdekében, amennyiben az uniós költségvetés elfogadása nem történik meg a pénzügyi év kezdetéig, vagy a beütemezett kötelezettségvállalások teljes összege meghaladja a 966/2013/EU, Euratom rendelet 170. cikkének (3) bekezdésében rögzített felső korlátot, akkor a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e rendelet 115. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kötelezettségvállalásokra és az összegek kifizetésére alkalmazandó módszerre vonatkozóan.

(3) A tagállamok által a kiadásokra vonatkozóan közölt adatok következetességének, valamint az e rendeletben előírt egyéb információknak az ellenőrzése érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy – abban az esetben, ha a tagállam elmulasztja teljesíteni a Bizottság értesítésére vonatkozóan a 102. cikkben megállapított kötelezettségét –a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az EMGA szerinti kiadások tekintetében a tagállamok felé esedékes havi kifizetések 42. cikkben említett késleltetésére, valamint a tagállamok javára teljesítendő, az EMVA szerinti időközi kifizetések Bizottság általi csökkentésére és felfüggesztésére irányadó, az említett cikkben említett feltételekre vonatkozóan.

(4) A 42. cikk alkalmazása során, az arányosság elve tiszteletben tartásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozó szabályokkal összefüggésben:

a) a 42. cikk hatálya alá tartozó intézkedések jegyzéke;

b) az említett cikkben szereplő kifizetés-felfüggesztés mértéke.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján további részleteket határozhat meg a 44. cikkben megállapított kötelezettségre, valamint a kifizető ügynökségek könyvelésébe bevezetendő információkra alkalmazandó egyedi feltételekre vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼B

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogadhat el a következőkkel kapcsolatban:

a) a közraktározás formájában megvalósuló intervenciós intézkedések finanszírozása és elszámolása, valamint az alapok által finanszírozott egyéb kiadások;

b) a kötelezettségvállalás automatikus visszavonására vonatkozó eljárás végrehajtásának feltételei;

c) a 42. cikkben meghatározott mechanizmus megfelelő működését biztosító eljárás és egyéb gyakorlati szabályok.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

IV. FEJEZET

Számlaelszámolás

I. szakasz

Általános rendelkezések

47. cikk

A Bizottság által végrehajtott helyszíni ellenőrzések

(1) A nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően vagy a Szerződés 287. cikke szerint végrehajtott tagállami ellenőrzések, továbbá az EUMSZ 322. cikke vagy a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendelet ([1]) alapján végzett bármely vizsgálat sérelme nélkül a Bizottság helyszíni ellenőrzéseket tarthat a tagállamokban, különösen az alábbiak ellenőrzése érdekében:

a) az igazgatási gyakorlat megfelelése az uniós szabályoknak;

b) a szükséges igazoló dokumentumok megléte és azok összhangja az EMGA vagy az EMVA által finanszírozott műveletekkel;

c) azok a feltételek, amelyek mellett sor került az EMGA vagy az EMVA által finanszírozott műveletek végrehajtására és ellenőrzésére;

d) annak megállapítása, hogy a kifizető ügynökség teljesíti-e a 7. cikk (2) bekezdésében megállapított akkreditációs kritériumokat, és hogy a tagállam megfelelően alkalmazza-e a 7. cikk (5) bekezdésének rendelkezéseit.

A Bizottság által a helyszíni ellenőrzéseknek a nevében történő elvégzésére felhatalmazott személyeknek, illetve a Bizottság tisztviselőinek a részükre biztosított hatáskör keretében eljárva hozzáférési joguk van a könyvelésekhez és minden más, az EMGA vagy az EMVA által finanszírozott kiadásokra vonatkozó dokumentumhoz, beleértve az elektronikus adathordozókon készített, kapott vagy tárolt dokumentumokat és azok metaadatait.

([1]) A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292, 1996.11.5., 2. o.).

▼B

A helyszíni ellenőrzések végzésére vonatkozó jogkörök nem érintik azon nemzeti rendelkezések alkalmazását, amelyek fenntartanak bizonyos hatásköröket a nemzeti jogszabályokban kifejezetten megjelölt személyek számára. Az 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) és a 2185/96/Euratom, EK rendelet egyedi rendelkezéseinek sérelme nélkül a Bizottság által a nevében történő eljárásra felhatalmazott személyek nem vehetnek részt többek között az érintett tagállam joga alapján a személyek otthonában végzett házkutatásokban, valamint a személyek hivatalos kihallgatásában. Az ezek nyomán szerzett információkhoz azonban hozzáférhetnek.

(2) A Bizottság a helyszíni ellenőrzésről kellő időben, előzetesen értesíti az érintett tagállamot vagy azt a tagállamot, amelynek területén az ellenőrzésre sor kerül, figyelembe véve a kifizető ügynökségeknél az ellenőrzések megszervezése során jelentkező adminisztratív következményeket. Az érintett tagállam tisztviselői részt vehetnek ezekben az ellenőrzésekben.

A Bizottság kérésére és a tagállam egyetértésével az adott tagállam illetékes hatóságai az ebben a rendeletben említett műveletekre vonatkozóan kiegészítő ellenőrzéseket vagy vizsgálatokat végeznek. A Bizottság tisztviselői vagy az általa a nevében történő eljárásra felhatalmazott személyek részt vehetnek ezekben az ellenőrzésekben.

Az ellenőrzések hatékonyabbá tétele érdekében a Bizottság – az érintett tagállamok egyetértésével – kérheti a szóban forgó tagállamok hatóságainak segítségét egyes ellenőrzések és vizsgálatok elvégzéséhez.

48. cikk

Hozzáférés az információkhoz

(1) A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják az alapok zavartalan működéséhez szükséges valamennyi információt, és megtesznek minden olyan megfelelő intézkedést, amely megkönnyíti a Bizottság által az uniós finanszírozás irányítása keretében szükségesnek ítélt ellenőrzés elvégzését, beleértve a helyszíni ellenőrzéseket is.

(2) A tagállamok kérésére közlik a Bizottsággal azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyeket a KAP-ra vonatkozó uniós jogi aktusok végrehajtása érdekében elfogadtak, amennyiben ezek a jogi aktusok az EMGA és az EMVA számára pénzügyi következményekkel járnak.

(3) A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják a feltárt szabálytalanságokra és feltételezett csalási ügyekre, valamint a szóban forgó szabálytalanságokkal és csalási ügyekkel összefüggésben teljesített jogosulatlan kifizetéseknek az e fejezet III. szakasza értelmében történő visszafizettetése érdekében megtett lépésekre vonatkozó információkat.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

▼B

49. cikk

Hozzáférés a dokumentumokhoz

Az akkreditált kifizető ügynökségeknek meg kell őrizniük a kifizetéseket igazoló, valamint az uniós jogszabályok által előírt adminisztratív és fizikai ellenőrzések végrehajtására vonatkozó dokumentumokat, és ezeket a dokumentumokat és információkat a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk. Az említett igazoló dokumentumok tárolhatók elektronikus formában a Bizottság által az 50. cikk (2) bekezdése alapján megállapított feltételek szerint.

Ha ezek a dokumentumok kifizető ügynökség által a nevében történő eljárásra felhatalmazott, a kiadások engedélyezéséért felelős hatóság birtokában vannak, úgy ennek a hatóságnak jelentésben tájékoztatnia kell az akkreditált kifizető ügynökséget az elvégzett ellenőrzések számáról, tartalmáról és az eredmények függvényében megtett intézkedésekről.

50. cikk

Bizottsági hatáskörök

(1) A helyszíni ellenőrzésekre, valamint a dokumentumokhoz és az információkhoz való hozzáférésre vonatkozó, e fejezetben foglalt rendelkezések helyes és hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a tagállamok által e fejezet értelmében teljesítendő egyedi kötelezettségek kiegészítése céljából.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat állapíthat meg a következők vonatkozásában:

a) a tagállamok által az e fejezetben meghatározott ellenőrzésekhez kapcsolódóan teljesítendő egyedi kötelezettségekkel kapcsolatos eljárások;

b) a 47. és a 48. cikk végrehajtása érdekében a tagállamok által teljesítendő együttműködési kötelezettségekkel kapcsolatos eljárások;

c) a 48. cikk (3) bekezdésében említett jelentéstételi kötelezettségre vonatkozó eljárások és más gyakorlati szabályok;

d) a 49. cikkben említett igazoló dokumentumok tárolására vonatkozó feltételek, beleértve a tárolás módját és időtartamát.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

II. szakasz

Elszámolás

51. cikk

Számlaelszámolás

A Bizottság a 102. cikk (1) bekezdése c) pontjának megfelelően átadott információk alapján az adott költségvetési évet követő év május 31-ig végrehajtási jogi aktus útján határoz az akkreditált kifizető ügynökségek

▼B

számláinak elszámolásáról (. Ezek a végrehajtási jogi aktusok kiterjednek a benyújtott éves számlák teljességére, pontosságára és valódiságára, valamint e végrehajtási jogi aktusokat az 52. cikk értelmében később elfogadásra kerülő határozatok tartalmának sérelme nélkül kell elfogadni.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

52. cikk

Megfelelőségi vizsgálat

(1) Amennyiben úgy találja, hogy a 4. cikk (1) bekezdése és az 5. cikk szerinti felmerült kiadások nem felelnek meg az uniós jogszabályoknak, valamint az EMVA esetében a(z) 1303/2013/EU rendelet 85. cikkében említett alkalmazandó uniós és nemzeti jognak, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határozza meg az uniós finanszírozásból kizárandó összegeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) A Bizottság a meg nem felelés súlyossága alapján megállapítja a kizárásra kerülő összegeket. A Bizottság kellően figyelembe veszi a jogsértés jellegét és az Uniónak okozott pénzügyi veszteséget. A Bizottság a kizárást a jogosulatlanul kifizetett összegek azonosítására alapozza, és amennyiben ezek az összegek arányos mértékű erőfeszítéssel nem azonosíthatók, extrapolált vagy átalánykorrekciót alkalmazhat. Átalánykorrekciót kizárólag akkor lehet alkalmazni, amikor az ügy természetéből adódóan, vagy mert a tagállamok nem nyújtották be a Bizottság számára a szükséges információkat, arányos mértékű erőfeszítéssel nem lehet pontosabban megállapítani az Uniónak okozott pénzügyi kár mértékét.

(3) A finanszírozás elutasítására vonatkozó bármilyen határozat elfogadása előtt a Bizottság írásban értesíti a tagállamot vizsgálatainak eredményeiről, és a tagállam írásban megadja válaszát, majd ezt követően mindkét fél arra törekszik, hogy megállapodásra jusson a meghozandó intézkedéseket illetően. Az eljárás e pontján a tagállamok lehetőséget kapnak annak bizonyítására, hogy a meg nem felelés tényleges mértéke kisebb a Bizottság értékelésénél.

Amennyiben nem születik megállapodás, a tagállam egyeztetési eljárás indítását kérheti azzal a céllal, hogy a felek álláspontjait négy hónapon belül összeegyeztesse. A Bizottságot jelentésben tájékoztatni kell az eljárás eredményéről. A Bizottságnak a jelentés ajánlásait figyelembe kell vennie, mielőtt a finanszírozás elutasítása mellett döntene, és meg kell indokolnia, ha úgy dönt, hogy nem követi a jelentés ajánlásait.

(4) A finanszírozás elutasítása nem vonatkozhat a következőkre:

a) a 4. cikk (1) bekezdésében említett kiadások, amelyek több mint huszonnégy hónappal azelőtt merültek fel, hogy a Bizottság a vizsgálatok alapján tett megállapításait írásban közölte a tagállammal;

▼B

b) a többéves intézkedésekhez kapcsolódó, a 4. cikk (1) bekezdésének hatálya alá vagy az 5. cikkben említett programok körébe tartozó kiadások, amelyek esetében a kedvezményezett utolsó kötelezettsége több mint huszonnégy hónappal azelőtt merült fel, hogy a Bizottság a vizsgálatok alapján tett megállapításait írásban közölte a tagállammal;

c) az 5. cikkben említett intézkedésekhez kapcsolódó, az e bekezdés b) pontjában említettektől eltérő programokhoz kapcsolódó kiadások, amelyek esetében a kifizető ügynökség a kifizetést vagy adott esetben a záró kifizetést több mint huszonnégy hónappal azelőtt teljesítette, hogy a Bizottság a vizsgálatok alapján tett megállapításait írásban közölte a tagállammal.

(5) A (4) bekezdés nem alkalmazandó a következő esetekben:

a) az e fejezet III. szakaszának hatálya alá tartozó szabálytalanságok;

b) azok az állami támogatások, amelyekre vonatkozóan a Bizottság megindította az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárást, vagy azok a jogsértések, amelyekre vonatkozóan a Bizottság az EUMSZ 258. cikkének megfelelően hivatalos értesítést küldött az érintett tagállam számára;

c) a tagállamok e rendelet V. címének III. fejezete értelmében fennálló kötelezettségeihez kapcsolódó jogsértések, feltéve hogy a Bizottság az érintett kiadásokra vonatkozó ellenőrzési eredményekről szóló tagállami jelentés kézhezvételét követő tizenkét hónapon belül írásban értesíti a tagállamot a vizsgálatok alapján tett megállapításairól.

53. cikk

Bizottsági hatáskörök

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat állapít meg a következők végrehajtására vonatkozóan:

a) az 51. cikkben meghatározott számlaelszámolás, a határozat elfogadása és végrehajtása kapcsán hozandó intézkedések, többek között a Bizottság és a tagállamok közötti információcsere és a betartandó határidők vonatkozásában;

b) az 52. cikkben meghatározott megfelelőségi vizsgálat, a határozat elfogadása és végrehajtása kapcsán hozandó intézkedések, többek között a Bizottság és a tagállamok közötti információcsere és a betartandó határidők, valamint az említett cikkben meghatározott egyeztetési eljárás, és ahhoz kapcsolódóan az egyeztetőbizottság létrehozása, feladatai, összetétele és munkamódszere vonatkozásában.

(2) Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(3) Annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság képes legyen megvédeni az Unió pénzügyi érdekeit, valamint hogy az 52. cikkben meghatározott megfelelőségi vizsgálattal kapcsolatos rendelkezések hatékony kerüljenek alkalmazásra, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a korrekciók alkalmazására vonatkozó kritériumokra és módszerekre vonatkozóan.

▼B

III. szakasz

Szabálytalanságok

54. cikk

Közös rendelkezések

(1) A tagállamok a szabálytalanság és gondatlanság következtében jogosulatlanul teljesített minden kifizetést visszafizettetnek a kedvezményezettel 18 hónapon belül azt követően, hogy jóváhagyták a szabálytalanság tényét megállapító kontrolljelentést vagy hasonló dokumentumot, és adott esetben a kifizető ügynökség vagy a behajtásért felelős szerv azt kézhez kapta. A vonatkozó összegeket a visszafizetésre való felhívással egyidejűleg bevezetik a kifizető ügynökség által vezetett adósnyilvántartásba.

(2) Amennyiben a visszafizettetés nem történik meg a visszafizetésre való felhívás időpontját követő négy éven belül, vagy nyolc éven belül, amennyiben a visszafizettetés nemzeti bírósági eljárás tárgyát képezi, a visszafizettetés elmaradásának pénzügyi következményeit 50 %-ban az érintett tagállam, 50 %-ban pedig az uniós költségvetés viseli, annak a követelménynek a sérelme nélkül, hogy az érintett tagállamnak a 58. cikknek megfelelően visszafizettetési eljárást kell lefolytatnia.

Abban az esetben, ha a visszafizettetési eljárás keretében a szabálytalanság hiánya végleges jellegű közigazgatási vagy jogi eszköz révén megállapítást nyer, az érintett tagállam az általa az első albekezdés értelmében viselt pénzügyi terhet kiadásként bejelenti az alapok felé.

Ha azonban az érintett tagállamon kívül álló okok következtében a visszafizettetésre nem kerülhet sor az első albekezdésben megjelölt határidőn belül, és amennyiben a visszafizetendő összeg meghaladja az 1 millió EUR összeget, a Bizottság – a tagállam kérésére – a határidőt az eredeti időkeret legfeljebb felével meghosszabbíthatja.

(3) Megfelelően indokolt esetben a tagállam dönthet úgy, hogy nem hajtja végre a visszafizettetést. Ilyen irányú döntés csak az alábbi esetekben hozható:

a) ha a már felmerült és a várhatóan felmerülő költségek összege meghaladja a visszafizetendő összeget; ez a feltétel abban az esetben is teljesítettnek tekintendő, ha:

   i. a kedvezményezettel a valamely támogatási rendszer keretében teljesített egyéni kifizetéssel összefüggésben visszafizettetendő összeg – a kamatokat nem beleszámítva – nem haladja meg a 100 EUR összeget; vagy

▼M3

   ii. a kedvezményezettel a valamely támogatási rendszer vagy intézkedés keretében teljesített egyéni kifizetéssel összefüggésben visszafizettetendő összeg – a kamatokat nem beleszámítva – 100 EUR és 250 EUR közé esik, és az érintett tagállam a nemzeti jogában a nemzeti adósságok be nem hajtására vonatkozóan a visszafizettetendő összeggel megegyező vagy annál magasabb küszöbértéket alkalmaz;

▼B

b) ha nincs lehetőség visszafizettetésre, mivel a nemzeti joggal összhangban megállapítást nyert és elfogadásra került az adós vagy a szabálytalanságért jogi felelősséggel tartozó személyek fizetésképtelensége.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésében említett határozat meghozatalára azt megelőzően kerül sor, hogy a kinnlevő összeget a (2) bekezdésben említett szabályoknak alávetették volna, a visszafizettetés elmaradásának pénzügyi következményeit az Unió költségvetése viseli.

(4) A tagállamok a 102. cikk (1) bekezdése c) pontjának iv. alpontja értelmében a Bizottságnak megküldendő éves elszámolásba bevezetik az e cikk (2) bekezdése szerint általuk viselendő összegeket. A Bizottság ellenőrzi, hogy sor került-e erre, és az 51. cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus részeként elvégzi a szükséges kiigazításokat.

(5) A Bizottság – feltéve, hogy az 52. cikk (3) bekezdésében megállapított eljárás keretében járt el – végrehajtási jogi aktusok útján dönthet az Unió általános költségvetésére terhelt összegeknek az uniós finanszírozásból való kizárásáról a következő esetekben:

a) ha a tagállam nem tartotta be az (1) bekezdésben említett határidőket;

b) ha a Bizottság úgy találja, hogy nem indokolt a tagállamnak a (3) bekezdés alapján arra vonatkozóan hozott döntése, hogy nem hajtja végre a visszafizettetést;

c) ha a Bizottság úgy találja, hogy a szabálytalanság vagy a visszafizettetés elmulasztása a tagállam közigazgatási hatóságainak vagy más hivatalos szervének tulajdonítható szabálytalanság vagy gondatlanság következménye.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

55. cikk

Az EMGA-ra vonatkozó különös rendelkezések

A szabálytalanság vagy gondatlanság következtében visszafizettetett összegeket, valamint azok kamatait a kifizető ügynökségek javára kell átutalni, amelyek azokat EMGA-hoz rendelt bevételként könyvelik az összegek tényleges beérkezésének hónapja szerint.

Amikor az első bekezdésben említett módon jóváírásra kerülnek az uniós költségvetés számára az összegek, a tagállam a megfelelő összegek 20 %-át a visszafizettetés költségeinek átalányban történő visszatérítése címén megtarthatja, kivéve akkor, ha a szabálytalanság vagy gondatlanság a tagállam közigazgatási hatóságainak vagy más hivatalos szerveinek tulajdonítható.

▼B

56. cikk

Az EMVA-ra vonatkozó különös rendelkezések

Amennyiben a vidékfejlesztési műveletekkel vagy programokkal összefüggésben szabálytalanságokat vagy gondatlanságokat tárnak fel, a tagállamok pénzügyi kiigazításokat végeznek az érintett uniós finanszírozás teljes vagy részleges törlésével. A tagállamok figyelembe veszik a feltárt szabálytalanságok természetét és súlyosságát, továbbá az EMVA-t ért pénzügyi veszteség szintjét.

Az EMVA keretében nyújtott uniós finanszírozáshoz kapcsolódóan törölt vagy visszafizettetett összegeket, továbbá az azokhoz kapcsolódó kamatokat újra hozzá kell rendelni az érintett programhoz. A törölt vagy visszafizettetett uniós pénzösszegeket azonban a tagállamok csak az ugyanazon vidékfejlesztési programban szereplő műveletekre használhatják újra fel, feltéve hogy ezeket a pénzösszegeket nem csoportosították át pénzügyi kiigazítás tárgyát képező műveletekhez. A vidékfejlesztési program lezárását követően a tagállamok visszatérítik az uniós költségvetés számára visszafizetett összegeket.

57. cikk

Bizottsági hatáskörök

(1) A jogosulatlan kifizetések kamatos visszafizettetésének feltételeire vonatkozó rendelkezések helyes és hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a tagállamok által teljesítendő egyedi kötelezettségekre vonatkozóan.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat határoz meg a következők vonatkozásában:

a) a jogosulatlan kifizetések e szakasz szerinti, kamatos visszafizettetésére vonatkozó eljárások, valamint a Bizottságnak a folyamatban lévő visszafizettetési eljárásokról való értesítésére vonatkozó eljárások;

b) az e szakaszban meghatározott kötelezettségekkel kapcsolatban a Bizottság tagállamok általi értesítésének és tájékoztatásának formája.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

V. CÍM

KONTROLLRENDSZEREK ÉS SZANKCIÓK

I. FEJEZET

Általános szabályok

58. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme

(1) A tagállamok a KAP keretében meghoznak minden olyan törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezést és egyéb intézkedést, amely szükséges az Unió pénzügyi érdekeinek hatékony védelméhez, és különösen az alábbiakhoz:

▼B

a) az alapokból finanszírozott műveletek jogszerűségének és szabályszerűségének ellenőrzése;

b) a csalás hatékony és visszatartó erejű megelőzésének biztosítása, különösen a nagyobb kockázatot jelentő területeken, a költség és haszon, valamint az intézkedések arányosságának figyelembevétele mellett;

c) a szabálytalanságok és csalás megelőzése, feltárása és megszüntetése;

d) hatékony, visszatartó erejű és arányos szankciók kivetése, amelyek összhangban vannak az uniós jogszabályokkal, vagy ennek hiányában a nemzeti joggal, és szükség esetén megfelelő bírósági eljárások kezdeményezése;

e) a jogosulatlan kifizetések kamatokkal együtt történő visszafizettetése és szükség esetén megfelelő bírósági eljárások kezdeményezése.

(2) A tagállamok hatékony irányítási és kontrollrendszereket hoznak létre az uniós támogatási programokra irányadó jogszabályok betartásának biztosítása érdekében, az Uniót érő pénzügyi kár kockázatának a lehető legkisebbre csökkentése érdekében.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) és a (2) bekezdés szerint elfogadott rendelkezésekről és megtett intézkedésekről.

Minden olyan feltételnek, amelyet a tagállamok az EMGA-ból vagy az EMVA-ból finanszírozott támogatásra vonatkozó uniós szabályok kiegészítéseként állapítanak meg, ellenőrizhetőnek kell lennie.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadhatja az e cikk egységes alkalmazásához szükséges szabályokat, amelyek a következőkre vonatkozhatnak:

a) az (1) és a (2) bekezdésben foglalt kötelezettségekkel kapcsolatos eljárások, határidők és információcsere;

b) a (3) bekezdésben meghatározott kötelezettséggel kapcsolatban a Bizottság tagállamok általi értesítése és tájékoztatása.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

59. cikk

Az ellenőrzések általános elvei

(1) A tagállamok által az 58. cikk (2) bekezdésének megfelelően létrehozott rendszernek – egyéb rendelkezés hiányában – ki kell terjednie valamennyi támogatási és kifizetési kérelem módszeres adminisztratív ellenőrzésére. Ezt a rendszert helyszíni ellenőrzésekkel kell kiegészíteni.

▼B

(2) A helyszíni ellenőrzéseket illetően a felelős hatóságnak az ellenőrizendő mintát a kérelmezők teljes köréből kell kiválasztania, és a mintának adott esetben két részből kell állnia: egy véletlenszerűen kiválasztott részből, hogy reprezentatív hibaarány legyen megállapítható, valamint egy kockázatelemzés alapján kiválasztott részből, amely azon területekre összpontosít, ahol a legmagasabb a hibakockázat.

(3) A felelős hatóságnak minden egyes helyszíni ellenőrzésről jelentést kell készítenie.

(4) Adott esetben egyidejűleg kell végrehajtani az uniós jogszabályokban a mezőgazdasági támogatásokra és a vidékfejlesztési támogatásokra vonatkozóan előírt valamennyi helyszíni ellenőrzést.

(5) A tagállamok biztosítják a helyszíni ellenőrzéseknek a hatékony kockázatkezeléshez szükséges minimális szintjét, és szükség esetén növelik az említett ellenőrzések számát. A tagállamok csökkenthetik a minimális szintet, ha az irányítási és kontrollrendszerek megfelelően működnek, és a hibaarányok elfogadható szintűek.

(6) A Bizottság által a 62. cikk (2) bekezdésének h) pontja alapján meghatározandó esetekben a benyújtást követően is lehetőség van a támogatási és kifizetési kérelmek, illetve bármely egyéb információ vagy kérelem helyesbítésére és kiigazítására, amennyiben az illetékes hatóság által elismert nyilvánvaló hibákról van szó.

(7) A támogatási kérelmeket és a kifizetési kérelmeket vissza kell utasítani, amennyiben a kedvezményezett vagy képviselője megakadályozza a helyszíni ellenőrzés lefolytatását, kivéve vis maior vagy rendkívüli körülmények fennállása esetén.

60. cikk

A szabályok kijátszására vonatkozó záradék

A különös rendelkezések sérelme nélkül, nem részesíthetők az ágazati mezőgazdasági jogszabályok által biztosított előnyökben olyan természetes vagy jogi személyek, akikről vagy amelyekről megállapítást nyer, hogy – az említett jogszabályok célkitűzéseivel ellentétesen – mesterségesen teremtették meg a szóban forgó előnyök megszerzéséhez szükséges feltételeket.

61. cikk

A borágazati támogatási programok ellenőrzési célú kompatibilitása

A(z) 1308/2013/EU rendeletben említett borágazati támogatási programok alkalmazása során a tagállamok biztosítják, hogy az e rendszerekre alkalmazott igazgatási és kontrolleljárások kompatibilisek legyenek az e cím II. fejezetében említett integrált rendszerrel a következő elemek tekintetében:

a) a számítógépes adatbázis;

b) a mezőgazdasági parcellaazonosító rendszerek;

c) az adminisztratív ellenőrzések.

Az eljárásoknak lehetővé kell tenniük az integrált rendszerrel való közös működést, illetve adatcserét.

▼B

62. cikk

A Bizottság hatásköre az ellenőrzések tekintetében

(1) Az ellenőrzések helyes és hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében és azért, hogy a jogosultsági feltételek ellenőrzése hatékony, következetes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes módon történjen, lehetővé téve az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a vámeljárásokra vonatkozó kiegészítő követelményekre vonatkozóan – és különösen a 952/2013/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([1]) foglaltak szerint –, amennyiben a rendszer megfelelő irányítása ezt szükségessé teszi.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az e fejezet Unión belüli egységes alkalmazásához szükséges szabályokat, és különösen a következőket:

a) az uniós jogszabályok alkalmazásából eredő kötelezettségek, kötelezettségvállalások és jogosultsági feltételek teljesítésére vonatkozóan a tagállamok által elvégzendő adminisztratív és helyszíni ellenőrzésekre vonatkozó szabályok;

b) a helyszíni ellenőrzések minimális szintjével kapcsolatos, valamint az ellenőrzések számának növelésére vonatkozó, az 59. cikk (5) bekezdésében foglalt kötelezettséggel vagy az ellenőrzések száma csökkentésének ugyane bekezdésben foglalt lehetőségével kapcsolatos szabályok;

c) a végrehajtott ellenőrzésekre és vizsgálatokra, valamint azok eredményeire vonatkozó jelentéstétellel kapcsolatos szabályok és módszerek;

d) a megfelelőségi ellenőrzések elvégzéséért felelős hatóságokra, az ellenőrzések tartalmára, gyakoriságára, valamint a forgalmazás azon szakaszára vonatkozó szabályok elfogadása, amelyben a szóban forgó ellenőrzéseket el kell végezni;

▼C2

e) az 1307/2013/EU rendelet 32. cikkében említett kender tekintetében a különleges ellenőrzési intézkedésekre és a tetrahidrokannabinol-szintek meghatározásának módszereire vonatkozó szabályok;

f) az 1307/2013/EU rendelet 56. cikkében említett gyapot tekintetében az elismert szakmaközi szervezetek ellenőrzési rendszere;

g) az 1308/2013/EU rendeletben említett bor tekintetében a földterületek mérésére és az ellenőrzésekre vonatkozó szabályok, továbbá az ellenőrzések tökéletesítését szolgáló meghatározott pénzügyi eljárásokra irányadó szabályok;

▼B

h) azon esetek, amelyekben az 59. cikk (6) bekezdésében említettek szerint a benyújtást követően is lehetőség van a támogatási és kifizetési kérelmek, illetve bármely egyéb információ vagy kérelem helyesbítésére és kiigazítására;

i) a termékek állami intervencióra és magántárolásra való jogosultságának megállapítását szolgáló vizsgálatok és módszerek, valamint a pályáztatás alkalmazása az állami intervenció és a magántárolás kapcsán.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

▼B

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

63. cikk

Jogosulatlan kifizetések és igazgatási szankciók

(1) Amennyiben megállapítást nyer, hogy a kedvezményezett nem felel meg a jogosultsági kritériumoknak, nem teljesíti kötelezettségvállalásait vagy a támogatás odaítélésére vonatkozóan az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban meghatározott feltételekkel kapcsolatos egyéb kötelezettségeit, a támogatást nem lehet kifizetni, illetve azt teljes egészében vagy részben vissza kell vonni, a(z) 1307/2013/EU rendelet 21. cikkében említett megfelelő támogatási jogosultságokat pedig – adott esetben – nem lehet odaítélni, illetve vissza kell vonni.

▼M3

Amennyiben a meg nem felelés nemzeti vagy uniós közbeszerzési szabályokat érint, úgy a támogatás nem kifizetendő vagy visszavonandó részét a meg nem felelés súlyossága alapján és az arányosság elvének megfelelően kell meghatározni. Az ügylet jogszerűsége és szabályszerűsége csak a támogatás ki nem fizetett részének vagy visszavonandó részének szintjéig vizsgálható.

▼B

(2) Ezenkívül amennyiben az ágazati mezőgazdasági jogszabályok így rendelkeznek, a tagállamok igazgatási szankciókat is kiszabnak a 64. és a 77. cikkben megállapított szabályoknak megfelelően. Ez nem sértheti a VI. cím 91–101. cikkében foglalt rendelkezéseket.

(3) Az 54. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, vissza kell fizettetni azokat az összegeket – beleértve ezek kamatait is – és támogatási jogosultságokat, amelyekre az (1) bekezdésben említett visszavonás, illetve a (2) bekezdésben említett szankciók vonatkoznak.

(4) A Bizottság a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdésben említett részleges vagy teljes visszavonás feltételeire vonatkozóan.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján részletes eljárási és technikai szabályokat határoz meg a következőkre vonatkozóan:

a) az (1) bekezdésben említett részleges vagy teljes visszavonás alkalmazása és kiszámítása;

b) a jogosulatlan kifizetések visszafizettetése és a szankcióként kiszabott összegek beszedése; a jogosulatlanul megadott támogatási jogosultságok; valamint a kamat alkalmazása.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

64. cikk

Igazgatási szankciók alkalmazása

(1) A 63. cikk (2) bekezdésében említett igazgatási szankciók tekintetében ezt a cikket a jogosultsági kritériumoknak, kötelezettségvállalásoknak vagy az ágazati mezőgazdasági jogszabályok alkalmazásából eredő egyéb kötelezettségeknek való meg nem felelés esetén kell alkalmazni, az e cím II. fejezetének 67–78. cikkében és a VI. cím 91–101. cikkében említettek, valamint a 89. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott szankciók hatálya alá tartozók kivételével.

(2) Nem szabható ki igazgatási szankció, amennyiben:

a) a meg nem felelés oka vis maior;

b) a meg nem felelés oka az 59. cikk (6) bekezdésében említettek szerinti nyilvánvaló hiba;

▼B

c) a meg nem felelés oka az illetékes hatóság vagy más hatóság hibája, és a hibát az igazgatási szankció által érintett személy ésszerűen nem vehetett észre;

d) az érintett személy igazolni tudja az illetékes hatóság számára, hogy nem felelős az (1) bekezdésben említett kötelezettségeknek való meg nem felelésért, illetve ha az illetékes hatóság más módon meggyőződött arról, hogy az érintett személy nem hibáztatható;

e) a meg nem felelés csekély mértékű; ide tartozik az is, ha a meg nem felelés mértéke nem haladja meg a Bizottság által a (7) bekezdés b) pontjának megfelelően meghatározandó küszöbértéket;

f) a Bizottság által a (6) bekezdés b) pontjának megfelelően meghatározandó egyéb olyan esetek, amikor a szankció kiszabása nem helyénvaló.

(3) Igazgatási szankciók a támogatások kedvezményezettjeire és más természetes vagy jogi személyekre, többek között az (1) bekezdésben említett szabályokban megállapított kötelezettségekkel rendelkező kedvezményezettek/vagy más személyek csoportjaira vagy társulásaira állapíthatók meg.

(4) Az igazgatási szankciók az alábbi típusok valamelyikébe tartozhatnak:

a) a meg nem felelés által érintett támogatási vagy kifizetési kérelmek, illetve későbbi kérelmek alapján fizetendő támogatások összegének csökkentése; a vidékfejlesztési támogatás tekintetében azonban ez nem sértheti azt a lehetőséget, hogy a támogatás felfüggesztésére kerüljön sor abban az esetben, ha várható, hogy a kedvezményezett ésszerű határidőn belül orvosolja a meg nem felelést;

b) a meg nem felelés által érintett mennyiség és/vagy időszak alapján kiszámított összeg megfizetése;

c) jóváhagyás, elismerés vagy engedély felfüggesztése vagy visszavonása;

d) kizárás az érintett támogatási rendszerben, támogatási intézkedésben vagy egyéb intézkedésben való részvételből, illetve az előnyeiből való részesülésből.

(5) Az igazgatási szankcióknak arányosaknak kell lenniük, mértékük pedig a meg nem felelés súlyosságától, mértékétől, fennállásának időtartamától, illetve ismétlődő jellegétől függően kell változnia, és a szankciókra az alábbi korlátozásoknak kell vonatkozniuk:

a) a (4) bekezdés a) pontjában említett igazgatási szankció összege nem haladhatja meg a támogatási vagy kifizetési kérelmek összegének 200 %-át;

b) az a) pont ellenére, a vidékfejlesztés tekintetében a (4) bekezdés a) pontjában említett igazgatási szankció összege nem haladhatja meg az adható támogatás összegének 100 %-át;

▼B

c) a (4) bekezdés b) pontjában említett igazgatási szankció összege nem haladhatja meg az e bekezdés a) pontjában említett százalékos aránynyal összehasonlítható összeget;

d) a (4) bekezdés c) és d) pontjában említett felfüggesztés, visszavonás vagy kizárás maximális időtartama három egymást követő év lehet, amely újbóli meg nem felelés esetén megújítható.

(6) Annak érdekében, hogy figyelembe vegye egyfelől a kiszabandó pénzbüntetések és szankciók visszatartó erejét, másfelől pedig az ágazati mezőgazdasági jogszabályok hatálya alá tartozó valamennyi támogatási rendszer és támogatási intézkedés különös jellemzőit, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) minden egyes támogatási rendszer és támogatási intézkedés, valamint a (3) bekezdésben említett valamennyi érintett személy vonatkozásában, a tagállamok által a (4) bekezdésben meghatározott listából, az (5) bekezdésben meghatározott korlátok között kiszabandó igazgatási szankció kiválasztása és a szankció konkrét mértékének meghatározása, többek között a mennyiségileg nem meghatározható meg nem felelés eseteiben is;

b) azon esetek meghatározása, amelyekben a (2) bekezdés f) pontjában említettek szerint nem kerülhet sor igazgatási szankciók kiszabására.

(7) E cikk egységes alkalmazásának érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján részletes eljárási és technikai szabályokat fogad el, különösen az alábbiakra vonatkozóan:

a) az igazgatási szankciók alkalmazása és kiszámítása;

b) a (2) bekezdés e) pontjában említett csekély mértékű meg nem felelés eseteinek azonosítására vonatkozó részletes szabályok, ideértve egy olyan, az odaítélhető támogatás összegének névértékében vagy százalékos arányában kifejezett küszöbérték meghatározását, amely a vidékfejlesztési támogatás tekintetében nem lehet kevesebb 3 %-nál, minden más támogatás tekintetében pedig nem lehet kevesebb 1 %-nál;

c) az olyan esetek azonosítására vonatkozó szabályok, amelyekben a tagállamok a szankciók jellege miatt megtarthatják a szankciók címén beszedett pénzösszegeket.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

65. cikk

A tagállamok számára történő kifizetések felfüggesztése a(z) 1308/2013/EU rendelet hatálya alá tartozó konkrét esetekben

(1) Amennyiben a(z) 1308/2013/EU rendelet előírja a tagállamok számára, hogy egy meghatározott határidőn belül nyújtsanak be bizonyos információkat, és ha a tagállamok egyáltalán nem, vagy nem időben küldik meg az említett információkat, vagy ha helytelen információkat küldenek, akkor a Bizottság felfüggesztheti a 18. cikkben említett havi kifizetéseket, feltéve, hogy a Bizottság kellő időben a tagállamok rendelkezésére bocsátotta az ehhez kapcsolódóan szükséges

▼B

információkat, nyomtatványokat és magyarázatot. A felfüggesztendő összegnek kapcsolódnia kell az azon piaci intézkedésekkel kapcsolatos kiadásokhoz, amelyekre vonatkozóan a kért információt nem küldték meg vagy nem időben küldték meg, vagy amelyre vonatkozóan helytelen információt küldtek.

(2) Annak érdekében, hogy az (1) bekezdés alkalmazásakor biztosított legyen az arányosság elvének tiszteletben tartása, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a felfüggesztés által érintett piaci intézkedésekre, valamint a kifizetések (1) bekezdésben említett felfüggesztésének mértékére és időtartamára vonatkozóan.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján eljárási szabályokat és egyéb gyakorlati szabályokat határoz meg a havi kifizetések (1) bekezdésben említett felfüggesztése megfelelő működésének biztosításához kapcsolódóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

66. cikk

Biztosítékok

(1) A tagállamok – amennyiben az ágazati mezőgazdasági jogszabály erről rendelkezik – biztosítékot kérhetnek, amely szavatolja, hogy a mulasztó fél megfizet egy pénzösszeget, vagy azt valamely illetékes hatóság behajtja, ha egy, az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban előírt kötelezettség teljesítését elmulasztják.

(2) A vis maior esetét kivéve, a biztosíték teljes egészében vagy részben lehívásra kerül, ha egy adott kötelezettség nem, vagy csak részben teljesül.

(3) A biztosítéknyújtás során érvényesülő hátrányos megkülönböztetéstől mentes bánásmód, méltányosság és arányosság biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőket érintő szabályokra vonatkozóan:

a) a felelős fél meghatározása, ha egy kötelezettség nem teljesül;

b) olyan konkrét helyzetek, amikor az illetékes hatóság eltekinthet a biztosíték követelményétől;

c) a nyújtandó biztosítékra és a biztosítékot nyújtóra vonatkozó feltételek, valamint a biztosíték nyújtására és felszabadítására vonatkozó feltételek;

d) az előlegfizetés keretében nyújtott biztosítékhoz kapcsolódó különös feltételek;

e) az olyan kötelezettségek nem teljesítésének következményeinek meghatározása, amelyekért az (1) bekezdésben meghatározottaknak megfelelően biztosítékot nyújtottak, ideértve a biztosítékok lehívását, a visszatérítésekhez, engedélyekhez, ajánlatokhoz, pályázatokhoz vagy egyedi kérelmekhez kapcsolódó biztosítékok felszabadítására, és az arra az esetre alkalmazandó csökkentési mértéket, ha valamely olyan követelmény, amelynek teljesülése feltétele a szóban forgó

▼B

biztosíték felszabadításának, részben vagy egyáltalán nem teljesül, figyelembe véve a kötelezettség jellegét, azt a mennyiséget, amely tekintetében a kötelezettség nem teljesült, a kötelezettség teljesítésére megszabott határidő túllépésének mértékét, valamint azt is, hogy mennyi idő elteltével szolgáltatnak bizonyítékot a kötelezettség teljesítésére vonatkozóan.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogadhat el a következőkkel kapcsolatban:

a) a nyújtandó biztosíték formája, a biztosíték nyújtásának és elfogadásának, valamint az eredeti biztosíték felváltásának eljárása;

b) a biztosíték felszabadításának eljárása;

c) a tagállamok és a Bizottság által teendő értesítések.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

II. FEJEZET

Integrált igazgatási és kontrollrendszer

67. cikk

Hatály és az alkalmazott fogalmak

(1) Minden tagállam létrehoz egy integrált igazgatási és kontrollrendszert (a továbbiakban: az integrált rendszer), és gondoskodik annak működtetéséről.

(2) Az integrált rendszert a(z) 1307/2013/EU rendelet I. mellékletében felsorolt támogatási rendszerekre, valamint a(z) 1305/2013/EU rendelet 21. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának, 28–31. cikkének, 33., 34. és 40. cikkének, valamint adott esetben a(z) 1303/2013/EU rendelet 35. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megfelelően nyújtott támogatásra kell alkalmazni.

▼C4

Ez a fejezet ugyanakkor nem alkalmazandó az 1305/2013/EU rendelet 28. cikkének (9) bekezdésében említett intézkedésekre. A létesítési költség tekintetében e fejezet nem alkalmazandó az említett rendelet 21. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti intézkedésekre sem.

▼B

(3) Az integrált rendszer a szükséges mértékben alkalmazandó a VI. címben megállapított kölcsönös megfeleltetés kontrolljára is.

(4) E fejezet alkalmazásában:

a) „mezőgazdasági parcella”: olyan összefüggő földterület, amelyet egyetlen mezőgazdasági termelő jelent be, és amelyen egyetlen terménycsoportot termesztenek; amennyiben azonban egy meghatározott terménycsoporton belül egy adott terület hasznosítási formáját

▼B

a(z) 1307/2013/EU rendelettel összefüggésben külön kell bejelenteni, az adott speciális hasznosítás szükség esetén további behatárolását adja a mezőgazdasági parcellának; a tagállamok további kritériumokat is meghatározhatnak a mezőgazdasági parcella további behatárolására;

b) ►C2 „területalapú közvetlen kifizetés”: az 1307/2013/EU rendelet III. címének 1. és 2. fejezetében említett alaptámogatási rendszer, egységes területalapú támogatási rendszer és átcsoportosítással nyújtható támogatás, ◄ a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címének 3. fejezetében említett, az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokra nyújtott támogatás, a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címének 4. fejezetében említett, a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatás, a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címének 5. fejezetében említett, a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás, a IV. cím 1. fejezetében említett, termeléstől függő önkéntes támogatás, amennyiben a támogatást hektárszám alapján fizetik, a IV. cím 2. fejezetében említett, gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás, a(z) 1307/2013/EU rendelet V. címében említett mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer, a 228/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) IV. fejezetében említett, az Unió legkülső régióira vonatkozó egyedi mezőgazdasági intézkedések, amennyiben a támogatást hektárszám alapján fizetik, valamint a 228/2013/EU európai parlamenti és tanácsi ([2]) rendelet IV. fejezetében említett, a kisebb égei-tengeri szigetekre vonatkozó egyedi mezőgazdasági intézkedések, amennyiben a támogatást hektárszám alapján fizetik.

68. cikk

Az integrált rendszer elemei

(1) Az integrált rendszer a következő elemekből áll:

a) számítógépes adatbázis;

b) a mezőgazdasági parcellaazonosító rendszer;

c) a támogatási jogosultságok azonosítására és nyilvántartására szolgáló rendszer;

d) támogatási kérelmek és kifizetési kérelmek;

e) integrált kontrollrendszer;

f) a 67. cikk (2) bekezdése szerinti támogatásokra vonatkozóan támogatási vagy kifizetési kérelmet benyújtó minden egyes kedvezményezett azonosító adatainak nyilvántartására szolgáló egységes rendszer.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 228/2013/EU rendelete (2013. március 13.) az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról és a 247/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 78., 2013.3.20., 23. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 229/2013/EU rendelete (2013. március 13.) egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról és az 1405/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 78., 2013.3.20., 41. o.).

▼B

(2) Adott esetben az integrált rendszer magában foglal egy, az 1760/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([1]), valamint a 21/2004/EK tanácsi rendeletnek ([2]) megfelelően állatok azonosítására és nyilvántartására létrehozott rendszert is.

(3) Az integrált rendszer megvalósításával és alkalmazásával kapcsolatos tagállami felelősségek sérelme nélkül a Bizottság szakosított szervek vagy szakemberek segítségét kérheti az integrált rendszer létrehozásának, monitoringjának és hasznosításának elősegítésére, különösen azzal a céllal, hogy – kérésre – megfelelő szakmai tanácsokkal lássák el a tagállamok illetékes hatóságait.

(4) A tagállamok meghoznak minden további intézkedést az integrált rendszer megfelelő alkalmazása érdekében, valamint kölcsönösen segítik egymást az e rendeletben előírt ellenőrzések elvégzésében.

69. cikk

Számítógépes adatbázis

(1) A számítógépes adatbázisban (a továbbiakban: az adatbázis) nyilván kell tartani a 67. cikk (2) bekezdésében említett támogatások egyes kedvezményezettjei által a támogatási kérelmekben és kifizetési kérelmekben megadott adatokat.

Az adatbázis az érintett tagállam illetékes hatóságán keresztül lehetővé teszi különösen az aktuális naptári és/vagy gazdasági évre, valamint az azt megelőző tíz ilyen évre vonatkozó adatokba való betekintést. Amennyiben a 2000. évtől kezdődő korábbi naptári és/vagy gazdasági évekre vonatkozó adatok befolyásolják a mezőgazdasági termelők támogatási szintjét, akkor az adatbázis az ezen évekre vonatkozó adatokba való betekintést is lehetővé teszi. Az adatbázis emellett közvetlen és azonnali betekintést tesz lehetővé a megelőző legalább négy egymást követő naptári év adataiba, valamint az 1120/2009/EK bizottsági rendelet ([3]) eredeti változata 2. cikkének c) pontjában meghatározott „állandó legelőre” vonatkozó adatok, illetve a 1307/2013/EU rendelet alkalmazási időpontjától kezdődően az annak 4. cikke (1) bekezdése h) pontjában meghatározott „állandó gyepterületre és állandó legelőre” vonatkozó adatok tekintetében …-tól az adatbázis közvetlen és azonnali betekintést tesz lehetővé a megelőző legalább öt egymást követő naptári év adatai vonatkozásában.

A második albekezdéstől eltérve, az Európai Unióhoz 2004-et követően csatlakozott tagállamoknak csak a csatlakozásuk évétől kezdődően kell betekintést biztosítaniuk a szóban forgó adatokba.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1760/2000/EK rendelete (2000. július17.)a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 204., 2000.8.11., 1. o.).

([2]) A Tanács 21/2004/EK rendelete (2003. december 17.) a juh- és kecskefélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet, továbbá a 92/102/EGK és a 64/432/EGK irányelv módosításáról (HL L 5., 2004.1.9., 8. o.).

([3]) A Bizottság 1120/2009/EK rendelete (2009. október 29.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 73/2009/EK tanácsi rendelet III. címében előírt egységes támogatási rendszer végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 316., 2009.12.2., 1. o.).

▼B

(2) A tagállamok decentralizált adatbázisokat is létrehozhatnak azzal a feltétellel, hogy azokat, valamint az adatok nyilvántartására és az adatokhoz való hozzáférésre vonatkozó igazgatási eljárásokat az adott tagállam területének egészén egységes módon és úgy alakítják ki, hogy azok keresztellenőrzés céljából kompatibilisek legyenek egymással.

70. cikk

A mezőgazdasági parcellaazonosító rendszer

(1) A mezőgazdasági parcellaazonosító rendszert térképek, ingatlan-nyilvántartási dokumentumok vagy más térképészeti források alapján kell létrehozni. Az alkalmazott Ennek során a számítógépes földrajzi információs rendszereknél alkalmazott technikákat kell alkalmazni, ideértve az egységes szabványokon alapuló légi vagy műholdas ortofotókat, amelyek legalább 1:10 000, 2016-tól kezdődően pedig 1:5 000 léptékű térképészeti pontosságot biztosítanak, figyelembe véve ugyanakkor a parcella határvonalait és állapotát is. Ezt a meglévő uniós előírásokkal összhangban kell rögzíteni.

Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok e technikákat 2016-ot követően is tovább alkalmazhatják – a légi vagy műholdas ortofotókat is beleértve – a legalább 1:10 000 léptékű térképészeti pontosságot biztosító egységes szabványok alapján, amennyiben e technikák beszerzésére 2012 novembere előtt létrejött hosszú távú szerződések alapján került sor.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a mezőgazdasági parcellaazonosító rendszer az ökológiai jelentőségű területek figyelembevételét célzó referenciaelemet is tartalmazzon. Ez a referenciaelem vonatkozik különösen a(z) 1307/2013/EU rendelet 43. cikkének (3) bekezdésében említett, a szóban forgó rendelet 46. cikkében szereplő gyakorlatokkal egyenértékű konkrét kötelezettségvállalásokra és/vagy környezetvédelmi tanúsítási rendszerekre, azt megelőzően, hogy az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlathoz nyújtott, a(z) 1307/2013/EU rendelet 43–46. cikkében említett támogatás iránti kérelmek tekintetében legkésőbb a 2018-as kifizetési évre rendelkezésre állnának az e rendelet 72. cikkében említett formanyomtatványok.

71. cikk

A támogatási jogosultságok azonosítására és nyilvántartására szolgáló rendszer

(1) A támogatási jogosultságok azonosítására és nyilvántartására szolgáló rendszernek lehetővé kell tennie a jogosultságok ellenőrzését és a támogatási kérelmekkel, valamint a mezőgazdasági parcellaazonosító rendszerrel való keresztellenőrzést.

(2) Az (1) bekezdésben említett rendszernek az érintett tagállam illetékes hatósága útján közvetlen és azonnali betekintést kell lehetővé tennie a megelőző legalább négy egymást követő naptári év adataiba.

72. cikk

Támogatási kérelmek és kifizetési kérelmek

(1) A 67. cikk (2) bekezdésében említett támogatás kedvezményezettje minden évben közvetlen kifizetésre irányuló kérelmet vagy kifizetési kérelmet nyújt be a megfelelő területalapú, illetve állatokra vonatkozó vidékfejlesztési intézkedésekre, megjelölve adott esetben:

▼B

a) a mezőgazdasági üzem valamennyi mezőgazdasági parcelláját, valamint az olyan nem mezőgazdasági területeket, amelyekre a 67. cikk (2) bekezdésében említett támogatást igényel;

b) az aktiválásra bejelentett támogatási jogosultságokat;

c) az ebben a rendeletben előírt vagy a vonatkozó ágazati mezőgazdasági jogszabályok végrehajtása céljából szükséges, illetőleg az érintett tagállam által kért bármely más információt.

A területalapú közvetlen kifizetésekre vonatkozóan minden egyes tagállam meghatározza a mezőgazdasági parcelláknak azt a minimális méretét, amelyre támogatási kérelmet lehet benyújtani. Ez a minimális méret azonban nem haladhatja meg a 0,3 hektárt.

▼M3

(2) Cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy:

a) nem kell bejelenteni azokat a legfeljebb 0,1 hektár méretű mezőgazdasági parcellákat, amelyekre nem nyújtottak be támogatási kérelmet, amennyiben az összes ilyen parcella teljes területe nem haladja meg az egy hektárt, és/vagy dönthetnek úgy, hogy az a mezőgazdasági termelő, aki nem nyújt be területalapú közvetlen kifizetés iránti kérelmet, nem köteles nyilatkozni mezőgazdasági parcelláiról, amennyiben a teljes mezőgazdasági terület nem haladja meg az egy hektárt. A mezőgazdasági termelőnek kérelmében minden esetben jeleznie kell, hogy rendelkezik mezőgazdasági parcellákkal, és az illetékes hatóságok kérésére meg kell jelölnie azok földrajzi elhelyezkedését;

b) az 1307/2013/EU rendelet V. címében említett mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelők nem kötelesek nyilatkozni arról a mezőgazdasági parcelláról, amelyre nem nyújtottak be támogatási kérelmet, kivéve, ha egyéb támogatáshoz kell ilyen nyilatkozatot tenniük.

▼B

(3) A tagállamok az előző évben meghatározott területek alapján előre kitöltött formanyomtatványokat, valamint grafikus anyagokat biztosítanak, többek között elektronikus úton, és a grafikus anyagokon feltüntetik az érintett területek földrajzi elhelyezkedését.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy:

a) a támogatási kérelem és a kifizetési kérelem érvényes, ha a kedvezményezett megerősíti, hogy az előző évben benyújtott támogatási kérelemhez és kifizetési kérelemhez képest nem történtek változások;

b) a támogatási kérelemben és a kifizetési kérelemben csak az előző évre vonatkozóan benyújtott támogatási kérelemhez és kifizetési kérelemhez képest megváltozott adatoknak kell szerepelniük.

A(z) 1307/2013/EU rendelet V. címében meghatározott mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer tekintetében azonban ezt a lehetőséget valamennyi érintett mezőgazdasági termelőnek meg kell adni.

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 67. cikkben említett támogatási rendszerek és intézkedések vagy más támogatási rendszerek és intézkedések közül többre vagy azok mindegyikére egyetlen támogatási kérelem vonatkozzon.

(5) Az 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendelettől ([1]) eltérve, a támogatási kérelmek, a kifizetési kérelmek, valamint az igazoló dokumentumok, szerződések és nyilatkozatok e fejezet szerinti benyújtására és módosítására vonatkozó határidők kiszámítását az integrált rendszer szerinti sajátos követelményekhez kell igazítani. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban szabályokat fogadjon el az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozóan azon esetek tekintetében, amikor a kérelmek vagy módosítások benyújtásának végső határideje ünnepnapra, szombatra vagy vasárnapra esik.

([1]) A Tanács 1182/71/EGK, Euratom rendelete (1971. június 3.) az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról (HL L 124., 1971.6.8., 1. o.).

▼B

73. cikk

A kedvezményezettek azonosítására szolgáló rendszer

A 67. cikk (2) bekezdésében említett támogatás kedvezményezettjeinek azonosító adatait nyilvántartó egységes rendszernek biztosítania kell, hogy az ugyanazon kedvezményezett által benyújtott valamennyi támogatási és kifizetési kérelem, mint olyan, azonosítható legyen.

74. cikk

A jogosultsági feltételek teljesítésének ellenőrzése és támogatáscsökkentés

(1) A 59. cikknek megfelelően a tagállamok – a kifizető ügynökségek vagy az általuk a nevükben történő eljárásra felhatalmazott szervek útján – végrehajtják a támogatási kérelmek adminisztratív ellenőrzését a jogosultsági feltételek teljesítésének ellenőrzése céljából. Az említett ellenőrzéseket helyszíni ellenőrzésekkel kell kiegészíteni.

(2) A helyszíni ellenőrzések céljából a tagállamok mintavételi tervet készítenek a mezőgazdasági üzemekre és/vagy a kedvezményezettekre vonatkozóan.

(3) A tagállamok távérzékelési eljárásokat és a globális navigációs műholdrendszerre (GNSS) épülő technikákat is alkalmazhatnak a mezőgazdasági parcellák helyszíni ellenőrzésének módszeréül.

(4) A jogosultsági feltételeknek való meg nem felelés esetén a 63. cikk rendelkezései alkalmazandók.

75. cikk

A kedvezményezettek számára teljesített kifizetések

(1) A 67. cikk (2) bekezdésében említett támogatási rendszerek és intézkedések keretében történő kifizetésekre a december 1-je és a következő naptári év június 30-a közötti időszakban kerül sor.

A támogatások kifizetése ebben az időszakban legfeljebb két részletben történik.

▼M3

E bekezdés első és a második albekezdésétől eltérve a tagállamok:

a) december 1-je előtt, de legkorábban október 16-án, a közvetlen kifizetések legfeljebb 50 %-ának megfelelő összegű előleget fizethetnek;

b) december 1-je előtt a 67. cikk (2) bekezdésében említett vidékfejlesztési támogatások legfeljebb 75 %-ának megfelelő előleget fizethetnek.

A 67. cikk (2) bekezdésében említett vidékfejlesztési támogatások tekintetében e bekezdés első és a második albekezdését kell alkalmazni a 2019-es igénylési évtől kezdődően benyújtott támogatási, illetve kifizetési kérelmek esetében.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett kifizetésekre csak azt követően kerülhet sor, hogy lezárult a jogosultsági feltételek teljesítésének a tagállamok által a 74. cikk értelmében elvégzendő ellenőrzése.

▼B

Az első albekezdéstől eltérve, a 67. cikk (2) bekezdésében említett vidékfejlesztési támogatásra vonatkozó előleget a tagállamok a 59. cikk (1) bekezdése szerinti adminisztratív ellenőrzések befejezését követően is kifizethetik.

(3) Szükséghelyzet esetén a Bizottság az e cikk alkalmazásával kapcsolatos egyedi problémák megoldása érdekében indokolható és szükséges végrehajtási jogi aktusokat fogad el. E végrehajtási jogi aktusok eltérhetnek az (1) és (2) bekezdéstől, de csak a feltétlenül szükséges mértékig és a feltétlenül szükséges időtartamra.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

76. cikk

Átruházott hatáskörök

(1) Annak érdekében, hogy az e fejezetben előírt integrált rendszer alkalmazása hatékony, következetes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes módon történjen, lehetővé téve az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) az integrált rendszer összehangolt végrehajtásának biztosításához szükséges konkrét fogalommeghatározások, amelyek a(z) 1307/2013/EU rendeletben és a(z) 1305/2013/EU rendeletben szereplő fogalommeghatározásokat egészítik ki;

b) a 67–75. cikk tekintetében, az e rendeletben vagy az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban meghatározott kontrollkövetelményeknek való megfelelés biztosításához szükséges, a tagállamok által meghozandó, a termelők, szolgálatok, szervek, szervezetek vagy más gazdasági szereplők, mint például vágóhidak vagy a támogatásnyújtásra vonatkozó eljárásban részt vevő társulások tekintetében meghozandó további intézkedésekre vonatkozó szabályok, amennyiben ez a rendelet nem rendelkezik idevágó igazgatási szankciókról; a szóban forgó intézkedéseknek – a lehetőségekhez mérten –a szankciókra vonatkozóan a 77. cikk (1)–(5) bekezdésében meghatározott rendelkezéseket kell értelemszerűen követniük.

(2) Annak biztosítása érdekében, hogy a 72. cikkben előírt támogatási kérelmek alapján folyósítandó pénzeszközöknek a jogosult kedvezményezettek közötti felosztása szabályos legyen, és lehetővé váljon az ehhez kapcsolódó kötelezettségek kedvezményezettek általi teljesítésének ellenőrzése, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan:

a) a 70. cikkben meghatározott mezőgazdasági parcellaazonosító rendszer, valamint a 73. cikkben meghatározott, a kedvezményezettek azonosítására szolgáló rendszer alapvető jellemzői, a kapcsolódó technikai szabályok – a referenciaparcellák aktualizálása tekintetében a parcella határvonalait és állapotát figyelembe vevő megfelelő tűréshatárok megállapítására, valamint a parcellával szomszédosan elhelyezkedő tájképi jellegzetességeknek a rendszerbe való felvételére vonatkozó szabályokat is beleértve – és a kapcsolódó minőségi követelmények;

b) a 71. cikkben meghatározott, a támogatási jogosultságok azonosítására és nyilvántartására szolgáló rendszer alapvető jellemzői, a kapcsolódó technikai szabályok és a kapcsolódó minőségi követelmények;

c) a támogatás kiszámítási alapja meghatározásának megállapítására irányadó szabályok, ezen belül az olyan esetekre vonatkozó szabályok, amikor a támogatható területen tájképi jellegzetességek vagy

▼B

fák találhatók; ezek a szabályok lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy az állandó gyepterületek vonatkozásában automatikusan, térképészeti bemérés kötelezettsége nélkül a támogatható terület részének tekintsék azokat az elszórtan található tájképi jellegzetességeket és fákat, amelyek összterülete nem haladja meg a referenciaparcella bizonyos százalékos arányát.

77. cikk

Igazgatási szankciók alkalmazása

(1) A 63. cikk (2) bekezdésében említett igazgatási szankciókat illetően ezt a cikket kell alkalmazni a jogosultsági feltételeknek, a kötelezettségvállalásoknak vagy a 67. cikk (2) bekezdésében említett támogatási szabályok alkalmazásából eredő egyéb kötelezettségeknek való meg nem felelés esetén.

(2) Nem szabható ki igazgatási szankció, amennyiben:

a) a meg nem felelés oka vis maior;

b) a meg nem felelés oka az 59. cikk (6) bekezdésében említettek szerinti nyilvánvaló hiba;

c) a meg nem felelés oka az illetékes hatóság vagy más hatóság hibája, amelyet az igazgatási szankció által érintett személy ésszerűen nem vehetett észre;

d) az érintett személy igazolni tudja az illetékes hatóság számára, hogy nem hibáztatható az (1) bekezdésben említett kötelezettségeknek való meg nem felelés miatt, illetve ha az illetékes hatóság más módon meggyőződött arról, hogy az érintett személy nem hibáztatható;

e) a meg nem felelés csekély mértékű; ide tartozik az az eset is, amikor a meg nem felelés mértéke nem éri el a Bizottság által a (7) bekezdés b) pontjának megfelelően meghatározandó küszöbértéket;

f) a Bizottság által a (7) bekezdés b) pontjának megfelelően meghatározandó egyéb olyan esetek, amelyekben szankció kiszabása nem helyénvaló;

(3) Igazgatási szankciók az (1) bekezdésben említett szabályokban megállapított kötelezettségekkel rendelkező kedvezményezettekre és azok csoportjaira vagy társulásaira alkalmazhatók.

(4) Az igazgatási szankciók az alábbi típusokba tartozhatnak:

a) a meg nem felelés által érintett támogatási vagy kifizetési kérelmek, illetve korábbi vagy későbbi évekre vonatkozó támogatási vagy kifizetési kérelmek alapján fizetett vagy fizetendő támogatások összegének csökkentése;

b) a meg nem felelés által érintett mennyiség és/vagy időtartam alapján kiszámított összeg megfizetése;

c) kizárás az érintett támogatási rendszerben vagy támogatási intézkedésben való részvételből.

(5) Az igazgatási szankcióknak arányosaknak kell lenniük, mértéküknek pedig a meg nem felelés súlyosságától, mértékétől, fennállásának időtartamától, illetve ismétlődő jellegétől függően kell változnia, és a szankciókra az alábbi korlátozásoknak kell vonatkozniuk:

a) a (4) bekezdés a) pontjában említett igazgatási szankció egy adott évre vonatkozó összege nem haladhatja meg a támogatási vagy kifizetési kérelmek összegének 100 %-át;

▼B

b) a (4) bekezdés b) pontjában említett igazgatási szankció egy adott évre vonatkozó összege nem haladhatja meg a szankció által érintett támogatási vagy kifizetési kérelmek összegének 100 %-át;

c) a (4) bekezdés c) pontjában említett kizárás maximális időtartama három egymást követő év lehet, amely újbóli meg nem felelés esetén ismét kiróható.

(6) A (4) és (5) bekezdés ellenére, a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címének 3. fejezetében említett kifizetés tekintetében az igazgatási szankció a szóban forgó rendelet alapján teljesített vagy teljesítendő kifizetések összegének csökkentése formájában valósul meg.

Az e bekezdésben említett igazgatási szankcióknak arányosaknak kell lenniük, mértéküknek pedig a meg nem felelés súlyosságától, mértékétől, fennállásának időtartamától, illetve ismétlődő jellegétől függően kell változnia.

Az ilyen igazgatási szankciók egy adott évre vonatkozó összege nem haladhatja meg a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címének 3. fejezetében említett támogatás azon összegének, amelyre az érintett mezőgazdasági termelő az adott támogatás feltételeinek teljesítése esetén jogosult lenne, 0 %-át a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címe 3. fejezete alkalmazásának első két évében (2015-ös és 2016-os kifizetési év), 20 %-át az említett fejezet alkalmazásának harmadik évében (2017-es kifizetési év), valamint 25 %-át az említett fejezet alkalmazásának negyedik évétől (2018-as kifizetési év) kezdődően.

(7) Annak érdekében, hogy figyelembe vegye egyfelől a kiszabandó szankciók visszatartó erejét, másfelől pedig a 67. cikk (2) bekezdésében említett valamennyi támogatási rendszer és támogatási intézkedés sajátosságait, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) minden egyes támogatási rendszer és támogatási intézkedésre, valamint a (3) bekezdésben említett valamennyi érintett személyre vonatkozóan igazgatási szankció kiválasztása a (4) bekezdésben meghatározott listából, az (5) és (6) bekezdésben meghatározott korlátok között, továbbá a tagállamok által meghatározandó konkrét mértékének meghatározása, többek között a mennyiségileg nem meghatározható meg nem felelés eseteiben is;

b) azon esetek meghatározása, amelyekben a (2) bekezdés f) pontjában említettek szerint nem kerülhet sor igazgatási szankciók kiszabására.

(8) E cikk egységes alkalmazásának érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján részletes eljárási és technikai szabályokat fogad el az alábbiakra vonatkozóan:

a) az ilyen igazgatási szankciók alkalmazására és kiszámítására vonatkozó szabályok;

b) a meg nem felelés eseteinek csekély mértékűként történő azonosítására vonatkozó részletes szabályok, ideértve egy olyan, az odaítélhető támogatás összegének névértékében vagy százalékos arányában kifejezett küszöbérték meghatározását, amely nem lehet kevesebb 5 %-nál

▼B

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

78. cikk

Végrehajtási hatáskörök

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a következőket:

a) a 69. cikkben meghatározott számítógépes adatbázis alapvető jellemzői, a kapcsolódó technikai szabályok és a kapcsolódó minőségi követelmények;

b) a 72. cikk szerinti támogatási kérelmekre és kifizetési kérelmekre, valamint támogatási jogosultságok iránti kérelmekre vonatkozó szabályok, és ezen belül a kérelmek benyújtásának végső határidejére és a kérelmekben feltüntetendő minimális adatmennyiségre vonatkozó szabályok, a támogatási kérelmek módosítására vagy visszavonására, és a támogatási kérelmek benyújtásának követelménye alóli felmentésre vonatkozó rendelkezések, valamint olyan rendelkezések, amelyek a tagállamok számára lehetővé teszik egyszerűsített eljárások alkalmazását vagy nyilvánvaló hibák javítását;

c) a kötelezettségek betartásának, illetve a támogatási kérelmekben vagy a kifizetési kérelmekben szereplő információk helytállóságának és teljességének vizsgálatára szolgáló ellenőrzések végrehajtására vonatkozó szabályok, a helyszíni ellenőrzésekre vonatkozó mérési tűréshatárokkal kapcsolatos szabályokat is beleértve;

d) az e fejezet egységes végrehajtásához szükséges technikai előírások;

e) szabályok azokra az esetekre, amikor mezőgazdasági üzem átruházásával együtt a támogatási jogosultsághoz kapcsolódó olyan kötelezettség átruházására is sor kerül, amely még nem teljesült;

f) a 75. cikkben említett előlegek kifizetésére vonatkozó szabályok.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

III. FEJEZET

Az ügyletek vizsgálata

79. cikk

Hatály és fogalommeghatározások

(1) Ez a fejezet – annak megállapítása végett, hogy az EMGA finanszírozási rendszerébe tartozó ügyletek ténylegesen megvalósultak-e, illetve azok végrehajtása szabályszerű volt-e – szabályokat állapít meg az EMGA finanszírozási rendszeréhez közvetve vagy közvetlenül kapcsolódó kifizetések jogosultjai, illetve kötelezettjei vagy képviselőik (a továbbiakban: a vállalkozások) kereskedelmi dokumentumainak vizsgálatára.

▼B

(2) E fejezet nem alkalmazandó az e cím II. fejezetében említett integrált rendszer keretébe tartozó intézkedésekre. Annak érdekében, hogy a mezőgazdasági ágazati jogszabályokban bekövetkezett változásoknak megfeleljen, és biztosítsa az e fejezetben létrehozott utólagos kontrollok rendszerének hatékonyságát, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon intézkedések listájának összeállítása céljából, amelyek – kialakításuk és kontrollkövetelményeik miatt – alkalmatlanok a kereskedelmi dokumentumok vizsgálata révén elvégzendő további utólagos kontrollra, és ezért nem tartoznak az e fejezet szerinti ellenőrzés hatálya alá.

(3) E fejezet alkalmazásában:

a) „kereskedelmi dokumentum”: a vállalkozás üzleti tevékenységével összefüggő minden könyv, nyilvántartás, elismervény és igazoló dokumentum, számla, termelés- és minőség-nyilvántartás, levelezés, valamint minden fajta kereskedelmi adat, beleértve az elektronikusan tárolt adatokat, amennyiben ezek a dokumentumok vagy adatok közvetlenül vagy közvetve az (1) bekezdésben említett ügyletekhez kapcsolódnak;

b) „harmadik fél”: minden természetes, illetve jogi személy, aki, illetőleg amely az EMGA finanszírozási rendszerében végrehajtott ügyletekkel közvetlenül vagy közvetve kapcsolatba hozható.

80. cikk

Tagállamok által elvégzett vizsgálatok

(1) A tagállamok a vizsgálandó ügyletek jellegét figyelembe véve szisztematikusan elvégzik a vállalkozások kereskedelmi dokumentumainak vizsgálatát. A tagállamok biztosítják, hogy a vizsgálatnak alávetendő vállalkozások kiválasztása a lehető legnagyobb mértékben biztosítja a szabálytalanságok megelőzésére és feltárására irányuló intézkedések hatékonyságát. A kiválasztás során többek között figyelembe kell venni a vállalkozásoknak az említett rendszeren belüli pénzügyi jelentőségét, valamint egyéb kockázati tényezőket.

(2) Az (1) bekezdésben előírt vizsgálatot adott esetben ki kell terjeszteni azokra a természetes és jogi személyekre, akikkel, illetve amelyekkel a vállalkozások társultak, valamint más olyan természetes, illetve jogi személyre, aki, illetve amely tekintetében a 81. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítása érdekében ez fontos lehet.

(3) Az e fejezet alapján végzett vizsgálat nem sérti a 47. és a 48. cikk alapján végzett ellenőrzéseket.

81. cikk

A vizsgálat céljai

(1) A vizsgálat tárgyát képező elsődleges adatok pontosságáról a felmerülő kockázat mértékéhez igazodó számú – szükség esetén harmadik felek kereskedelmi dokumentumaira is kiterjedő – keresztellenőrzéssel kell meggyőződni, amely a következőkből áll:

a) a szállítók, ügyfelek, fuvarozók és egyéb harmadik felek kereskedelmi dokumentumaival történő összehasonlítások;

▼B

b) szükség esetén a készletek mennyiségének és jellegének fizikai ellenőrzése;

c) az EMGA finanszírozási rendszerén belül végrehajtott ügyletekhez vezető vagy azok következtében keletkező pénzmozgások nyilvántartásával történő összehasonlítások; valamint

d) a könyvvitellel, illetve a pénzügyi mozgások nyilvántartásával kapcsolatban a vizsgálat idején végzett olyan ellenőrzések, amelyek bizonyítják, hogy a kifizető ügynökség birtokában levő, a kedvezményezett támogatásának kifizetését igazoló okmányok pontosak.

(2) Különösen amennyiben a vállalkozások – uniós vagy nemzeti rendelkezéseknek megfelelően – a készletről külön nyilvántartást kötelesek vezetni, az ilyen nyilvántartás vizsgálatának adott esetben ki kell terjednie a kereskedelmi dokumentumokkal és szükség szerint a tényleges készletmennyiségekkel történő összehasonlításra.

(3) Az ellenőrizendő ügyletek kiválasztása során maradéktalanul figyelembe kell venni a felmerülő kockázat mértékét.

82. cikk

Hozzáférés a kereskedelmi dokumentumokhoz

(1) A vállalkozásért felelős személyeknek vagy egy harmadik félnek gondoskodnia kell arról, hogy minden kereskedelmi dokumentumot és kiegészítő információt a vizsgálatért felelős tisztviselők, illetve a nevükben a vizsgálat elvégzésére felhatalmazott személyek rendelkezésére bocsássanak. Az elektronikusan tárolt adatokat megfelelő adathordozó eszközön kell rendelkezésre bocsátani.

(2) A vizsgálatért felelős tisztviselő vagy a nevében a vizsgálat elvégzésére felhatalmazott személy kérheti, hogy az (1) bekezdésben említett dokumentumok kivonatát vagy másolatát rendelkezésére bocsássák.

(3) Amennyiben az e fejezet szerint végzett vizsgálat során megállapítást nyer, hogy a vállalkozás által vezetett kereskedelmi dokumentumok nem felelnek meg a vizsgálat céljára, a vállalkozást utasítani kell arra, hogy a jövőben a vizsgálatért felelős tagállam által előírt módon készítse el ezeket a dokumentumokat, az érintett ágazatra vonatkozóan más rendeletekben megállapított kötelezettségek sérelme nélkül.

A tagállamok meghatározzák, hogy mely időponttól kell a dokumentumokat ilyen módon elkészíteni.

Amennyiben az e fejezet alapján vizsgálandó kereskedelmi dokumentumok mindegyike vagy azok egy része olyan – akár az Unió területén belül, akár azon kívül elhelyezkedő – vállalkozásnál található, amely ugyanabba a kereskedelmi csoportba, társaságba vagy egységes alapon irányított vállalkozások társulásába tartozik, mint a vizsgált vállalkozás, az említett kereskedelmi dokumentumokat a vállalkozásnak a vizsgálat végrehajtásáért felelős tagállamok által meghatározott helyen és időpontban a vizsgálatért felelős tisztviselők rendelkezésére kell bocsátania.

▼B

(4) A tagállamok biztosítják a vizsgálatért felelős tisztviselők jogát a kereskedelmi dokumentumok lefoglalására, illetve lefoglaltatására. Ezt a jogot a vonatkozó nemzeti rendelkezések kellő figyelembevételével kell gyakorolni, az iratok lefoglalására vonatkozó büntetőeljárási szabályok alkalmazásának sérelme nélkül.

83. cikk

Kölcsönös segítségnyújtás

(1) A tagállamok az e fejezet szerinti vizsgálat végrehajtásában segítséget nyújtanak egymásnak a következő esetekben:

a) ha a vállalkozás vagy a harmadik fél más tagállamban rendelkezik székhellyel, mint ahol a szóban forgó összeg kifizetése vagy átvétele történt, illetve történnie kellett volna;

b) ha a vállalkozás vagy a harmadik fél más tagállamban rendelkezik székhellyel, mint ahol a vizsgálathoz szükséges dokumentumok és adatok találhatók.

A Bizottság összehangolhatja a két vagy több tagállam közötti kölcsönös segítségnyújtást magukban foglaló közös intézkedéseket.

(2) A tagállamok az EMGA kifizetés szerinti pénzügyi évét követő első három hónap folyamán megküldenek a Bizottság részére egy jegyzéket, amelyben feltüntetik azokat a harmadik országban székhellyel rendelkező vállalkozásokat, amelyek esetében a szóban forgó összeg kifizetése vagy átvétele az adott tagállamban történt, illetve kellett volna történnie.

(3) Amennyiben egy vállalkozással kapcsolatban a 80. cikkel összhangban végzett vizsgálat során egy másik tagállam további tájékoztatást igényel, különös tekintettel a 81. cikk szerinti keresztellenőrzésekre, egyedi vizsgálati kérelmek nyújthatók be az indok megjelölésével. Az ilyen egyedi kérelmekről negyedévente, minden negyedév végét követő egy hónapon belül áttekintést kell küldeni a Bizottságnak. A Bizottság kérheti az egyes kérelmek másolatának rendelkezésre bocsátását.

A vizsgálati kérelmeket a kézhezvételüket követően legkésőbb hat hónapon belül teljesíteni kell; a vizsgálat eredményéről haladéktalanul tájékoztatni kell a kérelmező tagállamot és a Bizottságot. A Bizottságnak szóló tájékoztatást negyedévente, minden negyedév végét követő egy hónapon belül kell megadni.

84. cikk

Programozás

(1) A tagállamok a 80. cikknek megfelelően végrehajtandó vizsgálatokhoz vizsgálati programokat dolgoznak ki a soron következő vizsgálati időszakra.

(2) A tagállamok minden évben április 15-e előtt megküldik a Bizottságnak az (1) bekezdésben említett programjukat, és meghatározzák a következőket:

a) a vizsgálatnak alávetendő vállalkozások száma és azok ágazatonkénti lebontása a hozzájuk kapcsolódó összegek alapján;

▼B

b) a program kidolgozására elfogadott kritériumok.

(3) A tagállamok által kidolgozott és a Bizottságnak továbbított programokat a tagállamok végrehajtják, ha a Bizottság nyolc héten belül nem tette meg észrevételeit.

(4) A (3) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó a program tagállamok általi módosításaira.

(5) A Bizottság bármikor kérheti, hogy a tagállam egy adott vállalkozási kategóriával egészítse ki programját.

(6) Azokat a vállalkozásokat, amelyek bevételeinek, illetve kifizetéseinek összege 40 000 EUR-nál kisebb, az e fejezetben előírt vizsgálatnak csak akkor kell alávetni, ha annak konkrét indokai vannak, amelyeket vagy a tagállamoknak kell az (1) bekezdésben említett éves programjukban feltüntetni, vagy a Bizottságnak az említett program esetleges javasolt módosításában. A gazdasági és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 40 000 EUR küszöbérték módosítására vonatkozóan.

85. cikk

Külön szervezeti egységek

(1) Minden tagállamban külön szervezeti egységet kell kijelölni, amely e fejezet alkalmazásának monitoringjáért felel. Ezek a szervezeti egységek felelősek mindenekelőtt a következőkért:

a) az e fejezetben előírt vizsgálatnak a szóban forgó külön szervezeti egység által közvetlenül alkalmazott tisztviselők közreműködésével történő végrehajtása; vagy

b) az egyéb szervezeti egységekhez tartozó tisztviselők által végzett vizsgálatok összehangolása és általános felügyelete.

A tagállamok úgy is rendelkezhetnek, hogy az e fejezet szerint végrehajtandó vizsgálatok elvégzése a külön szervezeti egységek és más nemzeti szervezeti egységek között megosztva történjen, feltéve, hogy azok összehangolásáért az előbbi felelős.

(2) Az e fejezet alkalmazásáért felelős szervezeti egységet vagy szervezeti egységeket oly módon kell megszervezni, hogy azok a kifizetésekért és a kifizetések előtt végrehajtott vizsgálatért felelős szervezeti egységtől vagy szervezeti egység részlegétől függetlenek legyenek.

(3) Az (1) bekezdésben említett külön szervezeti egységnek meg kell tennie minden szükséges intézkedést e fejezet megfelelő alkalmazásának a biztosítása érdekében, az érintett tagállam pedig felruházza az e fejezetben említett összes feladat ellátásához szükséges hatáskörrel.

(4) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak azon természetes, illetve jogi személyek szankcionálására, akik/amelyek elmulasztják az e fejezetből fakadó kötelezettségeik teljesítését.

▼B

86. cikk

Jelentések

(1) A tagállamok a vizsgálati időszakot követő január 1-je előtt részletes jelentést küldenek a Bizottságnak e fejezet alkalmazásáról.

(2) A tagállamok és a Bizottság rendszeres véleménycserét folytatnak e fejezet alkalmazásáról.

87. cikk

Információhoz való hozzáférés és a Bizottság által végzett vizsgálatok

(1) A Bizottság tisztviselői a vonatkozó nemzeti jognak megfelelően jogosultak hozzáférni minden, akár az e fejezet alapján szervezett vizsgálat céljából, akár azt követően kiállított dokumentumhoz és a tárolt adatokhoz, ideértve az adatfeldolgozó rendszerekben tárolt adatokat is. Kérésre ezeket az adatokat megfelelő adathordozó eszközön rendelkezésre kell bocsátani.

(2) A 80. cikkben említett vizsgálatokat a tagállamok tisztviselői hajtják végre. A Bizottság tisztviselői részt vehetnek az említett vizsgálatokban. Ők maguk nem gyakorolhatják a nemzeti tisztviselőkre ruházott vizsgálati hatásköröket, azonban a tagállamok tisztviselőivel azonos jog illeti meg őket az adott helyiségekbe való bejutás és az érintett dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében.

(3) A 83. cikk alapján végzett vizsgálatok esetében a megkereső tagállam tisztviselői a megkeresett tagállam hozzájárulásával jelen lehetnek a megkeresett tagállamban folyó vizsgálatnál, és az említett tagállam tisztviselőivel azonos jog illeti meg őket az adott helyiségekbe való bejutás és az érintett dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében.

A megkereső tagállamnak a megkeresett tagállamban folyó vizsgálatok elvégzésekor jelen lévő tisztviselőinek bármikor tudniuk kell igazolni hivatalos minőségüket. A vizsgálatokat minden esetben a megkeresett tagállam tisztviselői hajtják végre.

(4) A 883/2013/EU, Euratom és a 2185/96/EK, Euratom rendelet rendelkezéseinek sérelme nélkül, abban az esetben, ha a büntetőeljárásra vonatkozó nemzeti rendelkezések bizonyos eljárásokat a nemzeti jog által külön kijelölt tisztviselők számára tartanak fenn, ezekben az eljárásokban sem a Bizottság tisztviselői, sem a tagállam (3) bekezdésben említett tisztviselői nem vehetnek részt. Semmilyen körülmények között nem vehetnek részt különösen a személyek otthonában a tagállam büntetőjoga szerint végzett házkutatásokban, és a személyeknek az érintett tagállam büntetőjoga szerint történő hivatalos kihallgatásában. Az ezek nyomán szerzett információkhoz azonban hozzáférhetnek.

▼B

88. cikk

Bizottsági hatáskörök

A Bizottság szükség esetén végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az e fejezetnek az egységes alkalmazására irányuló rendelkezéseket, különösen a következőkkel kapcsolatban:

a) a 80. cikkben említett vizsgálat végrehajtása, ami a vállalkozások kiválasztását, a vizsgálat mértékét és ütemtervét illeti;

b) a kereskedelmi dokumentumok megőrzése, a megőrzendő dokumentumok vagy a nyilvántartandó adatok típusai;

c) a 83. cikk (1) bekezdésében említett közös intézkedések végrehajtása és koordinálása;

d) a kérelmek tartalmára, formájára és benyújtásának módjára vonatkozó részletek és előírások, az értesítés tartalma, formája és módja, az e fejezet keretében szükséges információk benyújtása és cseréje;

e) az e rendelet keretében szükséges információk közzétételének feltételei és módja vagy azok Bizottság általi terjesztésére vagy a tagállamok illetékes hatóságainak rendelkezésre bocsátására vonatkozó konkrét szabályok és feltételek;

f) a 85. cikkben említett külön szervezeti egység hatáskörei;

g) a 86. cikkben említett jelentések tartalma.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

IV. FEJEZET

Az ellenőrzésekre és a szankciókra vonatkozó egyéb rendelkezések

89. cikk

Forgalombahozatali szabályokhoz kapcsolódó egyéb ellenőrzések és szankciók

(1) A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy azok a(z) 1308/2013/EU rendelet 119. cikkének (1) bekezdésében említett termékek, amelyek címkézése nem felel meg az említett rendeletben foglaltaknak, ne kerüljenek forgalomba, illetve hogy az ilyen termékeket kivonják a forgalomból.

(2) A Bizottság által esetlegesen elfogadott különös rendelkezések sérelme nélkül a(z) 1308/2013/EU rendelet 189. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott termékeknek az Unióba történő behozatalát ellenőrzéseknek kell alávetni annak megállapítására, hogy teljesülnek-e az említett cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek.

(3) A tagállamok kockázatelemzésen alapuló ellenőrzéseket hajtanak végre annak ellenőrzésére, hogy a(z) 1308/2013/EU rendelet I. mellékletében említett termékek megfelelnek-e a(z) 1308/2013/EU rendelet II. része II. címe I. fejezetének I. szakaszában meghatározott szabályoknak, és adott esetben igazgatási szankciókat alkalmaznak.

▼B

(4) A borágazatra vonatkozó, a 64. cikk alapján elfogadott jogi aktusok sérelme nélkül, a borágazatra vonatkozó uniós szabályok megsértése esetén a tagállamok arányos, hatékony és visszatartó erejű igazgatási szankciókat alkalmaznak. E szankciók azonban nem alkalmazandók a 64. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában meghatározott esetekben, valamint akkor, ha a meg nem felelés csekély mértékű.

(5) Az uniós pénzügyi eszközöknek, valamint az uniós borok identitásának, származásának és minőségének védelme érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon az alábbiakra vonatkozóan:

a) a csalások felderítése érdekében az izotóp adatok analitikai adatbankjának létrehozása, amelynek alapját a tagállamok által gyűjtött minták képezik;

b) az ellenőrző szervekre és a köztük megvalósuló kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó szabályok;

c) a tagállamok megállapításainak közös felhasználására vonatkozó szabályok.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadhatja a következőket:

a) a tagállami adatbankokra és az izotóp adatok – amelyek segítséget nyújthatnak a csalások felderítésében – analitikai adatbankjára vonatkozó eljárások;

b) az ellenőrző hatóságok és szervek közötti együttműködésre és segítségnyújtásra vonatkozó eljárások;

c) a (3) bekezdésben említett kötelezettség tekintetében a forgalmazási előírásoknak való megfelelés ellenőrzésének elvégzésére vonatkozó szabályok, az ellenőrzések elvégzéséért felelős hatóságokra vonatkozó szabályok, továbbá az ellenőrzések tartalmára, gyakoriságára, valamint a forgalmazás azon szakaszára vonatkozó szabályok, amelyben a szóban forgó ellenőrzéseket el kell végezni.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

90. cikk

Az eredetmegjelölésekkel, a földrajzi jelzésekkel és az oltalom alatt álló hagyományos kifejezésekkel kapcsolatos ellenőrzések

(1) A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges lépéseket, hogy megszüntessék a(z) 1308/2013/EU rendeletben említett, oltalom alatt álló eredetmegjelölések, oltalom alatt álló földrajzi jelzések és oltalom alatt álló hagyományos kifejezések jogszerűtlen használatát.

▼B

(2) A tagállamok kijelölik azt az illetékes hatóságot, amely felelős a(z) 1308/2013/EU rendelet 2. része II. címe I. fejezetének II. szakaszában meghatározott kötelezettségek tekintetében az ellenőrzések elvégzéséért a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 4. cikkében foglalt kritériumoknak megfelelően, és biztosítják, hogy bármely olyan gazdasági szereplő jogosult legyen az ellenőrzési rendszerben való részvételre, amely megfelel az említett kötelezettségeknek.

(3) Az Unión belül a termékleírásnak való megfelelés éves ellenőrzését a bor készítése során, valamint kiszerelése közben vagy után a (2) bekezdésben említett illetékes hatóság, vagy a 882/2004/EK rendelet 2. cikke második albekezdésének 5. pontja szerinti, az ugyanazon rendelet 5. cikkében megállapított kritériumoknak megfelelően terméktanúsító szervként eljáró egy vagy több ellenőrző szerv biztosítja.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja a következőket:

a) a tagállamok által a Bizottsággal közlendő információk;

b) a termékleírásnak való megfelelés ellenőrzéséért felelős hatóságra vonatkozó szabályok, beleértve azt az esetet is, ha a földrajzi terület harmadik országban van;

c) a tagállamok által az oltalom alatt álló eredetmegjelölések, az oltalom alatt álló földrajzi jelzések és az oltalom alatt álló hagyományos kifejezések jogszerűtlen használatának megakadályozása érdekében végrehajtandó intézkedések;

d) a tagállamok által elvégzendő ellenőrzések és vizsgálatok, beleértve a laboratóriumi vizsgálatokat is.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

VI. CÍM

KÖLCSÖNÖS MEGFELELTETÉS

I. FEJEZET

Hatály

91. cikk

Általános elv

(1) Ha a 92. cikkben említett kedvezményezett nem felel meg a kölcsönös megfeleltetésre vonatkozóan a 93. cikkben megállapított szabályoknak, a szóban forgó kedvezményezettel szemben igazgatási szankciót kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben említett igazgatási szankciót csak akkor kell alkalmazni, ha a meg nem felelés az érintett kedvezményezettnek közvetlenül felróható cselekmény vagy mulasztás eredménye, és ha a következő további feltételek közül egy vagy mindkettő teljesül:

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 882/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről (HL L 165., 2004.4.30., 1. o.).

▼B

a) a meg nem felelés a kedvezményezett mezőgazdasági tevékenységéhez kapcsolódik;

b) az érintett terület a kedvezményezett mezőgazdasági üzeméhez tartozik.

Az erdőterületek tekintetében azonban nem alkalmazandó ez a szankció, amennyiben az érintett területre nem igényeltek támogatást a(z) 1305/2013/EU rendelet 21. cikke (1) bekezdése a) pontjának, valamint 30. és 34. cikkének megfelelően.

(3) E cím alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

a) „mezőgazdasági üzem”: valamennyi termelőegység és terület, amelyet a 92. cikkben említett kedvezményezett kezel, és amely ugyanazon tagállam területén helyezkedik el;

b) „követelmény”: a II. mellékletben említett uniós jogszabályokban foglalt minden egyes kötelező gazdálkodási követelmény egy adott jogi aktuson belül, amely lényegében eltér ugyanazon jogi aktus egyéb követelményeitől.

92. cikk

Az érintett kedvezményezettek

A 91. cikk a(z) 1307/2013/EU rendelet szerinti közvetlen kifizetésben, a(z) 1308/2013/EU rendelet 46. és 47. cikke szerinti kifizetésekben, valamint a(z) 1305/2013/EU rendelet 21. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja, 28–31. cikke, 33. és 34. cikke szerinti éves támogatásban részesülő kedvezményezettekre alkalmazandó.

A 91. cikk nem alkalmazandó azonban a(z) 1307/2013/EU rendelet V. címében említett mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő kedvezményezettekre. A fenti cikkben meghatározott szankció nem alkalmazandó továbbá a(z) 1305/2013/EU rendelet 28. cikkének (9) bekezdésében említett támogatásra.

93. cikk

A kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó szabályok

(1) A kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó szabályok tartalmazzák a II. mellékletben szereplő, az uniós jog keretébe tartozó, jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményeket, valamint a földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotára vonatkozó, nemzeti szintű előírásokat, és azok a következő területekre terjednek ki:

a) a környezet, az éghajlatváltozás és a földterület jó mezőgazdasági állapota;

b) köz-, állat- és növényegészségügy,

c) állatjólét.

(2) A II. mellékletben említett jogi aktusokat a hatályos változatnak, irányelvek esetében pedig a tagállamok általi végrehajtásnak megfelelően kell alkalmazni.

▼B

(3) Emellett a kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó szabályoknak a 2015. és a 2016. év tekintetében tartalmazniuk kell az állandó legelő fenntartását is. Azok a tagállamok, amelyek 2004. január 1-jén az Unió tagállamai voltak, biztosítják, hogy a 2003. évre vonatkozó területalapú támogatás iránti kérelem benyújtására előírt időpontban állandó legelőként hasznosított földterületek – meghatározott korlátok között – továbbra is állandó legelők maradjanak. Azok a tagállamok, amelyek 2004-ben váltak az Unió tagállamává, biztosítják, hogy a 2004. május 1-jén állandó legelőként hasznosított földterületek – meghatározott korlátok között – továbbra is állandó legelők maradjanak. Bulgária és Románia biztosítja, hogy a 2007. január 1-jén állandó legelőként hasznosított földterületek – meghatározott korlátok között – továbbra is állandó legelők maradjanak. Horvátország biztosítja, hogy a 2013. július1-jén állandó legelőként hasznosított földterületek – meghatározott korlátok között – továbbra is állandó legelők maradjanak.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az erdősítésre szánt, állandó legelőként hasznosított földterületek esetében, amennyiben az ilyen erdőtelepítés összeegyeztethető a környezettel, valamint kivételt képeznek a karácsonyfa-ültetvények és a gyorsan növő fafajok rövid távú telepítése.

(4) A (3) bekezdés figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az állandó legelő fenntartására vonatkozó szabályokról, különösen annak biztosítására, hogy a mezőgazdasági termelők szintjén intézkedésekre kerüljön sor az állandó legelők fenntartása céljából, beleértve a területek állandó legelővé való átalakítására vonatkozó egyéni kötelezettséget is, amennyiben megállapítást nyer, hogy az állandó legelőként hasznosított földterület aránya csökken.

Egyrészt a tagállamoknak, másrészt pedig az egyes mezőgazdasági termelőknek az állandó legelők fenntartásával kapcsolatos kötelezettségei megfelelő teljesítésének biztosítása céljából a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a fenntartandó állandó legelő és mezőgazdasági földterület arányának meghatározására vonatkozó feltételek és módszerek megállapítására vonatkozóan.

(5) A (3) és (4) bekezdés alkalmazásában az „állandó legelő” az 1120/2009/EK rendelet eredeti változata 2. cikkének c) pontjában meghatározott állandó legelő.

94. cikk

A földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotához kapcsolódó tagállami kötelezettségek

A tagállamok biztosítják valamennyi mezőgazdasági terület – köztük a termelésből kivont földterületek – jó mezőgazdasági és környezeti állapotának fenntartását. A tagállamok a II. melléklet alapján meghatározzák a földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotára vonatkozóan a kedvezményezettek által betartandó, nemzeti vagy regionális

▼B

szintű minimális előírásokat, figyelembe véve az érintett területek olyan egyedi sajátosságait, mint a talaj- és az éghajlati viszonyok, a meglévő gazdálkodási rendszerek, a földhasználat, a vetésforgó, a gazdálkodási gyakorlat és a gazdaságok szerkezete.

A tagállamok nem határozhatnak meg olyan minimumkövetelményeket, amelyek nem szerepelnek a II. mellékletben.

95. cikk

A kedvezményezettek tájékoztatása

A tagállamok, adott esetben elektronikus úton, ellátják az érintett kedvezményezetteket a mezőgazdasági üzem szintjén teljesítendő követelmények és előírások jegyzékével, és az azokra vonatkozó egyértelmű és pontos információkkal.

II. FEJEZET

A kölcsönös megfeleltetéssel összefüggő kontrollrendszerek és igazgatási szankciók

96. cikk

A kölcsönös megfeleltetés ellenőrzése

(1) A tagállamok adott esetben az V. cím II. fejezetében meghatározott integrált rendszert és mindenekelőtt a 68. cikk (1) bekezdésének a), b), d), e) és f) pontját alkalmazzák.

A tagállamok igénybe vehetik meglévő igazgatási és kontrollrendszereiket a kölcsönös megfeleltetés szabályainak való megfelelés biztosítása céljából.

E rendszereknek, és különösen a 2008/71/EK tanácsi irányelvvel [1], valamint az 1760/2000/EK rendelettel és a 21/2004/EK rendelettel összhangban az állatok azonosítására és nyilvántartására létrehozott rendszernek kompatibilisnek kell lennie az e rendelet V. címének II. fejezetében említett integrált rendszerrel.

(2) A szóban forgó követelményektől, előírásoktól, jogi aktusoktól és kölcsönös megfeleltetési területektől függően a tagállamok dönthetnek úgy, hogy adminisztratív ellenőrzéseket végeznek, különösen ha azokat a vonatkozó követelményre, előírásra, jogi aktusra vagy kölcsönös megfeleltetési területre alkalmazandó kontrollrendszer már előírta.

(3) A tagállamok helyszíni ellenőrzést végeznek annak ellenőrzésére, hogy az egyes kedvezményezettek betartják-e az e címben megállapított kötelezettségeket.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el az e címben említett kötelezettségek betartásának vizsgálatára szolgáló ellenőrzések végrehajtására vonatkozóan, olyan szabályokat is beleértve, amelyek lehetővé teszik, hogy a kockázatelemzés figyelembe vegye a következő tényezőket:

[1] A Tanács 2008/71/EK irányelve (2008. július15.) a sertések azonosításáról és nyilvántartásáról (HL L 213., 2008.8.8., 31. o.).

▼B

a) a mezőgazdasági termelő részvétele az e rendelet III. címében meghatározott mezőgazdasági tanácsadó rendszerben;

b) a mezőgazdasági termelő részvétele egy tanúsítási rendszerben, amennyiben az magában foglalja az érintett követelményeket és előírásokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

97. cikk

Az igazgatási szankció alkalmazása

(1) A 91. cikkben meghatározott igazgatási szankciót akkor kell kiszabni, ha egy adott naptári évben (a továbbiakban: az érintett naptári év) bármikor nem teljesülnek a kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó szabályok, és ez a meg nem felelés közvetlenül az érintett naptári évben támogatási kérelmet vagy kifizetési kérelmet benyújtó mezőgazdasági termelőnek róható fel.

Az első albekezdés értelemszerűen alkalmazandó azokra a kedvezményezettekre, akikről megállapítják, hogy a szerkezetátalakítási és átállási támogatási programból nyújtott első kifizetés naptári évét követő év január 1-jétől számított három éven belül vagy a(z) 1308/2013/EU rendeletben említett zöldszüreti támogatási programból nyújtott kifizetés naptári évét követő év január 1-jétől számított egy év (a továbbiakban: az érintett naptári évek) során bármikor nem tartották be a kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó szabályokat.

(2) Azokban az esetekben, ha az érintett naptári évben vagy években a földet átruházzák, szintén az (1) bekezdést kell alkalmazni, ha az érintett meg nem felelés olyan cselekmény vagy mulasztás eredménye, amely közvetlenül annak a személynek róható fel, akinek a földterületet átruházták, vagy aki azt átruházta. Az első mondattól eltérve, ha az a személy, akinek a cselekmény vagy mulasztás közvetlenül felróható, az érintett naptári évben vagy években támogatási kérelmet vagy kifizetési kérelmet nyújtott be, az igazgatási szankciót az e személynek nyújtott vagy nyújtandó, a 92. cikkben említett kifizetések teljes összegére kell kiszabni.

E bekezdés alkalmazásában az „átruházás” olyan ügylet, amelynek révén a mezőgazdasági földterület többé nem áll az átruházó rendelkezésére.

(3) Az (1) bekezdés ellenére és a 101. cikk értelmében elfogadandó szabályok alapján a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmaznak igazgatási szankciót, amennyiben annak összege kedvezményezettenként és naptári évenként legfeljebb 100 EUR lenne.

▼B

Amennyiben egy tagállam úgy határoz, hogy igénybe veszi az első albekezdésben meghatározott lehetőséget, akkor az illetékes hatóság a következő évben a kedvezményezettek egy mintájára vonatkozóan megteszi az annak ellenőrzéséhez szükséges intézkedéseket, hogy a kedvezményezett orvosolta-e az előírások megsértését. A ténymegállapításról és az előírások megsértését orvosoló intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettségről értesíteni kell a kedvezményezettet.

(4) Az igazgatási szankció kiszabása nem befolyásolja azon kifizetések jogszerűségét és szabályszerűségét, amelyekre az vonatkozik.

98. cikk

Az igazgatási szankció alkalmazása Bulgária, Horvátország és Románia esetében

Bulgária és Románia esetében az állatjólét területére vonatkozó, a II. mellékletben említett, jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményeket illetően a 91. cikkben említett igazgatási szankciókat legkésőbb 2016. január 1-jétől kell alkalmazni.

Horvátország esetében a II. mellékletben említett, jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményeket (SMR) illetően a 91. cikkben említett szankciókat az alábbi ütemezés szerint kell alkalmazni:

a) 2014. január 1-jétől: SMR 1–SMR 3 és SMR 6–SMR 8;

b) 2016. január 1-jétől: SMR 4, SMR 5, SMR 9 és SMR 10;

c) 2018. január 1-jétől: SMR 11–SMR 13.

99. cikk

Az igazgatási szankció összegének kiszámítása

(1) A 91. cikkben meghatározott igazgatási szankciót az érintett kedvezményezettnek a ténymegállapítás szerinti naptári évben benyújtott vagy benyújtandó támogatási kérelmei tekintetében nyújtott vagy nyújtandó, 92. cikk szerinti kifizetések teljes összegének csökkentése vagy a támogatásból való kizárása révén kell alkalmazni.

A támogatáscsökkentésre, illetve a támogatás köréből való kizárásra vonatkozó számítások során figyelembe kell venni a meg nem felelés súlyosságát, mértékét, továbbá tartós, illetve ismétlődő jellegét, valamint a (2), (3) és (4) bekezdésben megállapított kritériumokat.

(2) A gondatlanságból eredő meg nem felelés esetén a támogatáscsökkentés mértéke nem haladhatja meg az 5 %-ot, ismételt meg nem felelés esetén pedig a 15 %-ot.

A tagállamok előzetes figyelmeztető rendszert hozhatnak létre a meg nem felelés olyan eseteire vonatkozóan, amelyek kisebb súlyosságuk, kisebb mértékük vagy rövidebb időtartamuk miatt – kellően indokolt esetben – nem eredményeznek támogatáscsökkentést, illetve a támogatás köréből való kizárást. Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy él ezzel a lehetőséggel, az illetékes hatóság előzetes figyelmeztetést küld a kedvezményezettnek, amelyben értesíti a kedvezményezettet a szabálytalanságról és arról, hogy köteles orvosolni a helyzetet. Amennyiben egy következő ellenőrzés során azt állapítják meg, hogy a kedvezményezett nem orvosolta az előírások megsértését, visszamenőleges hatállyal alkalmazni kell a támogatás első albekezdés szerinti csökkentését.

▼B

A meg nem felelés azon esetei azonban, amelyek közvetlen veszélyt jelentenek a köz- vagy állategészségügy szempontjából, mindig támogatáscsökkentést, illetve a támogatás köréből való kizárást vonnak maguk után.

A tagállamok a mezőgazdasági tanácsadó rendszerhez való hozzáférés terén elsőbbséget biztosíthatnak azon kedvezményezetteknek, akik első alkalommal kaptak előzetes figyelmeztetést.

(3) Szándékos meg nem felelés esetén a támogatáscsökkentés mértéke nem lehet kisebb 20 %-nál, és a támogatáscsökkentés egy vagy több naptári évig is alkalmazható, valamint az érintett mezőgazdasági termelő akár teljesen ki is zárható egy vagy több támogatási rendszer köréből.

(4) Mindenesetre a támogatáscsökkentés, illetve a támogatás köréből való kizárás teljes összege egy adott naptári évre vonatkozóan nem haladhatja meg az (1) bekezdés első albekezdésében említett teljes összeget.

100. cikk

A kölcsönös megfeleltetés rendszeréből eredő összegek

A tagállamok a 99. cikkben említett támogatáscsökkentések, illetve a támogatás köréből való kizárások alkalmazásából származó összegekből 25 %-ot tarthatnak vissza.

101. cikk

Az igazgatási szankciók alkalmazásával és kiszámításával kapcsolatos bizottsági hatáskörök

(1) Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzeszközöknek a jogosult kedvezményezettek közötti felosztása szabályos legyen, és hogy a kölcsönös megfeleltetés végrehajtására hatékony, következetes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes módon kerüljön sor, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan:

a) a kölcsönös megfeleltetés előírásainak megsértése miatti, a 99. cikkben említett igazgatási szankciók kiszámításához szükséges egységes alap megállapítása, figyelembe véve a költségvetési fegyelem miatt alkalmazott csökkentéseket is;

b) a kölcsönös megfeleltetés előírásainak megsértése miatti igazgatási szankciók kiszámításának és alkalmazásának feltételei, többek között az érintett kedvezményezettnek közvetlenül felróható meg nem felelés esetében.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján részletes eljárási és technikai szabályokat állapít meg a 97–99. cikkben említett igazgatási szankcióknak – többek között a személyek csoportjából álló, a(z) 1305/2013/EU rendelet 28. és 29. cikke szerinti kedvezményezettek tekintetében való – kiszámítására és alkalmazására vonatkozóan.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼B

VII. CÍM

KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Kommunikáció

102. cikk

Információközlés

(1) Az ágazati rendeletekben megállapított rendelkezésekben előírtakon túl, a tagállamok megküldik a Bizottságnak az alábbi információkat, nyilatkozatokat és dokumentumokat:

a) az akkreditált kifizető ügynökségekre és az akkreditált koordináló szervekre vonatkozóan:

i. az akkreditációs okirat;

ii. megbízatásuk (akkreditált kifizető ügynökség vagy akkreditált koordináló szerv);

iii. adott esetben az akkreditáció visszavonása;

b) a tanúsító szervekre vonatkozóan:

i. nevük;

ii. címük;

c) az alapok által finanszírozott műveletekhez kapcsolódó intézkedésekre vonatkozóan:

i. az akkreditált kifizető ügynökség vagy az akkreditált koordináló szerv által aláírt kiadásigazoló nyilatkozatok – amelyek egyúttal kifizetési kérelmek is –, kiegészítve a szükséges információkkal;

ii. az EMGA-t illetően a pénzügyi igények becslése, az EMVA-t illetően pedig az év folyamán benyújtandó kiadásigazoló nyilatkozatok becsléseinek frissítése, valamint a következő pénzügyi évre vonatkozó becsült kiadásokat tartalmazó igazoló nyilatkozatok;

iii. a vezetőségi nyilatkozat és az akkreditált kifizető ügynökségek éves elszámolásai;

iv. az ütemtervvel és az ágazatspecifikus jogszabályokban meghatározott részletes rendelkezésekkel összhangban elvégzett összes rendelkezésre álló audit és ellenőrzés eredményének évenkénti összefoglalója.

Az akkreditált kifizető ügynökségek EMVA-kiadásokról készített éves elszámolásait az egyes programok szintjén kell benyújtani.

(2) A tagállamok részletesen tájékoztatják a Bizottságot a 94. cikkben említett, a jó mezőgazdasági és környezeti állapot végrehajtása céljából tett intézkedésekről és a III. címben említett mezőgazdasági tanácsadó rendszer részleteiről.

▼B

(3) A tagállamok rendszeresen tájékoztatják a Bizottságot az V. cím II. fejezetében említett integrált rendszer alkalmazásáról. A Bizottság e témakörben véleménycseréket szervez a tagállamokkal.

103. cikk

Az információk bizalmas kezelése

(1) A tagállamok és a Bizottság megtesz minden szükséges intézkedést a rendelet végrehajtása során végzett ellenőrzések, illetve a számlaelszámolás keretében közölt vagy kapott információ bizalmas kezelésének biztosítása érdekében.

Az említett információra a 2185/96/Euratom, EK rendelet 8. cikkében meghatározott szabályok alkalmazandók.

(2) A jogi eljárásokra vonatkozó nemzeti rendelkezések sérelme nélkül, az V. cím III. fejezetében előírt vizsgálat során szerzett információ szakmai titoktartás tárgyát képezi. Az ilyen információ kizárólag azokkal a személyekkel közölhető, akiknek – a tagállamokban vagy az Unió intézményeiben teljesítendő feladataikból kifolyólag – e feladataik ellátásához az adott információra szükségük van.

104. cikk

Bizottsági hatáskörök

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogadhat el a következőkkel kapcsolatban:

a) a Bizottság részére történő továbbítás, illetve rendelkezésre bocsátás módja, tartalma, gyakorisága, határideje és részletes szabályai az alábbiak esetében:

   i. a kiadásigazoló nyilatkozatok, a becsült kiadások és azok frissítései, beleértve a címzett bevételeket is;

   ii. vezetőségi nyilatkozatok és a kifizető ügynökségek éves elszámolásai, valamint valamennyi elvégzett, rendelkezésre álló audit és kontrolleredményei;

   iii. az elszámolások tanúsításáról szóló jelentések;

   iv. az akkreditált kifizető ügynökségek, az akkreditált koordináló szervek és a tanúsító szervek neve és adatai;

   v. az alapokból finanszírozott kiadások elszámolásának és kifizetésének részletes szabályai;

   vi. a tagállamok által a vidékfejlesztési műveletek és programok keretében végrehajtott pénzügyi kiigazításokról szóló értesítések és a tagállamok által szabálytalanságok nyomán kezdeményezett visszafizettetési eljárásokról szóló összefoglaló jelentések;

   vii. az 58. cikknek megfelelően hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk.

▼B

b) a Bizottság és a tagállamok közötti információ- és dokumentumcsere részletes szabályai és az információs rendszerek megvalósítása, beleértve az e rendszerek által feldolgozandó adatok jellegét, formátumát és tartalmát, valamint a megfelelő adattárolási szabályokat is;

c) a tagállamok által a Bizottsághoz eljuttatandó információk, dokumentumok, statisztikák és jelentések, valamint ezen értesítések határideje és módja.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

II. FEJEZET

Az euro használata

105. cikk

Általános elvek

(1) A vidékfejlesztési programok elfogadásáról szóló bizottsági határozatokban szereplő pénzösszegeket, a Bizottság lekötött és kifizetett pénzösszegeit, továbbá az igazolt vagy tanúsított kiadások, valamint a tagállamok kiadásigazoló nyilatkozatainak pénzösszegeit euróban kell kifejezni és folyósítani.

(2) Az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban meghatározott árakat és összegeket euróban kell kifejezni.

Az említett összegeket az euroövezeti tagállamok esetében euróban, az euroövezeten kívüli tagállamok esetében pedig az adott tagállam nemzeti valutájában kell kifizetni vagy beszedni.

106. cikk

Árfolyam és meghatározó ügyleti tény

(1) A 105. cikk (2) bekezdésében említett árakat és összegeket az euroövezeten kívüli tagállamok esetében átváltási árfolyam használatával kell átváltani nemzeti valutára.

(2) Az árfolyamra vonatkozó meghatározó ügyleti tény:

a) a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben beszedett vagy kifizetett összegek esetében a behozatali vagy kiviteli vámeljárás befejezése;

b) az összes többi esetben az a tény, amely által a művelet gazdasági célja megvalósul.

(3) Amennyiben egy, a(z) 1307/2013/EU rendeletben előírt közvetlen kifizetést az eurótól eltérő pénznemben folyósítanak a kedvezményezett részére, a tagállamok a támogatás euróban kifejezett összegét az Európai Központi Bank által azon év október 1-jét megelőzően megállapított utolsó árfolyamon váltják át nemzeti valutára, amely évre a támogatást megítélték.

▼B

Az első albekezdéstől eltérve, a tagállamok kellően indokolt esetben határozhatnak úgy, hogy az átváltást az Európai Központi Bank által azon év október 1-jét megelőzően megállapított utolsó havi átlagárfolyam alapján hajtják végre, amely évre a támogatást megítélték. Az e megoldást választó tagállamok az adott év december 1-jét megelőzően megállapítják és közzéteszik az említett átlagárfolyamot.

(4) Az EMGA-t illetően az euroövezeten kívüli tagállamok a kiadásigazoló nyilatkozatok elkészítésekor ugyanazt az átváltási árfolyamot alkalmazzák, amelyet e fejezet rendelkezéseivel összhangban a kedvezményezetteknek történő kifizetések folyósításakor vagy bevételek beszedésekor alkalmaztak.

(5) A (2) bekezdésben említett meghatározó ügyleti tény pontosítása, illetve a piacszervezésre vagy a szóban forgó összegre jellemző sajátos okból kifolyólag történő meghatározása céljából a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az említett meghatározó ügyleti tényekre és az alkalmazandó árfolyamra vonatkozó szabályokról. A konkrét ügyleti tényt az alábbi kritériumok figyelembevételével kell meghatározni:

a) az átváltási árfolyam kiigazításainak mihamarabbi tényleges alkalmazhatósága;

b) a piacszervezés keretében végzett hasonló tevékenységeket meghatározó ügyleti tények hasonlósága;

c) a piacszervezéssel kapcsolatos árakra és összegekre vonatkozó meghatározó ügyleti tények koherenciája;

d) a megfelelő átváltási árfolyamok alkalmazására vonatkozó ellenőrzések megvalósíthatósága és hatékonysága.

(6) Annak elkerülésére, hogy az euroövezeten kívüli tagállamok más átváltási árfolyammal számoljanak egyrészről a bevételeknek, illetve a kedvezményezettek számára kifizetett támogatásoknak az eurótól eltérő pénznemben történő elszámolásánál, másrészről a kifizető ügynökségek kiadásigazoló nyilatkozatainak elkészítésekor, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kiadásigazoló nyilatkozatok elkészítésekor, illetőleg a közraktározási műveleteknek a kifizető ügynökség elszámolásaiban való nyilvántartásakor alkalmazandó átváltási árfolyamra vonatkozó szabályok megállapítására vonatkozóan.

107. cikk

Védintézkedések és eltérések

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén intézkedéseket fogadhat el az uniós jogszabályok alkalmazásának védelme érdekében, ha a nemzeti valutával kapcsolatos kivételes pénzügyi gyakorlat veszélyeztetheti azt. Ezek a végrehajtási jogi aktusok szükség esetén – és kizárólag a szigorúan szükséges időtartamra – eltérhetnek a hatályos rendelkezésektől.

▼B

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a tagállamokat haladéktalanul értesíteni kell az első albekezdésben említett intézkedésekről.

(2) Abban az esetben, ha valamely nemzeti valutával kapcsolatos kivételes pénzügyi gyakorlat veszélyeztetheti az uniós jogszabályok alkalmazását, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, eltérve ettől a szakasztól, különösen az alábbi esetekben:

a) ha valamely ország a megszokottól eltérő átváltási módszereket, például több eltérő átváltási árfolyamot alkalmaz, vagy bartermegállapodásokat működtet;

b) ha valamely országok pénznemeit a hivatalos devizapiacokon nem jegyzik, vagy ha az ilyen valuták árfolyammozgásainak torzító hatásuk lehet a kereskedelemre.

108. cikk

Az euro használata az euroövezeten kívüli tagállamokban

(1) Abban az esetben, ha valamely euroövezeten kívüli tagállam olyan döntést hoz, amelynek értelmében az ágazati mezőgazdasági jogszabályokból eredő kiadásokat nem saját nemzeti valutájában, hanem euróban fizeti ki, a tagállam intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy az euro használata ne jelentsen rendszeres előnyt a nemzeti pénznem használatához képest.

(2) A tagállam a tervezett intézkedésekről azok hatálybalépését megelőzően értesíti a Bizottságot. Az intézkedések nem léptethetők hatályba mindaddig, amíg a Bizottság azokat el nem fogadta.

III. FEJEZET

Jelentéstétel és értékelés

109. cikk

Éves pénzügyi jelentés

A költségvetési évet követő minden év szeptember végéig a Bizottság pénzügyi jelentést készít az alapok előző pénzügyi év folyamán történt irányításáról, és benyújtja azt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

110. cikk

A KAP monitoringja és értékelése

(1) Közös monitoring- és értékelési keretet kell kidolgozni a KAP, és különösen a következők teljesítményének mérése céljából:

a) a(z) 1307/2013/EU rendeletben meghatározott közvetlen kifizetések;

b) a(z) 1308/2013/EU rendeletben meghatározott piaci intézkedések;

▼B

c) a(z) 1305/2013/EU rendeletben meghatározott vidékfejlesztési intézkedések, és

d) e rendelet rendelkezései.

A Bizottság elvégzi e szakpolitikai intézkedések monitoringját az első albekezdésben említett rendeletekben megállapított szabályoknak megfelelően benyújtott tagállami jelentések alapján. A Bizottság többéves értékelési tervet dolgoz ki, amelynek értelmében elvégzi az egyedi intézkedések rendszeres időközönkénti értékelését.

A hatékony teljesítménymérés biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az említett keret tartalmára és kialakítására vonatkozóan.

(2) Az (1) bekezdésben említett KAP-intézkedések hathatósságát a következő célkitűzésekkel összefüggésben kell mérni:

a) fenntartható élelmiszer-termelés, középpontban a mezőgazdasági termelők jövedelmével, a mezőgazdaság termelékenységével és az árstabilitással;

b) a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás és az éghajlatváltozással összefüggő fellépések, középpontban az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásával, a biológiai sokféleséggel, a talaj- és vízgazdálkodással;

c) kiegyensúlyozott területi fejlődés, középpontban a vidéki foglalkoztatással, a növekedés előmozdításával és a szegénység visszaszorításával a vidéki területeken.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az első albekezdésben említett célkitűzésekhez kapcsolódó konkrét mutatókat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

A mutatóknak kapcsolódniuk kell a szakpolitika szerkezetéhez és céljaihoz, és lehetővé kell tenniük a szakpolitika terén elért eredményeknek, az intézkedés eredményességének és hatékonyságának felmérését a kitűzött célokhoz mérten.

(3) A monitoring- és értékelési keretnek tükröznie kell a KAP szerkezetét az alábbi módon:

a) a(z) 1307/2013/EU rendeletben meghatározott közvetlen kifizetések, a(z) 1308/2013/EU rendeletben meghatározott piaci intézkedések és e rendelet rendelkezései tekintetében a Bizottság a tagállamok által az e rendeletekben megállapított szabályokkal összhangban tett jelentések alapján elvégzi ezen intézkedések monitoringját. A Bizottság többéves értékelési tervet dolgoz ki, amelynek értelmében a Bizottság felelőssége mellett el kell végezni az egyedi intézkedések rendszeres időközönkénti értékelését. Az értékeléseket kellő időben, független értékelő szervezeteknek kell elvégezni;

b) a vidékfejlesztési szakpolitikai beavatkozások monitoringját és értékelését a(z) 1305/2013/EU rendelet 67–79. cikkének megfelelően kell elvégezni.

▼B

A Bizottság gondoskodik arról, hogy az (1) bekezdésben említett valamennyi KAP-eszköz együttes hatásának mérésére és értékelésére a (2) bekezdésben említett közös célokkal összevetve kerüljön sor. A KAP hozzájárulását a közös céljai megvalósításához a közös hatásmutatók alapján, az egyedi célok tekintetében pedig az eredménymutatók alapján kell mérni és értékelni. A KAP-ra vonatkozó értékelésekben – beleértve a vidékfejlesztési programok értékeléseit is – nyújtott bizonyítékok, valamint egyéb vonatkozó információforrások alapján a Bizottság jelentéseket készít valamennyi KAP-eszköz együttes teljesítményének méréséről és értékeléséről.

(4) A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátanak minden, az érintett intézkedések monitoringjához és értékeléséhez szükséges információt. Ezen információknak – a lehetséges mértékben – olyan megbízható adatforrásokra kell épülniük, mint például a mezőgazdasági számviteli információs hálózat és az Eurostat.

A Bizottság figyelembe veszi az adatigényeket és a lehetséges adatforrások közötti szinergiákat, különösen – adott esetben – statisztikai célú felhasználhatóságukat.

A Bizottság – figyelemmel arra is, hogy el kell kerülni az indokolatlan adminisztratív terheket – végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a tagállamok által nyújtandó információkra, valamint az adatigényekre és a lehetséges adatforrások közötti szinergiákra vonatkozó szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(5) A Bizottság 2018. december 31-ig benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e cikk végrehajtásáról szóló első jelentést, beleértve a KAP teljesítményéről kapott első eredményeket is. A KAP teljesítményének értékelését magában foglaló második jelentést 2021. december 31-ig kell benyújtani.

IV. FEJEZET

Átláthatóság

111. cikk

A kedvezményezettek közzététele

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az alapokból származó támogatások kedvezményezettjeinek adatai évente utólag közzétételre kerüljenek. A közzétételnek tartalmaznia kell:

a) az e rendelet 112. cikke első bekezdésének sérelme nélkül a kedvezményezett nevét, az alábbiak szerint:

   i. a családi nevet és az utónevet, amennyiben a kedvezményezett természetes személy;

   ii. a bejegyzés szerinti teljes hivatalos nevet, amennyiben a kedvezményezett jogi személy, és az érintett tagállam jogszabályai szerint önálló jogi személyiséggel rendelkezik;

▼B

iii. a társulás bejegyzés szerinti, illetve egyéb, hivatalosan elismert teljes nevét, amennyiben a kedvezményezett önálló jogi személyiséggel nem rendelkező társulás;

b) a kedvezményezett lakóhelye vagy bejegyzési helye szerinti települést, és – adott esetben – a postai irányítószámot, illetve annak a települést azonosító részét;

c) az adott pénzügyi évben az egyes kedvezményezettek által kapott összegeket, az alapokból finanszírozott intézkedések mindegyike tekintetében;

d) a valamelyik alapból finanszírozott, a c) pont szerinti kifizetés alapjául szolgáló intézkedések jellegét és leírását.

Az első albekezdésben említett információkat tagállamonként egyetlen weboldalon kell közzétenni. Az információknak az eredeti közzététel időpontjától számítva két évig kell elérhetőknek lenniük.

(2) Az EMVA-ból finanszírozott intézkedésekhez kapcsolódó – az (1) bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett – kifizetések esetében a közpénzből származó teljes finanszírozási összeget – vagyis mind az uniós, mind a tagállami hozzájárulást – közzé kell tenni.

112. cikk

Küszöbérték

A tagállamok – az e rendelet 111. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjától eltérve – a következő esetekben nem teszik közzé a kedvezményezett nevét:

a) a(z) 1307/2013/EU rendelet V. címében meghatározott mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszert létrehozó tagállamok esetében, ha a kedvezményezett által egy adott évben kapott támogatás összege nem haladja meg a tagállam által az említett rendelet 63. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével vagy 63. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban meghatározott összeget;

b) a(z) 1307/2013/EU rendelet V. címében meghatározott mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszert létre nem hozó tagállamok esetében, ha a kedvezményezett által egy adott évben kapott támogatás összege nem haladja meg az 1 250 EUR-t.

Amennyiben az első albekezdés a) pontja alkalmazandó, a tagállam által a(z) 1307/2013/EU rendelet 63. cikkével összhangban meghatározott, és a Bizottsághoz ugyanazon rendelettel összhangban bejelentett összegeket a Bizottság a 114. cikk értelmében elfogadott szabályoknak megfelelően közzéteszi.

E cikk első bekezdésének alkalmazása esetén a tagállamok közzéteszik a 111. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b), c) és d) pontjában említett információkat, a kedvezményezettet pedig kóddal azonosítják. A kód formátumáról a tagállamok döntenek.

▼B

113. cikk

A kedvezményezettek tájékoztatása

A tagállamok tájékoztatják a kedvezményezetteket arról, hogy adataik a 111. cikknek megfelelően közzétételre kerülnek, és hogy az Unió pénzügyi érdekeinek védelme céljából uniós és tagállami pénzügyi auditáló és vizsgálati szervek feldolgozhatják azokat.

A 95/46/EK irányelv követelményeinek megfelelően minden olyan esetben, amikor személyes adatokról van szó, a tagállamok tájékoztatják a kedvezményezetteket az adatvédelmi szabályok alapján őket megillető jogokról és a szóban forgó jogok gyakorlására vonatkozó eljárásokról.

114. cikk

Bizottsági hatáskörök

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat határoz meg a következők vonatkozásában:

a) a 111. és a 112. cikkben meghatározott közzététel formája és ezen belül az intézkedések egyenként történő bemutatásának módja, továbbá a közzététel ütemezése;

b) a 113. cikk egységes alkalmazása;

c) a Bizottság és a tagállamok közötti együttműködés.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

VIII. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

115. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A 8., 20., 40., 46., 50., 53., 57., 62., 63., 64., 65., 66., 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 és 120. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottság az e rendelet hatálybalépését követő hétéves időtartamra szóló felhatalmazást kap a 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 és 120. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hétéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács legkésőbb az adott időszak vége előtt három hónappal nem emel kifogást a meghosszabbítás ellen.

▼B

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 és 120. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 és 120. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére két hónappal meghosszabbodik.

116. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a Mezőgazdasági Alapok Bizottsága elnevezésű bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

A 15, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 75, 77, 78, 89, 90, 96, 101 és 104. cikk alkalmazásában, a közvetlen kifizetésekkel, a vidékfejlesztéssel és/vagy a közös piacszervezéssel kapcsolatos kérdések tekintetében a Bizottságot az e rendelet által létrehozott Mezőgazdasági Alapok Bizottsága, a(z) 1307/2013/EU rendelet által létrehozott, a közvetlen kifizetésekkel foglalkozó bizottság, a(z) 1305/2013/EU rendelet által létrehozott Vidékfejlesztési Bizottság és/vagy a(z)1308/2013/EU rendelet által létrehozott, a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság segíti. Ezek a bizottságok a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságok.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság a 8. cikkben említett jogi aktusok esetében nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

▼B

117. cikk

A személyes adatok feldolgozása és védelme

(1) A tagállamok és a Bizottság kizárólag az e rendelet szerinti – és ezen belül is a II. cím II. fejezetében, a III. címben, a IV. cím III. és IV. fejezetében, az V. és VI. címben, valamint a VII. cím III. fejezetében megállapított – irányítási, kontroll-, audit-, valamint monitoring- és értékelési kötelezettségeik teljesítésének céljára, illetve statisztikai célra gyűjthetnek személyes adatokat, amelyeket csak az e célokkal összeegyeztethető módon dolgozhatnak fel.

(2) Amennyiben a VII. cím III. fejezete szerinti monitoring és értékelés céljára, illetve statisztikai célra dolgoznak fel személyes adatokat, azokat anonimmá kell tenni, és csak összesített formában szabad feldolgozni.

(3) A személyes adatokat a 95/46/EK irányelvben és a 45/2001/EK rendeletben foglalt szabályoknak megfelelően kell feldolgozni. A személyes adatok tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintettek azonosítását csak az adatok gyűjtése vagy további feldolgozása céljainak eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé, figyelembe véve az alkalmazandó nemzeti és uniós jogban megállapított minimális adatmegőrzési időtartamokat.

(4) A tagállamok tájékoztatják az érintetteket, hogy nemzeti és uniós szervek az (1) bekezdésnek megfelelően feldolgozhatják személyes adataikat, és arról is, hogy e tekintetben megilletik őket a 95/46/EK irányelv és a 45/2001/EK rendelet adatvédelmi szabályaiban megállapított jogok.

(5) E cikk a 111–114. cikk rendelkezéseinek függvénye.

118. cikk

A végrehajtás szintje

A tagállamok felelőssége a programok végrehajtása és az e rendelet értelmében rájuk háruló feladatok elvégzése az általuk megfelelőnek ítélt szinten, az adott tagállam intézményi, jogi és pénzügyi kereteinek megfelelően, és tiszteletben tartva e rendelet rendelkezéseit és más vonatkozó uniós szabályokat.

119. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, a 1290/2005/EK és a 485/2008/EK rendelet hatályát veszti.

▼M1

Az 1290/2005/EK rendelet 31. cikkét és a vonatkozó végrehajtási szabályokat azonban 2014. december 31-ig továbbra is alkalmazni kell, illetve az 1290/2005/EK rendelet 30. és 44a. cikkét és a vonatkozó végrehajtási szabályokat továbbra is alkalmazni kell a 2013-as mezőgazdasági pénzügyi év során felmerült kiadásokra, illetve teljesített kifizetésekre.

▼B

(2) A hatályon kívül helyezett rendeletekre való hivatkozásokat e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a III. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban.

▼M1

119a. cikk

Eltérés a 966/2012/EU rendelettől

A 966/2012/EU rendelet 59. cikkének (5) bekezdésétől és e rendelet 9. cikkének (1) bekezdésétől eltérve a 2014-es mezőgazdasági pénzügyi évben nincs szükség a tanúsító szerv véleményére annak megállapítása érdekében, hogy azok a kiadások, amelyek tekintetében a Bizottságtól visszatérítést igényeltek, jogszerűek és szabályosak-e.

▼B

120. cikk

Átmeneti intézkedések

▼C2

A 119. cikkben említett, hatályon kívül helyezett rendeletekben előírt rendelkezésekről az e rendeletben megállapított rendelkezésekre történő zökkenőmentes átmenet biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon esetekre vonatkozóan, amelyekben az e rendeletben előírt szabályokat illetően eltérések vagy kiegészítések engedélyezhetők.

▼B

121. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet 2014. január 1-jétől alkalmazandó.

▼M1

(2) A következő rendelkezéseket azonban az alábbiak szerint kell alkalmazni:

a) a 7., 8., 16., 25., 26. és 43. cikket 2013. október 16-tól;

b) az 52. cikket, a III. címet, az V. cím II. fejezetét és a VI. címet 2015. január 1-jétől;

(3) Az (1) és a (2) bekezdés ellenére:

a) a 9., 18., 40., és 51. cikket a 2013. október 16-tól felmerült kiadások tekintetében kell alkalmazni;

b) a VII. cím IV. fejezetét a 2014-es mezőgazdasági pénzügyi évtől kezdődően esedékes kifizetésekre kell alkalmazni.

▼B

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

I. MELLÉKLET

AZ ÉGHAJLATVÁLTOZÁS MÉRSÉKLÉSÉVEL ÉS AZ AHHOZ VALÓ ALKALMAZKODÁSSAL, A BIOLÓGIAI SOKFÉLESÉGGEL, VALAMINT A VÍZVÉDELEMMEL KAPCSOLATOS INFORMÁCIÓK A 12. CIKK (3) BEKEZDÉSÉNEK D) PONTJÁBAN FOGLALTAK SZERINT

Az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás:

— tájékoztatás az éghajlatváltozásnak az adott régiókban várható hatásairól és azoknak a vonatkozó gazdálkodási gyakorlatoknak az előrelátható hatásairól, amelyek üvegházhatású gázok kibocsátásával járnak; tájékoztatás a mezőgazdasági ágazat hozzájárulásáról az éghajlatváltozás mérsékléséhez javított gazdálkodási és agrárerdészeti gyakorlat révén, valamint a gazdaságokban megvalósuló, megújuló energiával kapcsolatos projekteken és a gazdaságok energiahatékonyságának növelésén keresztül.

— Információk, amelyek segítik a mezőgazdasági termelőket annak megtervezésében, hogy hogyan fektethetnek be a legjobban a gazdaságuk „éghajlatbiztossá” tételébe, illetve hogy ehhez mely uniós pénzeszközöket vehetik igénybe; ezek az információk továbbá különösen a mezőgazdasági területeknek az éghajlati ingadozásokhoz és hosszabb távú változásokhoz való alkalmazkodására, illetve arra vonatkoznak, hogy milyen gyakorlati agronómiai intézkedések meghozatalával lehet növelni a mezőgazdasági rendszerek áradásokkal és aszályokkal szembeni ellenálló képességét, valamint arra vonatkozó információk, hogy hogyan lehet javítani és optimalizálni a talaj szénkészletét.

Biológiai sokféleség:

— Információk a biológia sokféleség, illetve az agrár-ökoszisztémák ellenálló képessége és a kockázatok eloszlása közötti pozitív korrelációra, valamint a monokultúrák és a termés kártevők és szélsőséges időjárási jelenségek miatti megsemmisülésének/károsodásának való kitettsége közötti összefüggésre vonatkozóan.

— Információ arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet megelőzni az idegenhonos özönfajok elterjedését, és hogy ez miért fontos az ökoszisztéma hatékony működése és éghajlat-változással szembeni ellenálló képessége szempontjából, beleértve a felszámolási programok finanszírozásához való hozzáférésre vonatkozó információkat, amennyiben ez többletköltségekkel jár.

Vízvédelem:

— Információk a fenntartható, alacsony volumenű öntözési rendszerekről, illetve az esővízzel táplált rendszerek alkalmazásának optimalizálásáról, a hatékony vízhasználat előmozdítása érdekében.

— A mezőgazdasági célú vízhasználat csökkentésére vonatkozó információk – beleértve a növényfaj megválasztását –, a talaj humusztartalmának a vízmegtartó képesség javítása érdekében történő javítására vonatkozó információk, és az öntözési szükségletek csökkentésére vonatkozó információk.

Általános szempontok

— A bevált gyakorlatok cseréje, képzés és kapacitásépítés (az e melléklet fent említett, az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással, a biológiai sokféleséggel, valamint a vízvédelemmel kapcsolatos részére vonatkozik).

▼B

II. MELLÉKLET

A KÖLCSÖNÖS MEGFELELTETÉSRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK A 93. CIKK ALAPJÁN

SMR: Jogszabályban foglalt gazdálkodási követelmény (statutory management requirement)

GAEC: A földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotára vonatkozó előírások (Standards for good agricultural and environmental condition of land)

Terület	Fő téma	Követelmények és előírások		
Környezet, éghajlatváltozás és a földterület jó mezőgazdasági állapota	Víz	SMR 1	A Tanács 1991. december 12-i 91/676/EGK irányelve a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 15. fejezet, 2. kötet, 68. o.)	4. és 5. cikk
		GAEC 1	A vízfolyások mentén védelmi sávok kialakítása ([1])	
		GAEC 2	Amennyiben a víz öntözési célú felhasználása engedélyköteles, a vonatkozó engedélyezési eljárások betartása	
		GAEC 3	A felszín alatti vizek szennyezés elleni védelme: a felszín alatti vizekbe való közvetlen kibocsátás tilalma és a felszín alatti vizeknek a 80/68/EGK irányelv mellékletének az érvényessége utolsó napján hatályos változatában felsorolt veszélyes anyagok talajra történő kibocsátása és a talajon keresztül való átszivárgása révén okozott közvetett szennyezésének megelőzésére vonatkozó intézkedések, amennyiben ezek mezőgazdasági tevékenységhez kapcsolódnak	
	Talaj és szénkészlet	GAEC 4	Minimális talajborítás	
		GAEC 5	Termőhely-specifikus minimális földgazdálkodás az erózió korlátozására	
		GAEC 6	A talaj szervesanyag-tartalmának fenntartása megfelelő gyakorlatok révén, beleértve a tarlóégetés tilalmát, kivéve ha erre növény-egészségügyi okokból kerül sor ([2])	
	Biológiai sokféleség	SMR 2	Az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 30-i 2009/147/EK irányelve a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.)	3. cikk (1) bekezdés, 3. cikk (2) bekezdés b) pont, 4. cikk (1), (2) és (4) bekezdés
		SMR 3	A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o., magyar nyelvű különkiadás, 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.)	6. cikk (1) és (2) bekezdés

▼B

Terület	Fő téma	Követelmények és előírások		
	A táj jellegzetessége, a megőrzés minimális szintje	GAEC 7	A táj jellegzetességeinek megőrzése, beleértve adott esetben a sövényeket, a tavakat, az árkokat, a fasorokat, a facsoportokat, a szórványfákat, a táblaszegélyeket és a teraszokat, továbbá ideértve a sövényeknek és a fáknak a madarak költési és fiókanevelési időszakában történő kivágásának tilalmát, és alternatív lehetőségként az idegenhonos özönnövények megjelenésének megakadályozására irányuló lehetséges intézkedéseket	
Közegészségügy, állat- és növény-egészségügy	Élelmiszer-biztonság	SMR 4	Az Európai Parlament és a Tanács 2002. január 28-i 178/2002/EK rendelete az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 15. fejezet, 6. kötet, 463. o.)	14. és 15. cikk, 17. cikk (1) bekezdés ([3]), 18., 19. és 20. cikk
		SMR 5	A Tanács 1996. április 29-i 96/22/EK irányelve az egyes hormon- vagy tireosztatikus hatású anyagoknak és a ß-agonistáknak az állattenyésztésben történő felhasználására vonatkozó tilalomról, valamint a 81/602/EGK, 88/146/EGK és 88/299/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 125., 1996.5.23., 3. o., magyar nyelvű különkiadás, 3. fejezet, 19. kötet, 64. o.)	3. cikk a), b), d) és e) pont, 4., 5. és 7. cikk
	Az állatok azonosítása és nyilvántartása	SMR 6	A Tanács 2008. július 15-i 2008/71/EK irányelve a sertések azonosításáról és nyilvántartásáról (HL L 213., 2005.8.8., 31. o.)	3., 4. és 5. cikk
		SMR 7	Az Európai Parlament és a Tanács 2000. július 17-i 1760/2000/EK rendelete a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 204., 2000.8.11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 3. fejezet, 30. kötet, 248. o.)	4. és 7. cikk
		SMR 8	A Tanács 2003. december 17-i 21/2004/EK rendelete a juh- és kecskefélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet, továbbá a 92/102/EGK és a 64/432/EGK irányelv módosításáról (HL L 5., 2004.1.9., 8. o., magyar nyelvű különkiadás, 3. fejezet, 42. kötet, 56. o.)	3., 4. és 5. cikk
	Állatbetegségek	SMR 9	Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 22-i 999/2001/EK rendelete egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 147., 2001.5.31., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 3. fejezet, 32. kötet, 289. o.)	7., 11., 12., 13. és 15. cikk

▼B

Terület	Fő téma	Követelmények és előírások		
	Növényvédő szerek	SMR 10	Az Európai Parlament és a Tanács 2009. október 21-i 1107/2009/EK rendelete a növényvédő szerek forgalomba hozatalá-ról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.)	55. cikk első és második mondat
Állatjólét	Állatjólét	SMR 11	A Tanács 2008. december 18-i 2008/119/EK irányelve a borjak védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról (HL L 10., 2009.1.15., 7. o.)	3. és 4. cikk
		SMR 12	A Tanács 2008. december 18-i 2008/120/EK irányelve a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról (HL L 47., 2009.2.18., 5. o.)	3. és 4. cikk
		SMR 13	A Tanács 1998. július 20-i 98/58/EK irányelve a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről (HL L 221., 1998.8.8., 23. o., magyar nyelvű különkiadás, 3. fejezet, 23. kötet, 316. o.)	4. cikk

([1]) A jó mezőgazdasági és környezeti állapot szerinti védelmi sávoknak mind a 91/676/EGK irányelv 3. cikkének (2) bekezdése alapján kijelölt érzékeny területeken, mind azokon kívül tiszteletben kell tartaniuk legalább a 91/676/EGK irányelv II. melléklete A. 4. pontjában említett, a vízfolyások közelében lévő mezőgazdasági területekre történő trágyakijuttatás feltételeire vonatkozó követelményeket, amelyeket a 91/676/EGK irányelv 5. cikkének (4) bekezdése alapján meghatározott tagállami cselekvési programokkal összhangban kell alkalmazni.

([2]) A követelményt a tarlóégetés általános tilalmára lehet korlátozni, de a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy további követelményeket írnak elő.

([3]) Különösen az alábbiak által végrehajtva:

— a 470/2009/EK rendelet 14. cikke és a 37/2010/EU rendelet melléklete;

— 852/2004/EK rendelet: 4. cikk (1) bekezdés, valamint I. melléklet A. rész [II. 4. (g), h), j)), 5. (f), h)), 6.; III. 8. (a), b), d), e)), 9. (a), c))];

— 853/2004/EK rendelet: 3. cikk (1) bekezdés és III. melléklet IX. szakasz 1. fejezet [I. 1. b), c), d), e); I. 2. a) (i., ii., iii.), b) (i., ii.), c); I. 3.; I. 4.; I. 5.; II. A. 1., 2., 3., 4.; II. B. 1. (a), d)), 2., 4. (a), b))], III. melléklet X. szakasz 1. fejezet 1.;

— ►C3 183/2005/EK rendelet: 5. cikk (1) bekezdés és I. melléklet A. rész (I. 4. e), g); II. 2. a), b), e)), 5. cikk (5) bekezdés és III. melléklet (az „ETETÉS” fejezet „Tárolás” című 1. pontjának első és utolsó mondata és az „Elosztás” című 2. pontjának harmadik mondata), 5. cikk (6) bekezdés; és ◄

— 396/2005/EK rendelet: 18. cikk.

▼B

III. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

1. A 352/78/EGK rendelet

A 352/78/EGK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	43. cikk (1) bekezdés e) pont
2. cikk	43. cikk (2) bekezdés
3. cikk	46. cikk (1) bekezdés
4. cikk	—
5. cikk	—
6. cikk	—

2. A 2799/98/EK rendelet

A 2799/98/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	—
2. cikk	105. cikk (2) bekezdés és 106. cikk
3. cikk	106. cikk
4. cikk	—
5. cikk	—
6. cikk	—
7. cikk	107. cikk
8. cikk	108. cikk
9. cikk	—
10. cikk	—
11. cikk	—

3. A 814/2000/EK rendelet

A 814/2000/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	45. cikk (1) bekezdés
2. cikk	45. cikk (2) bekezdés
3. cikk	—
4. cikk	—
5. cikk	—
6. cikk	—
7. cikk	—
8. cikk	45. cikk (5) bekezdés
9. cikk	—
10. cikk	45. cikk (4) bekezdés és 116. cikk
11. cikk	—

▼B

4. Az 1290/2005/EK rendelet

Az 1290/2005/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	3. cikk
3. cikk	4. cikk
4. cikk	5. cikk
5. cikk	6. cikk
6. cikk	7. cikk
7. cikk	9. cikk
8. cikk	102. cikk
9. cikk	58. cikk
10. cikk	10. cikk
11. cikk	11. cikk
12. cikk	16. cikk
13. cikk	19. cikk
14. cikk	17. cikk
15. cikk	18. cikk
16. cikk	40. cikk
17. cikk	41. cikk (1) bekezdés
17a. cikk	41. cikk (2) bekezdés
18. cikk	24. cikk
19. cikk	27. cikk
20. cikk	28. cikk
21. cikk	29. cikk
22. cikk	32. cikk
23. cikk	33. cikk
24. cikk	34. cikk
25. cikk	35. cikk
26. cikk	36. cikk
27. cikk	41. cikk (1) bekezdés
27a. cikk	41. cikk (2) bekezdés
28. cikk	37. cikk
29. cikk	38. cikk
30. cikk	51. cikk
31. cikk	52. cikk
32. cikk	54. és 55. cikk
33. cikk	54. és 56. cikk
34. cikk	43. cikk

▼B

Az 1290/2005/EK rendelet	Ez a rendelet
35. cikk	—
36. cikk	48. cikk
37. cikk	47. cikk
38. cikk	—
39. cikk	—
40. cikk	—
41. cikk	116. cikk
42. cikk	—
43. cikk	109. cikk
44. cikk	103. cikk
44a. cikk	113. cikk (1) bekezdés
45. cikk	105. cikk (1) bekezdés és 106. cikk (3) és (4) bekezdés
46. cikk	—
47. cikk	119. cikk
48. cikk	120. cikk
49. cikk	121. cikk

5. A 485/2008/EK rendelet

A 485/2008/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	79. cikk.
2. cikk	80. cikk
3. cikk	81. cikk
4. cikk	—
5. cikk	82. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
6. cikk	82. cikk (4) bekezdés
7. cikk	83. cikk
8. cikk	103. cikk (2) bekezdés
9. cikk	86. cikk
10. cikk	84. cikk
11. cikk	85. cikk
12. cikk	106. cikk (3) bekezdés
13. cikk	—
14. cikk	—
15. cikk	87. cikk
16. cikk	—
17. cikk	—

▼B

Az Európai Parlament és a Tanács közös nyilatkozata a kölcsönös megfeleltetésről

A Tanács és az Európai Parlament felkéri a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK irányelv és a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2009. október 21-i 2009/128/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetését és azok tagállamok általi végrehajtását, továbbá hogy miután valamennyi tagállam végrehajtotta az említett irányelveket, és megállapításra kerültek a mezőgazdasági termelőkre közvetlenül alkalmazandó kötelezettségek, adott esetben terjesszen elő olyan jogalkotási javaslatot, amely úgy módosítja ezt a rendeletet, hogy az említett irányelvek megfelelő részei beépüljenek a kölcsönös megfeleltetés rendszerébe.